

עיריית רמת השרון



פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 1

מיום שני, כ"ב בכסלו תשע"ד, 25.11.2013

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 1 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום שני, כ"ב בכסלו תשע"ד, 25.11.2013, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
גב' שירה אבין	- סגנית ומ"מ ראש העיר
מר טל עזגד	- סגן ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
גב' איריס קלקא	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

נוכחים:

גב' פרח מלך	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
מר ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
גב' נעמה לבנת	
מר אלי בורשטיין	
עו"ד אייל רוזובסקי	
עו"ד ליאור אפשטיין	
גב' מאיה בת זאב	

על סדר היום:

1. בהמשך להחלטת בית המשפט העליון דיון באפשרות העברה מכהונה של ראש העירייה מחמת התנהגות בהתאם לסעיף 22 לחוק הבחירות, חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975.

1. בהמשך להחלטת בית המשפט העליון דיון באפשרות העברה מכהונה של ראש העירייה מחמת התנהגות בהתאם לסעיף 22 לחוק הבחירות, חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975.

מר טל עזגד: הישיבה ישיבה סגורה עפ"י חוק, ותיכף יסביר את זה היועץ המשפטי לעירייה, אנחנו ניתן לו את זכות הדיבור. ערב טוב לכולם. אדוני ראש העיר, אתה מתכבד לפתוח את הישיבה.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה, ברשותכם, לומר מספר דברים, ודווקא לא בצורה מכופתרת, אלא בצורה יותר נינוחה, יותר חופשית, לדבר את הדברים שאני רוצה לומר, דברים מהלב, ודווקא לא להתייחס לדברים משפטיים. לצורך התשובות המשפטיות יש כאן אנשי מקצוע שיענו את התשובות כפי שצריך, אני מניח שלאחר שאני אומר את דבריי תהיה התייחסות בעניין. הסיפור שאני נקלעתי אליו, סיפור שהתחיל לפני כ-8 שנים בערך, 9 שנים, כאשר שימשתי כיו"ר קרן ההשתלמות של עובדי הרשויות המקומיות. סליחה, הייתי אז מנכ"ל, ולאחר שנבחרתי להיות ראש העירייה נבחרתי להיות יו"ר הקרן בהסדר שבין ההסתדרות הכללית לבין השלטון המקומי. תוך כדי קיבלתי בדין החזר הוצאות בשיעור של 6,000 ₪. רק כדי לסבר את האוזן, הכל היה באישור, כדת וכדין, כפי שאני אמרתי. אלא לאחר שנתיים התקיים דיון או בדיקה של ועדת ביקורת, או של ביקורת חיצונית, שבה נאמר שאני הגשתי מספר קבלות שבטעות יסודן בתוך סל החזר ההוצאות שאני קיבלתי. מיד עם קבלת טיוטת הביקורת, ולא כפי שמפורסם בכל מיני מקומות, עם קבלת טיוטת הביקורת באתי. למה את מצלמת?

מר טל עזגד: חברים, זה מוקלט, זה מתומלל. אפשר לחסוך את

הבטריות ואת ההקלטות. אנחנו נוציא תמלול במידי, לכם ולבג"ץ ולכל מי שצריך.

מר יצחק רוכברגר: אני מיד עם קבלת טיוטת הדו"ח בחרתי להחזיר את כל החזר ההוצאות שאני קיבלתי לצורך בדיקה, בחזקת מה מגיע לי ומה מגיע לקרן. אמרתי להם תעשו את החשבון ביניכם. תנו לי מה שמגיע לי, תחזירו לי, תודה רבה. חלפו משהו כמו 10 חודשים בערך, חלק מחברי האופוזיציה ברמת השרון שמעו על הסיפור, בחרו להגיש תלונה במשטרה, המשטרה בדקה את העניין, הגישה את זה לפרקליטות, הפרקליטות השכיבה את הסיפור הזה כ-5 שנים אצלה, 5 חודשים לפני הבחירות הגיעו אלינו, אמרו לנו 'רוצים שימוע'. נוצרה אווירה ציבורית במדינה שבה חלק מעמיתיי ראשי הערים, חלקם נחקרו, נעצרו, חלקם הוגש נגדם כתב אישום. היה שימוע, אני יכול לומר לכם שיכולנו לסיים את הסיפור הזה כבר בשימוע אז. אני יכול לומר שבחרתי אני שלא לסיים את זה אז, מאחר שאני סבור גם היום שלא עברתי עבירה, שום עבירה. הדבר היחיד שאפשר לבוא ולומר, שיש טעויות של תום לב. טעויות של תום לב הן אינן עבירה. אגב, טעויות מהסוג הזה יכולות לקרות לכל אחד ואחד מקצה הפירמידה ועד לא יודע מה, ולכן התחלנו תהליך שבו בסופו של דבר הפרקליטות החליטה להגיש כתב אישום, ואני אומר לכם, די בלב כבד.

מפה נקלעתי לסאגה הזויה לחלוטין מבחינתי. הסאגה הזויה מבחינתי שהכניסו אותי בתוך כל הסל של ראשי הרשויות למיניהם, אני גם נכנסתי לתוך הסיפור הזה, לאווירה הציבורית הזאת, ומכאן הסיפור ידוע, הוגש בג"ץ נגד צבי בר ואחר כך הוגש בג"ץ נגדי ונגד גבסו מנצרת עלית והתקיים דיון והעתירות נדחו, אבל בג"ץ קבע את מה שהוא קבע, שבו אני מועבר מתפקידי לאלתר. זה היה לפני כחודשיים, אם אני לא טועה, וכמובן שקיבלתי את הדין.

אני רוצה שיהיה ברור דבר אחד. אני רואה באושיות החוק, במיוחד בבג"ץ, בבתי המשפט, סמל שלטון. וגם אני סמל שלטון. ואני לא חושב שנכון שאני אתעמת עם סמל שלטון, אלא ההפך – אני צריך ללכת ולפתור את הלקונה שקיימת בהוראות פקודת העיריות או החוק, שבה למעשה בג"ץ קבע בצורה ברורה שאני, אני מדבר עכשיו על עצמי, אז אני רוצה רק להתייחס על עצמי, שאני יכול להתמודד, והיה ואם אני אבחר אני מחויב עפ"י הנחיית, הוראת, החלטת בג"ץ, לקיים ישיבה סמוך ככל האפשר לישיבה הראשונה שמכוננת, ולקיים דיון בהעברתי מתפקידי כפי שבג"ץ אמר. בג"ץ לא אמר שצריך להדיח אותי, בג"ץ לא אמר את הדברים האלה, בג"ץ אמר לקיים ישיבה שבה מה שיוחלט יוחלט, ואם תהיה עתירה כזאת או אחרת, יצטרכו הם לתת את דעתם לעניין וכו'.

ואני בחרתי מיוזמתי אני לפתור את הדילמה לאור החלטת בג"ץ ואת הלקונה שנוצרה, שבה בשל המצב הלא מוגדר הזה בהוראות החוק, שהוא לא מסדיר את העניין הזה, כי מה אומר החוק? החוק אומר שבכתב אישום רק בהרשאה עם קלון אדם יצטרך, זה גם עם קלון שפסק הדין חלוט. רק במקרה כזה מועבר, או ראש העירייה מסיים את תפקידו. וזה לא המקרה אבל ישנה לקונה לאור ההחלטה הראשונה של בג"ץ שאמרה: לא זימנו את הישיבה ולכן זה ככה, ואני לא בא להתעמת עם ההחלטות של בג"ץ, ההפך, אני מרכין ראש בפני החלטות בג"ץ, גם אם הן לא טובות לי, גם אם הן לא נעימות לי, אבל אני אומר את הדברים שבהן אני בא יחד עם בג"ץ כדי לפתור את המצב המורכב הזה, הלא סביר הזה, את הלקונה הזאת, ואני החלטתי, מיוזמתי אני, למרות שאני חושב שלא צריך הדיח אותי. אגב, בכל פרמטר בתקופה האחרונה עמדת הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה לא מתייחסת אליי לעומת חבריי לנוכח כתבי האישום של חבריי, ובהחלט ניתן להבין מכך גם, כפי שאני אמרתי קודם לכן, שאני לא עברתי עבירה. במקרה הטוב אני אומר לכם

נעשתה טעות של תום לב. במקרה הטוב. אבל אני בעצה אחת עם עורך דיני, פרקליטי, מר ליאור אפשטיין, חשבנו שנכון יהיה שלא ניאבק בבג"ץ, אלא ההפך, אנחנו צריכים להקשיב, בתוך כל הדבר הלא מוסבר הזה, ואנחנו נייצר הסדר ביניים, ולכן אני באתי כאן ואמרתי, אני רוצה להציע אני הסדר ביניים, כי אנחנו הרי יודעים שמתקיים כרגע הליך של שר הפנים, שבו שר הפנים רוצה להסדיר, אבי, זה לשאלה שאתה שאלת, ראיתי באינטרנט או משהו, ששר הפנים רוצה להסדיר את העניין של השעיית ראש רשות, כן או לא, במקרה של כתב אישום חמור לפי קביעה של ועדה כזאת או אחרת והסדר התשלום במקרה שכזה.

מר אבי גרובר: התשלום לא מעניין אותי.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אמרתי מה מעניין אותך, אני רק אמרתי לגבי שאלת ההבהרה שלך. אני רק מדבר על שאלת ההבהרה, לא זה. לכן אני חושב שבגילוי של אחריות אני באתי ואני הצעתי פתרון להסדר הביניים, אני מיוזמתי, כדי לא לעמוד למול בג"ץ ולמול הלקונה שקיימת, ואני באתי להסדיר את הנושא, ולא בכדי אני הצעתי את ההצעה שבה אני אודיע שאני מעביר את סמכויותיי, והודעתי את זה בישיבה לפני כחצי שעה, בישיבת המליאה שמן המניין, שבה אני מיוזמתי מעביר את סמכויותיי כראש העירייה לסגנתי וממלאת מקומי שירה אבין. אני מושך את ידי לתקופה הזאת, לעת הזאת, מפעילות כראש העירייה, בצורה חד משמעית אני אומר את זה, כדי לאפשר מרווח, לאפשר יכולת לגופים המוסדיים המשפטיים להתנהל בצורה טובה, וגם אני, אגב, מתנהל עכשיו כרגע בחודש ינואר, מתנהלות 5 ישיבות, נקבעו 5 ישיבות שבהן אני אמור לסיים את כל העדויות, חקירה נגדית וחקירה ראשית וכל מה שיש בתחום המשפטי, ואני מקווה מאוד שבסיומה של אותה עת, של אותם הליכים אלה של עד ה-25.1, אני כבר אהיה אחרי הפרשה הזאת ואעבור את ההליך הזה בצורה טובה ושקטה, וכמובן אחזור לתפקידי

כראש העירייה.

אני אומר את הדברים האלה שיהיה ברור – אני הרי ער ואני יודע שיש כאלה שששים אלי קרב, ואני אינני מבקש מאף אחד מהחברים ששש אליי קרב להקשיב, לשמוע, להתחשב. אני לא במקום הזה. אני מדבר רק למול הנגזרת הציבורית והמשפטית. אליהם אני מדבר, מולם אני מרכין ראש ולהם אני אומר: חברים, אני לא אעמוד חוצץ מולכם, אלא ההפך – אני אתכם ביחד לעשות את העסק הזה קצר, יעיל, ללא המצב שאני מעמיד את המערכת במצב שיש לקונה והם לא מצליחים לפתור אותה ונזקקים אחר כך לכל מיני פתרונות כפי שאמרתי קודם לכן.

חברים, אני שוב מדגיש ואומר שהחל ממחר בבוקר, כפי שאמרתי, אני מאציל את כל סמכויותיי כראש העירייה לשירה, סגניתי וממלאת מקומי, ואני אמשיך לכהן כחבר מועצה ובכל תפקיד של חבר מועצה שבו אין נגזרת של יחס או קשר לראש הרשות, שם אמלא את תפקידי ככל חברי המועצה, אחד לאחד. אני רוצה בהזדמנות זאת לומר לך תודה, ליאור. תודה אישית. זה לא דבר מובן מאליו. אני קיבלתי את עצתך. אני חושב שזה היה נכון שאקבל את עצתך. אני מרגיש שלם, שקט ומאוד מאוד נינוח עם כך שקיבלתי את הצעתך לצאת לחופשה, נבצרות, תקראו לזה איך שאתם רוצים. אני חושב שבעת הזאת נכון להתנהל חכם למול המערכת, למול המערכות, וכפי שאני אמרתי קודם לכן, אני מאמין ובטוח בצדקת דרכי ואני בטוח שאחזור בתום ההליכים לתפקידי כראש העירייה. שירה, אני סומך עלייך בשתי ידיים, אני אסייע ככל שרק ניתן שהעיר הזאת תתנהל טוב. כמובן במגבלות שאני יודע של חוסר המעורבות שלי בדברים, שלא יובן שאני מושך בחוטים מאחור.

אני רוצה בהזדמנות הזאת למנות לישיבה זו את טל עזגד לנהל את הישיבה במקומי. אני בוחר בישיבה הזאת לא להשתתף בדיון. אני רוצה לאפשר,

לחברי הקואליציה במיוחד, להביע את עמדתם, להצביע בצורה חופשית, להתנהל בצורה חופשית, ואני חושב שהנוכחות שלי עשויה, יכולה, אני לא יודע מה, אולי להשפיע על מהלך הצבעה כזה או אחר, ולכן אני רוצה להיות משוחרר מכך. למה? תכבד אותי.

גב' רותי גרונסקי: אני שאלתי אם אתה יוצא מהישיבה, זה הכל. לא הבנתי, זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אשתתף בישיבה ואני אאפשר לחברים, כפי שאני אמרתי, להביע את עמדתם עפ"י הנהלים, והצבעתם, וכפי שאני אמרתי שוב, אני עוזב את הישיבה ומבחינתי אני רוצה להודות לכם על ההקשבה.

מר טל עזגד: תודה רבה אדוני ראש העירייה. כמובן שאתה רשאי לצאת ולהיכנס עפ"י החלטתך ובחירתך ואנחנו מכבדים את החלטתך בעניין הזה.

ערב טוב חברים, אני לא כל כך שמתי לב כשראש העירייה, כשאיציק פתח את הישיבה, אז מה שאני מבקש רק למען הסדר הטוב, להכריז על הישיבה הזאת כישיבה שלא מן המניין מס' 1 לקדנציה הזאת. שוב ערב טוב לכולם ותודה לאיציק על האמון.

אנחנו הולכים לנהל את הישיבה ולקיים אותה, אני רוצה לבקש מכל הנוכחים – כמצוות בג"ץ, הישיבה הזאת צריכה, למיטב רצוננו והבנתנו להיות ישיבה שמכסה את כל המרכיבים ואת כל הדעות. אנחנו ניתן לאנשים לדבר. ישנם כללים. אני מניח שעל בסיס הכללים זה מספיק זמן, כך שלפי הנוהל לכל סיעה יש חצי שעה לדבר. מניסיוני אפשר לעשות את זה יותר קצר, אני מקווה שגם מניסיונכם. אנחנו כמובן נכבד כל חבר מועצה, כך שיש רבע שעה בערך, לפחות בחלק של האופוזיציה, לכל אחד. אני רוצה לבקש לעשות את זה בצורה

מכובדת, מסודרת, כראוי, ולנסות באמת למצות את כל הדעות, במלוא האחריות, כדי שנצא מפה עם פרוטוקול ומסמך מכובד, אחראי, כלפי הציבור, כלפי השלטון במדינת ישראל.

אני אבקש בפתיחת הישיבה מעו"ד מיכה בלום, היועץ המשפטי לעירייה, להציג את הדברים, מאחר ומיכה, אתה אמון על הפרוצדורה ועל סדר הישיבה הזאת, ובהתאם להנחיות שלך אנחנו פועלים, ובהתאם לדרך שהתווית לי לפחות, לניהול הישיבה הזאת. כמובן נמצאים פה אנשים שלא כולם מכירים, אז הם תיכף יציגו את עצמם. את הצד של איציק, כמו שהוא אמר, נמצא עו"ד ליאור אפשטיין. ערב טוב ליאור. עפ"י בחירתך ועפ"י החלטתך אנחנו כמובן ניתן לך להשלים את הדברים שפתח ראש העירייה. עו"ד בלום, בבקשה.

- ראש העירייה מר יצחק רוכברגר עזב את חדר הישיבות -

עו"ד מיכה בלום: תודה רבה. ראשית אני רוצה לנצל את הרגע לברך את כל חברי מועצת העיר על בחירתכם, הן הוותיקים והן החדשים, וכמובן החדשים לא מכירים אותי, אז אם תרצו תוכלו להיפגש איתי, לשאול שאלות, וכמובן אני אעמוד לרשותכם לכל דבר ועניין. אנחנו נמצאים פה בעקבות החלטה של בג"ץ. הישיבה הזאת היא ישיבה שלא מן המניין והיא ישיבה מיוחדת, ולכן היא סגורה. אנחנו עוד נצטרך לחשוב האם הפרוטוקול יופץ או לא יופץ, וכנראה שאנחנו נגיש אותו לבג"ץ אבל אנחנו נצטרך לקבל על זה החלטה, אולי נקבל גם את ההחלטה פה באמצעותכם. מאחר והיו טענות על חוסר אובייקטיביות מסוימות כנגדי בחוות דעתי הקודמת, אני החלטתי להשתמש במשרד עורכי דין נוסף ליצירת חוות הדעת שמוגשת לכם על ידי בעצם, בשם מועצת העיר. אני החלטתי להשתמש במשרד עורכי דין נוסף על מנת לייצר חוות דעת הכי אובייקטיבית שאפשר, אשר תציג את כל השיקולים שעל חברי מועצת העיר לשקול לפני קבלת ההחלטה שלהם, וכאן אני מעביר

את השרביט לעו"ד אייל רוזובסקי ועו"ד אלי בורשטיין, שיסבירו את מלוא חוות הדעת.

עו"ד אייל רוזובסקי: שלום לכולם, ערב טוב. כמו שמיכה אמר, שמי עו"ד אייל רוזובסקי, נמצא כאן שותפי אלי בורשטיין. מיכה ביקש מאתנו לסייע למועצת העיר בדיון הזה ואחר כך בבג"ץ, או התחלנו בבג"ץ ואחר כך בדיון הזה, כי הבג"ץ הוגש מיד יום אחרי הבחירות. אני אתחיל מזה שאין לנו שום זיקה ושום קשר, לא לעיריית רמת השרון ואני חושב לא לאיש מהיושבים כאן, לרבות מר רוכברגר שיצא. הפעם הראשונה שהכרנו זה היה בנסיבות עכשיו של הישיבה הזו. אנחנו נתבקשנו לעזור למיכה גם להכין את התשובה לבג"ץ, גם להכין איזשהו חומר שהופץ לכם ואני מקווה שקראתם, ואני כאן בקצרה אתייחס, וכמובן אם למישהו יש שאלות אני אשתדל לענות עליהן, ואנחנו כאן לא ב-capacity של מקבלי ההחלטות אלא של אלה שמנסים לעזור לכם להבין את המתווה המשפטי שבתוכו אתם, כחברי המועצה, צריכים לפעול כאן ובסופו של דבר לקבל את ההחלטה.

אז נתחיל מזה שהדיון היום הוא דיון לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות, בחירת ראש רשות וסגניו וכהונתם, מ-1975. אני אקריא לכם את הסעיף וזו מסגרת הדיון. הסעיף אומר: :העברה מכהונה מחמת התנהגות. (א) נוכחה המועצה כי ראש הרשות מתנהג התנהגות שאינה הולמת מעמדו של ראש רשות וסבורה היא שעל כן אין הוא ראוי לכהונתו, רשאית היא, לאחר שנתנה לו הזדמנות להשמיע את דברו, להעבירו מתפקידו. (ב) החלטה להעביר את ראש הרשות מכהונתו תהיה מנומקת ותתקבל בישיבה מיוחדת, סגורה, של המועצה, ברוב של שלושה רבעים ממספר חבריה. ההחלטה טעונה אישור השר". אז אנחנו נמצאים עכשיו בדיון לפי סעיף 22, שבסופו אתם תצטרכו לקבל החלטה. כדי להדחיק את ראש העיר בגין התנהגותו, ההחלטה תצטרך

להיות מנומקת וברוב של שלושה רבעים מחברי המועצה. היינו, אם יש 15 חברי מועצה צריך 12 שיצביעו בעד ההדחה. אם אין 12 שמצביעים בעד ההדחה ההצעה הזו לא עברה לפי סעיף 22 לחוק.

אנחנו נמצאים בדיון כאן משני טעמים: הטעם הראשון שיש מספר חברים שביקשו את הדיון לפי סעיף 22 מיד אחרי הבחירות. הטעם השני הוא שיש הנחיה של בג"ץ מהדיון הקודם. בג"ץ סיים את הדיון הקודם בהחלטה שבה הודח מר רוכברגר מכהונתו הקודמת כראש עירייה, ובית המשפט התייחס לאפשרות, בית המשפט קבע, ואני תיכף אתייחס לזה, שהוא יכול, הוא רשאי לרוץ לבחירות הבאות, ושאל הוא ייבחר, כפי שבסוף קרה, אז תצטרך להתקיים ישיבה.

מר אבי גרובר: חייבת המועצה החדשה להתכנס.

עו"ד אייל רוזובסקי: כן.

מר אבי גרובר: לא, הוא משתמש במילה 'חייבת המועצה להתכנס'.

עו"ד אייל רוזובסקי: בסדר, אני לא חושב שהתיקון שלך את הדברים שלי משנה, אמרתי 'תצטרך להתקיים', 'תצטרך' מחייבת אותו דבר. אין לי ויכוח איתך, אני לא מצטט את המילים, אבל תצטרך להתקיים ישיבה, ואני תיכף אסקור בפניכם מבחינה משפטית מה קבע בית המשפט, מה בג"ץ קבע, שהם השיקולים שאתם תצטרכו בסוף לשקול לפני שתרימו את היד בעד.

אני אתחיל במספר מילים ברקע העובדתי. אנחנו כאן לחלוטין לא באנו לנתח את המצב המשפטי של כתב האישום, אנחנו לא מייצגים את מר רוכברגר, אנחנו לא מכירים את התיק של מר רוכברגר. לגבי האישום נגד מר רוכברגר אנחנו נגיד לכם מה בית המשפט העליון בפסק הדין הקודם קבע לגבי זה, כי מה שבית המשפט העליון קבע הוא כמובן מחייב את כולנו. אז ביום ה-

12/5/13 הוגש נגד מר רוכברגר כתב אישום על עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין ועבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לכתב האישום. כפי שמר רוכברגר אמר, מדובר על מספר שנים רלוונטיות בין השנים 2003 ל-2007, שנים שבהן הוא כיהן כראש עיר ובמקביל כיהן גם בקרן ההשתלמות של עובדי הרשויות המקומיות. כתב האישום מייחס לו עבירות בקפסיטי שלו כיו"ר קרן ההשתלמות של עובדי הרשויות המקומיות. הוא לא עבר את העבירות כראש עיר, אבל הוא עבר את העבירות, כך לפי כתב האישום, בגלל שמעמדו כראש עיר אסר עליו לקבל שכר מהקרן. אז בגלל שהוא היה ראש עיר אסור היה לו לקבל שכר מהקרן, ולפי כתב האישום הוא הגיע להסכמה שהוא יקבל החזר הוצאות של 6,000 ₪ מדי חודש, כדי לעקוף את האיסור לקבל שכר, ואת ההוצאות האלה קיבל כנגד קבלות, שלפי כתב האישום לא בהכרח היו החזר הוצאות אמיתיות, והוא גם לפי כתב האישום, על כל מסמך כזה צירף מסמך בכתב ידו שפירט מה קושר בין תפקידו לקרן לבין הקבלה, וכתב האישום מייחס לו גם עבירה של זיוף פרטים שהיו בקבלות כדי לקבל החזר הוצאות.

מר אבי גרובר: הסעיף הוא לא זיוף, הסעיף הוא מרמה ורישום כוזב במסמכים.

עו"ד אייל רוזובסקי: כן, אבל אני אומר מה כתב האישום במלל שלו מייחס לו. בסעיפים אני אמרתי, הוא מייחס לו את הרישום הכוזב במסמכי תאגיד ואת המרמה בתאגיד. אבל במלל, וגם זה חשוב שתדעו, ייחס לו גם את העניין הזה. כפי שמר רוכברגר אמר, זה נכון שברגע, לא יודע אם ברגע, אבל הטענה היתה לגבי 117,894 ₪, ואת הסכום הזה מר רוכברגר החזיר, או החזיר טיפה יותר, בסמוך אחרי שהעלו נגדו את הטענות. בעקבות הגשת כתב האישום הוגשו שתי עתירות לבג"ץ לפני הבחירות, שבמסגרתן נתבקש בג"ץ לחייב את המועצה להדיח את רוכברגר מתפקידו. במקביל כמה חברי מועצה

מהמועצה הקודמת ביקשו לכנס את המועצה, אך הדבר לא נעשה. פסק הדין בבית המשפט העליון ניתן ב-17/9/13, זה היה מאוד סמוך לבחירות, ולכן פסק הדין ניתן ראשית ללא נימוקים. בית המשפט העליון דן בעתירה נגד מר רוכברגר ונגד מר גבסו ביחד, נתן פסק דין ברוב של 6 שופטים נגד 1. שופט המיעוט היה הנשיא גרוניס ו-6 שופטים, כשאת פסק הדין העיקרי כתבה המשנה לנשיא נאור, וכמעט כל השופטים תרם כל אחד את חלקו. בתמצית, בפסק הדין המקוצר נקבע שהמועצה הקודמת היתה חייבת לדון בעניין לפי סעיף 22, בית המשפט התייחס לעובדה שהיא לא דנה כאילו דנה והחליטה לא להדיח. בית המשפט קבע שהחלטה לא להדיח את מר רוכברגר היא בלתי סבירה ולכן קבע שצריך להדיח אותו, וההדחה הזו צריכה להתרחש מיידית, והיא התרחשה מיידית. בית המשפט הוסיף וקבע שאין סמכות לפי החוק למנוע ממר רוכברגר להתמודד שוב, ולכן הוא רשאי להתמודד שוב, ואם הוא ייבחר שוב יהיה על המועצה לשוב ולהתכנס ולדון באפשרות של העברתו מתפקידו בשל התנהגות שאינה הולמת את מעמדו. ביום ה-4/10/13 ניתן פסק הדין המפורט.

מר עידן למדון: והחלטתה תעמוד למבחן בג"ץ.

עו"ד אייל רוזובסקי: והחלטתה תעמוד במבחן בג"ץ, בוודאי, אם יביאו את זה. היום כבר אנחנו יודעים שהביאו את זה עוד לפני שהחלטה התקבלה. ניתן ביום 14/10 פסק הדין המפורט, שמפרט את נימוקי בית המשפט העליון להחלטתו, ואני תיכף אתייחס לנימוקים העיקריים שאני חושב שחשוב שאתם תשמעו. אבל אני רוצה לסקור בפניכם לפני כן כמה אירועים שקרו מאז פסק הדין, שהם רלוונטים לענייננו, ואני אגיד לכם אחר כך על הרלוונטיות. האירוע הרלוונטי הראשון לענייננו הוא פסק הדין בעניינינו של שלומי לחיאני. עניינינו של שלומי לחיאני נדון בבג"ץ לחוד, העתירה בעניינינו הוגשה אחרי העתירה כאן. פסק הדין בעניינינו של שלומי לחיאני ניתן פה אחד, כולל הנשיא

גרונים, ב-20/10/13. ניתן צו שבעצם מדיח את מר לחיאני מכהונתו כראש עיריית בת ים לאלתר. באותו עניין המועצה התכנסה והחליטה שלא להדיח ובית המשפט קיבל את העתירה והחליט להדיח, ובית המשפט קבע, חשוב שתדעו את זה, שהעבירות שמיוחסות למר לחיאני, כך קבע בית המשפט העליון, חמורות לאין שיעור מהעבירות שיוחסו לרוכברגר ולגבסו בתיק הקודם. לכן הוא אמר: 'אם אנחנו החלטנו להדיח את רוכברגר וגבסו, קל וחומר בן בנו של קל וחומר צריך להדיח את לחיאני'.

אירוע נוסף שקרה, וכולנו יודעים אותו, ואנחנו ישבנו פה קודם בעטיו, זה שמר רוכברגר נבחר לראשות העיר ע"י תושבי רמת השרון ברוב של למעלה מ-57%.

גב' נורית אבנר: אלה שהלכו להצביע.

עו"ד אייל רוזובסקי: כשהשתתפו בבחירות כמחצית מהתושבים, והתושבים הצביעו בעד בחירתו של מר רוכברגר בידיעה גם שהודח ע"י בג"ץ וגם של ההתנהגות שמיוחסת לו בכתב האישום. אירוע רלוונטי נוסף שקרה אחרי פסק הדין של בג"ץ הוא ההודעה של מר רוכברגר, תחילה ביום תחילת משפטו הפלילי ופעם שנייה היום, גם בסוף הישיבה הראשונה של המועצה וגם בראשית הישיבה כאן, שמר רוכברגר החל ממחר מוציא את עצמו לסוג של חופשה כפויה ומעביר את כל סמכויותיו כראש עיר לסגניתו עד לסיום ההליך המשפטי בעניינו. ואירוע נוסף שקרה אחרי פסק הדין בבג"ץ, וגם הוא חשוב, ואחר כך אני אסביר לכם למה הוא חשוב, זה העובדה שיש בעיה משפטית שגם חלק מהשופטים עמדו עליה, שמצד אחד לא נוח המצב שאדם שמואשם בעבירות חמורות ממשיך לכהן כראש עיר, מצד שני יש חזקת חפות וגם יש אפשרות שאדם יזוכה בסוף, והדחה היא צעד מאוד חריף. החוק קובע הדחה כסעד אולטימטיבי אך ורק בגין הרשעה בעבירה שיש עמה קלון, שהיא

חלוטה, ואם אנחנו נקבע שצריך להדיח במקרה שבו רק הוגש כתב אישום, לא נגיע אף פעם לסעיף חוק הזה. השופטים עמדו על הבעייתיות, גם הממשלה עמדה על הבעייתיות, ומיד אחרי הבחירות משרד המשפטים הגיש תזכיר הצעת חוק. תזכיר הצעת החוק נועד להתגבר על הבעיה הזו של הדחה מצד אחד בגין כתב אישום או אפשרות שראש העיר ימשיך בתפקידו מצד שני. תזכיר הצעת החוק פורסם ב-5/11 ואתמול הממשלה החליטה להעביר אותו לדיון מזורז בפני ועדת השרים לענייני חקיקה, הממשלה אישרה את תוכנו, ובאמת מה שקבעו בתזכיר הצעת החוק, בהנחה שהוא יעבור בכנסת ויהיה חוק, זה שבמקרים האלה תהיה ועדה מיוחדת שתדון במכלול שיקולים, שהם שיקולים דומים למה שבית המשפט העליון קבע בפסק דין, והיא תחליט האם להוציא את ראש העיר בגין כתב האישום שהוגש נגדו, לא להדחה, אלא להשעיה לתקופה של שנה, שאפשר אחר כך להאריך אותה, כדי שמצד אחד הוא לא יכהן כראש עיר בזמן משפטו ומצד שני לא יודח ותסוכל זכות הבחירה שלו ושל הציבור. הצעה זו עברה כרגע את הממשלה, צריכה עוד לעבור את כל הליכי החקיקה, אבל חשוב שאתם תדעו את זה. חשוב שאתם תדעו את זה כי ההצעה הזו היא מאוד רלוונטית בבג"ץ, בתשובה של המדינה. פרקליטות המדינה שמגיבה לבג"ץ בענייננו מתייחסת, ואני תיכף אסביר לכם באיזה נסיבות, מייחסת להצעת החוק הזו ולעובדה שיש כוונה בממשלה לקדם אותה במהירות.

מר גיא קלנר: מה זה אומר, אגב, בצפי במהירות? יש לזה איזושהי הערכת זמן?

עו"ד אייל רוזובסקי: הממשלה, כשהיא מחליטה וכשיש קונצנזוס ברכיבי הממשלה והקואליציה לקדם הצעת חוק, אז הם יכולים לקדם אותה בזמן של אפילו בתוך-

מר אבי גרובר: משרד הפנים אמר שהוא מתכנן להעביר אותה במהלך נובמבר.

עו"ד אייל רוזובסקי: אפילו בתוך חודש. בהנחה שיש קונצנזוס.

מר אבי גרובר: יש ראשי ראש עיר מהליכוד, מהעבודה, מקדימה, מכל המפלגות.

מר טל עזגד: חבר'ה, אבי, בואו. קצת בגרות. בואו נעבור על הערות הביניים, יש לנו עוד ישיבת ארוכה.

עו"ד אייל רוזובסקי: אני מתקדם. האירוע האחרון שרציתי להפנות את תשומת לבכם אליו שקרה אחרי פסק הדין הקודם של בג"ץ הוא כמובן העתירה של התנועה לאיכות השלטון, שהוגשה מיד יום אחרי הבחירות עוד בטרם הוכרזו תוצאות הבחירות, עוד בטרם היתה מועצה בה נתבקש צו ביניים וצו על תנאי. בית המשפט העליון לא נתן צו ביניים, צו ביניים שימנע מגעים קואליציוניים והקמות קואליציות. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לתת צו ביניים. בקשר לצו על תנאי, בית המשפט עוד לא התכנס לדיון ובין השאר הוא קיבל הודעה שלנו שאתם מתכנסים לישיבה בעיריית רמת השרון היום והוא ביקש לקבל הודעה מעודכנת, נדמה לי עד ה-3/12, וכמובן שבעקבות ההחלטה שתתקבל היום אנחנו נמסור לבית המשפט העליון את התשובה ב-3.12, הודעה מעודכנת שכבר תתייחס לשאלה מה היה כאן היום. עכשיו אני אסקור בפניכם את השיקולים השונים שאתם לפי פסק דינו של בית המשפט העליון ולפי הכללים המשפטיים המקובלים צריכים כל אחד ואחד מכם לשקול בטרם הוא מרים את ידו. אתם צריכים לזכור שיש פה באמת סיטואציה של מאזן לא פשוט. מצד אחד אנחנו יודעים שיש בעקרונות הדמוקרטיים זכות לאדם להיבחר ויש זכות של הציבור לבחור, ואדם נבחר, והחלטה של מועצה ושל בג"ץ, אבל של מועצה, להדיח מישהו, פוגעת בזכותו

של אדם להיבחר ובזכותו של הציבור להעמיד בראשו את מי שהוא בוחר.

מצד שני, יש אינטרס מתנגש אחר, שהוא מאוד חשוב, אינטרס של שלטון החוק, אינטרס שמחייב שאנשים שהם פרנסי הציבור יהיו אנשים נקיים מחשד, שהם לא יצטרכו לעסוק בזמן כהונתם במשפט פלילי שמתנהל נגדם, ועקרון אמון הציבור מחייב שאדם שהוגש נגדו כתב אישום חמור לא יוביל את הציבור. זה עיקרון שנקבע לראשונה בפסק הדין בעניינם של פנחסי ואחר כך דרעי, למרות שהיו נסיבות אחרות, אבל אני לא נכנס להבדלים כי הם לא חשובים לענייננו. על רקע זה בג"ץ, בית המשפט העליון, ברוב של 6 נגד 1, וזה מה שקובע, קבע את השיקולים שצריך לשקול בדיון כזה, ואני אסקור אותם מאוד בקצרה, כי אני לא רוצה להלאות אתכם. הכל בחומר ואני מניח שקראתם, אבל כמה דגשים.

ראשית, השיקול הראשון שצריך לשקול זה טיב העבירות וחומרתן, שמיוחסות בכתב האישום. אין ספק שמצד אחד אני חושב שכמובן שגם בין גבסו ורוכברגר מצד אחד לבין לחיאני יש הבדל כי אנחנו יכולים להגיד את זה בשקט, כי בג"ץ אמר את זה, ואני חושב שגם אנחנו יכולים לראות שיש הבדל אולי אפילו גם בין גבסו לבין מר רוכברגר, אבל אסור לנו לשכוח שבג"ץ על כתב האישום הזה אמר שהוא כתב אישום שמייחס למר רוכברגר עבירות חמורות. אמר כך בית המשפט העליון, וזה שיקול חשוב. לרוכברגר מיוחסות ריבוי עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד וריבוי עבירות של מרמה והפרת אמונים, עפ"י הנטען, ואז מפרטים את כל הנטען, והם אומרים בסופו של דבר שהמעשים שמיוחסים לו אלו הם מעשי שחיתות ולכן אתם מחויבים היום, כשאתם שוקלים את העניין, לקחת בחשבון שבג"ץ מתייחס לכתב האישום הזה כאל דבר חמור. השיקול השני שצריך לשקול הוא משך תקופת ביצוע העבירות ומספר האישומים.

מר עידן למדן: המשנה לנשיא גם ציינה פה במפורש ששיקול זה,

שאלה הם לכאורה מעשי שחיתות, עשוי להעמיד בצל את כל יתר השיקולים.

עו"ד אייל רוזובסקי: אני יודע אפילו מאיפה אתה מצטט. אתה מצטט

מנייר שלנו, אנחנו כתבנו את זה.

מר טל עזגד: למרות שזה לא נראה, עו"ד רוזובסקי, אנחנו

קראנו את החומר. אנחנו יכולים לחסוך לחברינו את הפרשנויות, אנחנו

סומכים עליך.

עו"ד אייל רוזובסקי: האמת היא שהוא עשה טוב, כי עד עכשיו לא הייתי

בטוח ועכשיו הוא הראה לי שהוא קרא את החומר. זה הרי כתוב. כי זה היה

כתוב אצלנו.

מר טל עזגד: לפחות חבריי בצד ההוא אישרו לי שהם קראו.

עו"ד אייל רוזובסקי: לא, אני בטוח שכולם קראו. עכשיו אני יכול להגיד

לכם, חברים, קחו בחשבון שכשאני מופיע בבית המשפט העליון ואני מגיש

חומר כתוב הם קוראים את החומר ובכל זאת אחר כך אני עומד בפניהם וטוען

את החומר, ובאינטונציות ובדגשים, והם נותנים לי... להופיע בפניהם, ולכן

גם לא בפניכם, בהנחה שהם לא יודעים.

מר טל עזגד: הם שואלים ומעירים.

עו"ד אייל רוזובסקי: כן. אז הם יודעים, אתם לא אמורים לשאול

ולהעיר. אל תגזימו.

מר טל עזגד: נכבדיי, אתם עדיין לא שופטי בית המשפט העליון,

גם אני לא. אז בואו.

עו"ד אייל רוזובסקי: עד כאן. אז אני אומר לכם, כמובן אני משתדל לא להאריך ולא לקרוא את הכל, אבל חשוב שהדברים האלה, כי זה דיון מאוד חשוב, זה דיון מאוד משמעותי, זה דיון שדן בגורלו של אדם וחשוב לעשות אותו בצורה רצינית.

מר טל עזגד: מי שיש לו הערות שירשום ולא נפסיק אותך כל רגע.

עו"ד אייל רוזובסקי: ולשקול את כל השיקולים. השיקול השני החשוב, שבית המשפט העליון עומד עליו, הוא משך זמן ביצוע העבירות ומספר האישומים. במקרה שלנו זמן ביצוע העבירות הוא בין 2003 ל-2007. זה לא חד פעמי. כמובן זה נעשה על פני תקופת זמן וגם יש, כפי שבית המשפט העליון קורא לזה, ריבוי עבירות. יש שאלה, שיקול שלישי, הזיקה של העבירות לתפקיד ראש הרשות. במקרה הזה יש זיקה אבל זו זיקה חלשה. כי ראש הרשות, בניגוד לראשי ערים אחרים שמואשמים בעבירה כראש רשות בקבלת שוחד בתפקידו, העבירה כאן היא לא עבירה בתפקידו כראש רשות. אבל היותו ראש רשות העמיד אותו בסיטואציה שאסור היה לו לקבל את השכר. אלמלא הוא ראש רשות היה יכול לקבל שכר ולא היתה נולדת בכלל הסיטואציה שהביאה לעבירה. לכן יש כאן זיקה, אבל היא זיקה הרבה יותר חלשה מהזיקה של אדם שעושה את העבירה במסגרת תפקידו, כי מר רוכברגר לא עשה את העבירה כראש עיר. אגב, כל השיקולים האלה היו ועמדו לנגד עיני בית המשפט גם במקרה הקודם. שיקול נוסף הוא פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום שאתם דנים. במקרה שלנו פרק זמן ארוך. העבירות האלה בוצעו לאחרונה בשנת 2007, אנחנו נמצאים היום כבר כמעט ב-2014. במשפט אזרחי 7 שנים זה אפילו התיישנות, אנחנו לא במשפט אזרחי, אבל בהחלט חלף זמן רב וזה שיקול כנגד, אחד השיקולים, אף אחד מהשיקולים הוא לא שיקול יחיד ומכריע, אבל זה דווקא שיקול לקולא במקרה הזה.

שיקול נוסף שהוא מאוד חשוב, הוא היה קיים גם קודם, הוא חזקת החפות, וזה שיקול נורא חשוב. כל אחד שישאל את עצמו איך הוא היה מרגיש אם בזמן שהוא חף מפשע וטוען שהוא חף מפשע והדין אומר לו שאתה בחזקת חף מפשע, אנחנו נטיל עליך עונשים או מגבלות כתוצאה מכך שחושבים שאתה עברת עבירה. מצד שני, חשוב שתדעו, בג"ץ התייחס לעניין. בג"ץ אמר: חזקת החפות חלה בתחום המשפט הפלילי. אנחנו כאן בתחום המשפט המינהלי. המועצה הזו יודעת שמר רוכברגר התנהג התנהגות חמורה, יש לה ראייה מינהלית. כתב אישום הוא ראייה מינהלית, כך בג"ץ קבע, הוא ראייה מינהלית בעלת משקל רציני, ומה שכתוב בו מבחינתכם זה ראייה לא לצורך הרשעתו בפלילים אלא לצורך הדיון הזה, שמה שכתוב בכתב האישום אכן היה, ולכן בג"ץ אומר, למרות חזקת החפות יש מקום לקיים את הדיון המינהלי הזה. יש שיקול נוסף, שלא אחזור עליו, סמיכות למועד הבחירות. הוא לא מתקיים בענייננו בכלל. יש שאלה של השפעת העבירה על מרקם החיים, זה דווקא שיקול לקולא למר רוכברגר, כי אין ולא יוחסה השפעה על מרקם החיים הציבורי, זה לא כמו שוחד שמישהו קיבל בשביל לתת רישיון בנייה או משהו כזה, או במסגרת תפקידו. זו עבירה שבכלל לא נעשתה במסגרת תפקידו כראש עיר ולכן היא לא משפיעה או כמעט לא משפיעה על מרקם החיים. כמובן שיש שיקול נוסף, ההליך הפלילי משפיע על תפקוד ראש הרשות, בזמן שהוא ראש רשות הוא צריך ללכת לבית משפט. זה שיקול נוסף.

עכשיו בא שיקול חדש, שיקול שבית המשפט העליון התייחס אליו בפסק הדין, אבל הוא עוד לא ידע איך להתייחס אליו עד הסוף, וזה רצון הבוחר. אנחנו יודעים שלמרות שהעובדות האלה ידועות ואנחנו מועצה, אתם מועצה נבחרת, שניתנה לה סמכות להחליט שמישהו התנהג לא בסדר, אבל אתם יושבים היום אחרי שהציבור ברמת השרון בחר במר רוכברגר לראש עיר בידיעתו שהוא התנהג בצורה לא בסדר, שיש ראייה מינהלית בדוגמת כתב אשום כנגדו,

ובידיעתו שבג"ץ חשב שצריך להדיח אותו, ובכל זאת הציבור בחר לבחור בו, וזה בהחלט שיקול חשוב. בית המשפט העליון במסגרת הבג"ץ קבע שזה שיקול שאתם חייבים להביא בחשבון, אבל זה לא שיקול מכריע. הוא אמר, אי אפשר להגיד שזה מאיין את כל השיקולים הקודמים, הוא לא שיקול מכריע. אבל אם בדיון הקודם השיקול הזה לא התקיים במסגרת איזון השיקולים, היו השיקולים שאמרתי קודם והוא לא היה, הוא קיים היום.

מר אבי גרובר: הוא היה כי היתה המלצה של המשטרה להגיש כתב אישום באותם עניינים. זה לא היה הפרקליטות, זה היה המשטרה.

עו"ד אייל רוזובסקי: אבל המלצה של משטרה זה לא ראייה מינהלית שמצדיקה דיון לפי סעיף 22 ולכן זה לא היה, ועכשיו זה קיים. בית המשפט העליון במפורש אומר: אתם צריכים להביא איזה שיקול שקודם לא היה והביא להדחה, עכשיו אתם צריכים לשקול גם את השיקול הזה. אנחנו לא אומרים לכם שהוא מיותר או מאיין את כל השיקולים הקודמים, אבל הוא בהחלט שיקול חדש שנוסף למאזן השיקולים.

מר עידן למדן: הם דווקא הדגישו שהוא אחד מ-.

עו"ד אייל רוזובסקי: בהחלט. כל השיקולים שאמרתי עד עכשיו הם אחד מ- מי יותר חשוב, מי פחות חשוב. אין אף שיקול שהוא השיקול היחיד שקובע, כי בסופו של דבר המבחן להחלטה, ואני אעמוד על זה בסוף, הוא מבחן של סבירות, וסבירות זה אחרי שמאזנים את כל השיקולים. אז זה שיקול חדש. עכשיו יש שיקול אחד חדש שבעיניי הוא מאוד חשוב, וזו הודעתו של מר רוכברגר שהוא ימשוך את ידו מניהול ענייני העירייה עד סוף משפטו. חלק מהשופטים בדעת הרוב הדגישו את הקושי בעובדה שאדם מנהל את ענייני העיר תוך כדי כך שהוא נאשם. אני חושב, אי אפשר לדעת, אנחנו לא יכולים לנחש מחשבות שלא נאמרו, אבל כמו שהמחוקק חושב שיש פתרון

היום לקדם פתרון ביניים שאומר שראש עיר שמועמד לדין לא ימשיך להיות ראש עיר אבל גם לא יודח, אלא יהיה איזה פתרון מאזן שהוא ייצא לאיזושהי השעיה או חופשה או נבצרות, אני חושב שגם השופטים היו רואים בזה שיקול מאוד מרכזי, כי זה לפחות מאיין את השיקול שכנגד, שאומר 'איך יכול להיות שבראש העיר כרגע, בראש הדיונים, בראש הוועדות, בהחלטות, יושב אדם שהוא נאשם?' אז אם הוא לא יושב זה בהחלט מאזן, תראו את פסק דינה של כב' השופטת ארבל, ציטטתי לכם את הקטע שהיא אומרת, ובהחלט ניתן להניח או לחשוב שיכול להיות שאם היא היתה רואה את השיקול הזה היא היתה רואה את זה שיקול חשוב. אנחנו יודעים שזה שיקול מאוד חשוב ומאוד מרכזי מעוד שני מקורות: מקור אחד שהיום משרד המשפטים מוביל לפתרון חוקי שבדיוק ילך לכיוון הזה, ובמובן הזה רוכברגר הוא פורץ דרך. בלי שיש מסגרת חוקית הוא אומר 'אני מטיל על עצמי מגבלה שאולי תתקיים בעתיד' והעובדה שזה מה שאומרת פחות או יותר בקווים דומים הצעת החוק היא טעם מרכזי לראות שיש בזה שיקול מרכזי לשיקול שלכם. הטעם הנוסף הוא עמדת הפרקליטות. פרקליטות המדינה שמשיבה בבג"ץ סבורה, כמובן בסוף מי שקובע זה בית המשפט העליון, אבל עד שבית המשפט העליון לא אומר את דברו מי שקובע את החוק במדינת ישראל זה היועץ המשפטי לממשלה, והפרקליטות נציגתו, והם אומרים לבג"ץ, הם אמרו אפילו דבר יותר חמור, יותר יוצא דופן. הם אמרו: בגלל שרוכברגר הודיע שהוא יוצא לחופשה לא צריך לקיים את הדיון הזה לפי סעיף 22.

מר אבי גרובר: בדיון הקודם הם אמרו שלא היה צריך להדיח אותו.

עו"ד אייל רוזובסקי: נכון. בסדר. אבל אנחנו לא יכולים להתעלם מעמדתם. הם שינו את עמדתם בעניינו של לחיאני אחרי החלטת בג"ץ. הם התאימו את עצמם להחלטה של בג"ץ. עכשיו, אני לא אומר לא לקיים את

הדיון, כי אנחנו נמצאים בדיון. אני גם חושב שזה יותר נכון לקיים את הדיון מלא לקיים את הדיון, אבל אני רוצה להגיד לכם, כחברי מועצה, שהעובדה שפרקליטות המדינה חושבת שבעניינינו של רוכברגר לא צריך אפילו לקיים את הדיון הוא שיקול מאוד חשוב, שנכנס כמובן יחד עם שאר השיקולים לחומרא ולקולא שהבאנו קודם. אבל זה שיקול חשוב, מרכזי וחדש. כי הוא לא היה קודם והוא גם לא היה בפני בית המשפט העליון. המדינה גם אומרת בהודעה שלה שמאחר והיא רואה את הפתרון הזה של הצעת החוק כפתרון שמאזן בין האינטרסים אז היא עושה הכל כדי לקדם את הדיון ואת החקיקה כמה שיותר מהר.

אחרי שאמרתי לכם את כל הדברים ואת השיקולים בעד ואת השיקולים נגד, אני אגיד לכם עוד דבר אחד. בסוף המבחן של המשפט המינהלי הוא לא האם ההחלטה שלכם היא החלטה נכונה. ההחלטה היא החלטה של שיקול דעת, והמשפט המינהלי בוחן את סבירותה של ההחלטה. בית המשפט העליון לא אומר 'אני דורש מהמועצה להחליט את ההחלטה שאני הייתי מחליט' אלא הוא דורש מהמועצה, כמו כל גוף מינהלי אחר, לקבל החלטה שעומדת במבחן הסבירות. החלטה סבירה. אנחנו כמובן לא יודעים מה בית המשפט העליון יגיד בסופו של דבר, אנחנו יודעים מה הפרקליטות אומרת היום. אני חושב, כאן, כשאני יושב מולכם, שגם בנסיבות האלה שהחלטה, ויכולות להיות החלטות שונות וסותרות שעומדות בתוך מתחם הסבירות, אני חושב שגם החלטה להדיח וגם החלטה לא להדיח, לנוכח הודעתו של ראש עיריית רמת השרון רוכברגר שהוא מסיר את ידיו מענייני העיר עד סיום משפטו, שתיהן עומדות במבחן הסבירות. זו לעניות דעתי. זו דעתי. כמובן יכול להיות שאני טועה, אבל אני חושב, והיה לנו ויכוח, כי היה מי שחשב, שאמר שלנוכח הודעתו זה בכלל לא סביר להדיח, והיה מי שחשב בג"ץ אמר את דברו. אבל בג"ץ אמר את דברו בנסיבות שלא כולן היו מתקיימות היום והיו אז בפנינו.

גם הנסיבה של הבחירה שלו וגם ההודעה שלו וגם הרצון של המחוקק לחוקק את החוק הזה וגם הודעת פרקליטות המדינה בוודאי עושה, בעיניי, את ההחלטה לא להדיח אותו ולהמתין לראות לאן הולך משפטו, שתיהן אני חושב במתחם הסבירות. לכן אנחנו, במסגרת הנייר שהצגנו לכם, אמרנו לכם: תעמידו להצבעה את ההחלטה להדיח, כי סעיף 22 זה דיון בהדחה. אם יהיה רוב של 12 להדחה נגמר הדיון, ואם לא יהיה רוב כזה אז המלצנו לקבל החלטה שלא מתחייבת לפי החוק, אבל המלצנו לקבל החלטה שתקבלו שלנוכח הודעתו המועצה תשוב ותתכנס לעניין הזה בתוך חצי שנה, כדי לראות מה קרה עם המשפט, לראות אם הוא התקדם, אם הוא נגמר, אם הוא עומד להסתיים. לא להשאיר את הדברים פתוחים לעד. הצעת החוק מדברת על שנה, אנחנו המלצנו לעשות את זה, אפשר לעשות את זה שנה, אפשר לעשות חצי שנה, אפשר לא לעשות, זה לשיקול דעתכם. עד כאן, אם יש למישהו שאלות.

מר עידן למדן: לי יש כמה שאלות. אחת, אני רוצה באמת להבין למה בכלל המשרד שלכם מונה לתת את הייעוץ.

עו"ד אייל רוזובסקי: מה זאת אומרת? אנחנו הכי טובים.

מר עידן למדן: מי מינה ולמה מונה המשרד שלכם דווקא?

עו"ד אייל רוזובסקי: מי שפנה אלינו זה היועץ המשפטי של העירייה.

מר עידן למדן: תן לי לשאול את השאלה.

עו"ד מיכה בלוס: אני הסברתי, לא היית, יצאת.

מר עידן למדן: יכול להיות.

עו"ד אייל רוזובסקי: היועץ המשפטי של העירייה פנה אלינו בגלל ההמלצות של...

מר עידן למדן: במיוחד בשים לב לעובדה, וזה אולי אתה תסביר

לי, מיכה, שאת עמדת המועצה הקודמת בדיון הקודם ייצג עו"ד בומבך. אז מה היו השיקולים אולי להעברת הייצוג, להחלפת הייצוג והמינוי כעת? הייתי שמח לקבל על זה הסבר.

מר טל עזגד: אני לא משוכנע שזה רלוונטי לדיון הזה, אבל אם

אתה חושב אחרת.

מר עידן למדן: זאת שאלה, יש לי כמה שאלות.

מר טל עזגד: יש לך כמה שאלות, הבנו, אבל השאלה הזאת לא-

מר עידן למדן: תשאל אתה את השאלה שאתה רוצה, טל. אני שואל

את האדון הנכבד.

עו"ד אייל רוזובסקי: אמרו שבן גוריון שאל את אריק שרון: 'תגיד,

הפסקת כבר להיות שקרן?' עכשיו, זו שאלה ששום תשובה, אתה יודע, לא נצא טוב מזה. מה אתה רוצה שאני אגיד לך?

מר עידן למדן: מיכה, יש פה יועץ משפטי שלי, אני רוצה לשמוע

מהיועץ המשפטי מה היו השיקולים להחליף משרד. כבר מישהו נתן לנו עמדה בשם מועצת העיר.

עו"ד מיכה בלוס: אני אענה לך. אני לגבי בומבך והייצוג של העירייה

לא אענה לך, אני לא חושב שזה ראוי בפורום הזה.

מר עידן למדן: למה לא? זה הפורום. המועצה צריכה לשמוע את

זה.

עו"ד מיכה בלוס: אבל תן לי לסיים. עפ"י חוק המועצות המקומיות

יעוץ משפטי, אני היועץ המשפטי של העירייה, אני גם היועץ המשפטי של מועצת העיר. אני זה שמייצג את המועצה כמועצה. ברור שאני לא מייצג את כל הדעות של חברי המועצה וברור שאני לא צריך ייפוי כוח מכל חבר מועצה על מנת לייצג. אני רשאי לקחת ייצוג של משרד נוסף על מנת להיעזר בו, בייחוד כאשר הוא משרד מאוד מכובד, כאשר הוא מומחה בתחום החוקתי ואני נעזר בו.

מר עידן למדן: היה לנו משרד מכובד שייצג אותנו.

עו"ד מיכה בלום: אני נתתי את השירות הכי טוב לחברי מועצת העיר ואני חושב שאתה צריך להיות שמח על כך. יתירה מזאת, הרי היתה לך בעיה עם חוות הדעת הקודמת שלי. טענת בלהט רב בבג"ץ כנגד חוות הדעת הזאת, כאשר לעניות דעתי, ואני עומד אחריה גם היום-

מר עידן למדן: הוכח שהיא לא נכונה.

עו"ד מיכה בלום: רגע, תן לי לסיים. אתה חבר מועצה, אתה תוכל לומר מה שאתה רוצה אחר כך.

מר רפאל בראל: הוא אפילו אמר שתושבי העיר רמת השרון...

מר טל עזגד: רפי, די.

עו"ד מיכה בלום: תן לי לסיים. אני גם היום עומד מאחורי חוות הדעת שלי שנכתבה בזמן ההוא, לאור המצב המשפטי שהיה אז. עם כל הכבוד, אני לא בג"ץ שיכול לבטל סעיפי חוק, אני קטונתי, אני מפרש אותם בהתאם למצב המשפטי שהיה קיים אז. ולכן אני גם לא הגבתי לכל מה שאמרת בבג"ץ, כיוון שאני לא עמדתי ליד השולחן ולא יכולתי לענות, ואני גם לא רוצה, לא חושב שזה ראוי שאנחנו ניכנס עכשיו לוויכוח משפטי בעניין הזה.

- מר עידן למדן:** היתה לי שאלה פשוטה.
- מר אבי גרובר:** היה ראוי שתפיץ את זה לחברי המועצה.
- מר עידן למדן:** לא הופץ המכתב שלך לחברי המועצה.
- מר טל עזגד:** סליחה, אני רוצה להפסיק את הסאגה הזאת, חברים.
- מר עידן למדן:** לפחות חזרתם מהטיעון שהמכתב הופץ כאילו קודם. פשוט שאלתי שאלה ספציפית.
- מר טל עזגד:** עידן, צר לי שאני מפסיק אותך. אני נותן לך את הזכות לשאול את עורך הדין את השאלות הרלוונטיות לדיון הזה.
- מר עידן למדן:** אז זו שאלה רלוונטית.
- מר טל עזגד:** אם אתה רוצה להמשיך בפיליבסטר-
- מר עידן למדן:** הייתי רוצה להבין פשוט מדוע הוחלף הייצוג.
- מר טל עזגד:** אין שום בעיה.
- מר עידן למדן:** לא שאלתי על חוות הדעת הקודמת שלך, שאלתי על זה.
- מר אבי גרובר:** 'זה היה שיקול דעתי', עכשיו מה?
- מר עידן למדן:** זה שיקול דעתך?
- עו"ד מיכה בלוס:** כן.
- מר עידן למדן:** אוקיי. מדוע נתתם בכלל עמדת מועצת העיר בלי

לכנס את המועצה הקודמת ובלי לכנס את זה זו הנבחרת, נתתם תגובה מקדימה בלי שבכלל היה דיון של הפורום הנכבד הזה? מדוע בכלל ניתנה תגובה בשמנו? איך היתה סמכות כזאת לתת את התגובה המקדימה?

עו"ד אייל רוזובסקי: התגובה לא ניתנה-

מר עידן למדן: בלי שכינסתם את המועצה שסיימה. לפחות הייתם מכנסים ואומרים 'אנחנו מתעתדים לתת את התגובה הזאת'.

מר טל עזגד: מה זה רלוונטי למועצה הנוכחית?

מר עידן למדן: משום שהם לא כינסו אותנו לפני להגיד לנו 'אנחנו נותנים תגובה מקדימה'.

עו"ד אייל רוזובסקי: תן לי לענות לך.

מר עידן למדן: אני רוצה להבין.

עו"ד אייל רוזובסקי: הוגש בג"ץ יום אחרי הבחירות. יום אחרי הבחירות הוגש בג"ץ ונתבקשה תשובה לפני שהתפרסמו תוצאות הבחירות. עכשיו, הבג"ץ לא הוגש נגד המועצה הקודמת. הגוף שהמשיב בבג"ץ הזה הוא המועצה הנבחרת. דא עקא, שהמועצה הנבחרת עוד לא ידועה. עוד אין פרסום. וזו התשובה שנתנו. כתבנו לבג"ץ, הבג"ץ הזה הוא עתירה מוקדמת, כי המועצה עוד לא הוכרזה ועוד לא דנה והיא תדון. לא נתנו תשובה עניינית, לא אמרנו צריך להדיח, לא אמרנו לא צריך, אמרנו כשהמועצה תתכנס היא כמובן תדון לפי סעיף 22. וזו התשובה, אני חושב, הנכונה הנכונה שגם בג"ץ קיבל אותה ולכן ביקש תשובה מעודכנת. לא היתה בעיה לכנס את המועצה הקודמת כאילו היתה משיבה בעתירה, אתכם אי אפשר היה לכנס כי עוד לא הייתם קיימים, עוד לא הכריזו על תוצאות הבחירות. בגלל שלוחות הזמנים היו כאלה-

מר עידן למדן: יש רציפות שלטונית, ראוי היה לכנס.

עו"ד אייל רוזובסקי: אבל לא עתרו נגדם.

מר עידן למדן: בסדר, הבנתי את התשובה הזאת.

גב' שירה אבין: אין גם רציפות שלטונית.

מר עידן למדן: יש לי עכשיו שאלה.

עו"ד אייל רוזובסקי: בסדר, אפילו אם יש. עתרו נגד החדשה.

מר אבי גרובר: רק לעניין ראש העיר. אני חושב שאת, למשל,

היחידה בחוק שכתוב שכל זמן שלא בא אחר את ממשיכה לנהל.

גב' שירה אבין: לא, איציק מיום כניסתו לתפקיד, יש רציפות

למעט, רק לגבי ראש רשות.

עו"ד מיכה בלום: עד שחברי המועצה לא מצהירים אמונים אין להם

סמכויות. עד לפני חצי שעה לא היו סמכויות.

מר עידן למדן: מהרגע שהם מפורסמים ברשויות לאחר 12 יום,

בדיוק כמו ראש העירייה, הם כבר רלוונטיים, וראוי היה לפחות ליידע אותם

לפני שנותנים תגובה, או ללכת ל... הקודם. אבל עכשיו אני אשאל את

השאלה. אני מנסה להבין, אתם אומרים לי ונאחזים בחוק בהודעה נורא יפה,

שראש העירייה עצמו אומר 'תקראו לזה חופשה, תקראו לזה השעיה, תקראו

לזה משה. תקראו לזה איך שאתם רוצים', כדבריו בפתח הדיון, וגם למעלה

בפני הקהל. אתם באים אלינו ואתם אומרים יש פה הודעה. אני רוצה שאתם

עכשיו, היועצים המשפטיים שלנו, תסבירו לנו מה משמעות ההודעה הזאת.

מר טל עזגד: אני מבקש מבא כוחו של ראש העירייה, כשיגיע

תורו לדבר, להסביר את עמדת ראש העיר.

מר עידן למדן: לא, זה תפקיד היועצים המשפטיים שאומרים 'ניקח את זה... הם אמורים להגיד.

מר טל עזגד: אם לא הבנת את מה שאמר ראש העירייה, אני אבקש עוד פעם מבא כוחו להסביר את הדברים כשיגיע תורו לדבר.

מר אבי גרובר: מה זה אומר?

מר טל עזגד: יגיע תורו לדבר, הוא ידבר, הוא יבהיר.

מר יעקב קורצקי: עידן, סליחה.

מר עידן למדן: אני נתתי לכל אחד לדבר, עכשיו אני שואל שאלות, אני עוד לא התחלתי לדבר.

מר יעקב קורצקי: לכל אחד תינתן, אמרו פה רבע שעה. נכון? אמרתם חצי שעה לכל...
מר טל עזגד: לכל סיעה.

מר יעקב קורצקי: תרשום לך את מה שאתה רוצה להגיד, ובחצי שעה תגיד.

מר עידן למדן: אבל זה עוד לא מה שאני רוצה להגיד, עכשיו זה זמן השאלות.

מר יעקב קורצקי: תרשום לך את כל הדברים שרלוונטיים מבחינתך.

מר עידן למדן: זה עוד לא מה שאני רוצה להגיד.

מר טל עזגד: יעקב, בוא. סליחה, עם כל הכבוד, זה לא דיון ביניכם. יעקב, סליחה, עם כל הכבוד, למען הסדר הטוב של הדיון. אני רוצה לכבד את החברים, ואם יש שאלות למשרד עורכי הדין ולמיכה תעשו את זה, תעשו את זה בקצרה, בצורה מסודרת. אחרת אני אצטרך להפסיק אותך ותעשה את זה בזמן שיוקצב לך.

מר עידן למדן: עד עכשיו עוד לא שמעתי תשובה.

עו"ד אייל רוזובסקי: אתה אומר את זה בצורה מקנטרת? עוד לא הגיע הזמן שלנו. הבנתי את השאלה.

מר עידן למדן: אתה אומר לי 'בשים לב להודעתו על ויתור על כל סממן'.

עו"ד אייל רוזובסקי: הבנתי את השאלה, אני רוצה לענות לך. אני חושב שהשאלה נכונה.

מר עידן למדן: רגע, אז תן לי רק לסיים את השאלה. מה זה ויתור על כל סממן? האם זה ויתור על משכורת? האם זה ויתור על רכב? האם זה ויתור על משרד ושירותי משרד? האם ראש העירייה יכול היום בתוקף תפקידו כמחזיק תיק, כמה תיקים, נכון שזה ספציפית על התיקים הוא אמר, האם כמחזיק תיק היום הוא יכול לבוא לדיון כמו ועדת בניין עיר? ומה מידת ההשפעה שיכולה להיות על חברי מועצת העיר? אתם אומרים פה, אני שמעתי שלושה מונחים – בבית המשפט הפלילי, עפ"י הפרוטוקול שאתם צירפתם, נאמרה 'נבצרות'. פה נאמרה לי 'חופשה', 'השעיה עצמית', אתם שמים את ההשעיה בסוגריים. אני רוצה להבין. אתם, התפקיד שלכם להסביר לי מה זה אומר עכשיו ולכמה זמן. יכול להיות גם שזה לא יסתיים, נכון, ראש העירייה אמר, הדיון הוא בינואר. יכול להיות שיהיו עוד דיונים. יכול להיות שפסק

הדין יינתן בכלל באוגוסט. מה קורה בפרק הזמן הזה? אני רוצה לשמוע מכם את ההמלצה ואיך אתם אומרים, כי אני, הודעה של ראש העירייה, לא ברורה לי המשמעות המשפטית שלה.

עו"ד אייל רוזובסקי: שאלת כמה שאלות, שאני חושב שחלקן מאוד ראויות, אבל לפני שאני עונה לך, אני קודם כל רוצה למחות על זה שפתחת ואמרת 'אתם נאחזים בהודעה'. אני חושב שאנחנו באנו לכאן לסקור בפניכם את המצב המשפטי, לא להביע עמדה, לא להביע עמדה כצד, וההטחה שלך שאנחנו נאחזים כאילו אנחנו פה מייצגים צד היא לא נכונה, אני לא חושב שהיא גם מתבקשת מהדברים. אולי הכנת את זה מראש, אבל לא היית צריך להגיד את זה ככה. הדברים איך שאנחנו אמרנו אותם לא הצדיקו את ההערה הזאת.

מר עידן למדן: לא אמרתי שאתה נאחז בזה, אני אמרתי שזה שיקול מאוד מרכזי ואתה מציג לי שיקול מאוד מרכזי שאני לא מבין את משמעותו.

עו"ד אייל רוזובסקי: אל תתווכח איתי. שאלת את השאלה.

מר עידן למדן: וקראו לו ב-5 שמות שונים.

עו"ד אייל רוזובסקי: יש לי בקשה אליך. שאלת שאלה, או שתקבל ממני תשובה או שלא תקבל, אל תתווכח איתי. אני מוחה על זה שאתה מציג את זה, הצגת את זה כאן כאילו אני באתי לייצג צד. אני חושב שלא היה מוצדק להניח את זה או לרמוז את זה או להטיח את זה לאור מה שהיה כאן.

קודם כל, אתה צודק. למרבה הצער אין פתרון חוקי כזה. אם היה פתרון חוקי היה לכולנו ברור. היה כתוב בסעיף 18 א' 3 לחוק רשויות מקומיות: כשהוגש כתב אישום ראש העירייה ילך, ואז המשמעות היא א', ב', ג', ד', וכולנו היינו

יודעים. ראש העירייה כאן קיבל על עצמו באופן וולונטרי פתרון שהוא לא פתרון שיש בחוק. אין בחוק סעיף כזה שאומר. אז הוא בא ואמר, ולכן כשהוא אומר לך תקרא לזה כך או תקרא לזה אחרת הוא צודק במובן הזה שהוא לא לוקח את השם מאיזה הוראת חוק, אלא הוא אומר לך-

מר עידן למדן: אמרו נבצרות.

עו"ד אייל רוזובסקי: אני מבקש ממך, למה אתה מפריע לי באמצע? אנחנו לא בויכוח, אתה בסוף תצביע מה שתצביע. אבל אנחנו לא בויכוח אתה ואני. אני רק אומר לך מה דעתי המשפטית. אז אתה לא צריך להעיר לי זה. אמרו נבצרות, אמרו נבצרות זמנית, אמרו חופשה, אמרו השעיה. לא חשוב מה אמרו. זה נכון שאין לנו כאן מסגרת חוקית שיש לה שם, כי החוק עוד לא חוקק. בעצם מה שראש העיר אומר, עכשיו דע שגם הדחה לפי סעיף 22 לא מדיחה אדם מחברותו במועצת העיר. גם נניח שאתם תתכנסו היום וברוב של 12 תחליטו להדיח אותו, הוא עדיין חבר מועצה. אז חבר מועצה הוא בכל מקרה לכל דבר ועניין נשאר גם לפי סעיף 22 לחוק בדיון. כי אין מסגרת חוקית להדחתו של חבר מועצה שכרגע היא בדיון. לגבי אומר 'אני ראש העיר, כל הסמכויות שלי אני מאציל, כל הסממנים אני מעביר', מה זה אומר? זה משהו שיצטרך להתמלא תוכן. אבל בעצם אומר: 'בתקופה עד שיסתיים המשפט שלי אני לא אכהן, לא אציג את עצמי ולא אשתמש בסמכויות של ראש עיר'. לעניין הזמן ששאלת זה יכול להימשך, בדיוק בגלל זה אני הצעתי שהחלטה, אם אתם תחליטו להדיח, זה לא רלוונטי. אם תחליטו שלא להדיח, הצעתי שאתם תשובו במועד שתקבעו היום מראש להתכנס ולדון בזה כדי לראות איפה זה עומד, לראות אם זה עומד לפני סיום, אם זה כבר הסתיים, אם זה לא הסתיים, ולא תשאירו את זה פתוח לעד, כך הצעתי. בדיוק בגלל השאלה הזאת שאנחנו לא יכולים כמובן, ליאור נמצא כאן, עורך דינו הפלילי, אבל גם ליאור לא יכול להתחייב מתי המשפט יסתיים.

גב' נורית אבנר: תפרט לגבי הסממנים בבקשה.

מר עידן למדן: אז אתה לא יכול להגיד לי עכשיו מה משמעות הנבצרות הזאת.

גב' נורית אבנר: תפרט. הוא הולך עם שומרי ראש, הוא נוסע ברכב של העירייה, מקבל משכורת. תפרט לנו מה הסממנים, אנחנו רוצים לדעת.

עו"ד אייל רוזובסקי: אם אני מפרש את הדבר נכון, בעיניי זה יציאה, כמו אדם שיוצא לחופשה. סוג של חופשה או סוג של, הצעת החוק עכשיו מדברת על השעיה. זאת אומרת שהאדם בתקופה הזו לא יהיה ראש עיר לשום דבר ועניין. זו המשמעות. כל סממן שיש, כך אני רואה את זה, של ראש עיר, לא צריך להתקיים בו.

גב' נורית אבנר: אז אני שואלת אותך, הוא ימשיך לנסוע ברכב של העירייה? ימשיכו להיות לו שומרי ראש?

מר טל עזגד: השאלה העקרונית, האם הוא יבזבז דלק של העירייה או שומרי ראש. שומרי ראש אני יכול לענות לך, זה על בסיס הנחיית משטרת ישראל. לגבי שאר הדברים הפרוצדורליים, יש פה יועץ משפטי לעירייה. אני לא חושב שכרגע רלוונטי, לצורך דיון ההדחה וההשלכות האם להצביע להדיח את ראש העירייה או לא, נושא הדלק או האוטו או שומר הראש.

מר עידן למדן: מה זה הסממנים? אז הוא ראש עירייה.

מר טל עזגד: רגע, אם הוא ייסע על האוטו אני אחליט שהוא מודח ואם לא ניתן לו אוטו אז הוא לא יודח?

גב' נורית אבנר: לא.

מר טל עזגד: אז זה לא רלוונטי.

גב' נורית אבנר: אבל-

מר עידן למדן: אומרים לך שזה סוג של... נבצרות. אני רוצה להבין מה זה נבצרות. בסדר, אני מבין שאין תשובה לנבצרות.

גב' נורית אבנר: היה לנו מספיק סתימת פיות בישיבה-

מר טל עזגד: אף אחד לא סותם לך את הפה.

גב' נורית אבנר: סתמו לי את הפה בישיבה. אני שואלת את כבוד עורך הדין, תסביר לי בבקשה-

מר טל עזגד: גברתי, נורית, יש לי לך זמן. את תקבלי את זמנד לשאול את השאלות, להביע את דבריך.

גב' נורית אבנר: אבל אנחנו בשלב השאלות.

מר טל עזגד: לא, זה לא שלב השאלות. ביקשו פה איזושהי הבהרה. אתם הופכים את זה לאיזושהו דיון מעמיק. חברים, מה שאני מבקש-

גב' נורית אבנר: יש בעיה עם זה? לפרט לנו?

עו"ד אייל רוזובסקי: טל, יש לי הצעה. רוצה לשאול או מישהו רוצה לשאול – תן להם לשאול. אנחנו כולנו נמצאים כאן באיזה קרקע חדשה לנו. היא תשאל, אנחנו ננסה לענות, נבזבז עוד 5 דקות.

מר גיא קלנר: הרי אם יקחו לו את האוטו אז הם יחליטו לא להדיח אותו. הרי זה ברור. אם יקחו לו את האוטו יחליטו לא להדיח אותו. נו, די כבר, באמת, כל המשחק... הזה. מספיק, אנחנו לא קהל. די, תהיו

רציניים. האוטו, לא האוטו. תפסיקו לבלבל את המוח. תלכו לעניין עצמו.

מר עידן למדן: אתה צריך להבין מה זה נבצרות.

מר גיא קלנר: האוטו זה העניין?

מר עידן למדן: מה זה השעיה?

גב' נורית אבנר: מה זה סממנים?

מר עידן למדן: אתה ידוע מה זה השעיה?

גב' נורית אבנר: תסבירו לי את זה.

מר גיא קלנר: אני אעמוד איתן על העמדה המרכזית. עניין האוטו

זה לא...

מר עידן למדן: כמו שהיה ברור לך כשהסרת את זה בהצבעה בהינף

יד, הסרת את זה בכלל מהדיון.

מר טל עזגד: אני מבקש מכולם להירגע, ולקחת את זכות ניהול

הישיבה. גיא, תודה רבה.

מר עידן למדן: אז תנו לסיים את השאלות.

מר טל עזגד: עידן למען, אני מתנצל, בזמנך תשאל את כל

שאלותיך. אתה מסיים את דבריך, תוכל להמשיך לשאול את כל שאלותיך

בזמן הנקוב של סיעתך.

מר עידן למדן: עכשיו זה זמן לשאלות, זה לא זמן לדיבור.

מר טל עזגד: אני מבקש, אבי גרובר, לאור הודעתך-

- מר עידן למדן:** לא, אבל תן לסיים רגע את השאלות.
- מר טל עזגד:** אתה תשאל את שאלותיך.
- מר עידן למדן:** אז תן לי לסיים את השאלות. זה חשוב בדיוק כדי שכולם פה ידעו על מה הם מצביעים.
- מר טל עזגד:** אני לא מתווכח איתך.
- מר עידן למדן:** אני לא אגזול את זמני על זמן השאלות. מה יש לי לומר אני אגיד אחר כך.
- מר טל עזגד:** עידן, אני לא מתכוון לחשב את הזמן שאתה מבזבז כאן או לא מבזבז כאן.
- מר עידן למדן:** אז תן לי לסיים. יש לי עוד 3 שאלות.
- מר טל עזגד:** לא, אני מבקש ממך.
- מר עידן למדן:** אני מבקש לשאול 3 שאלות את היועצים המשפטיים שלנו.
- מר טל עזגד:** אבל אני מבקש ממך לשאול בזמנך.
- מר עידן למדן:** אני לא אשאל על חשבון זמני.
- מר רפאל בראל:** למדן, תפסיק לעשות כאן-
- מר טל עזגד:** רפי, תודה. רפי, אני בסדר.
- מר עידן למדן:** אני רוצה לשאול 3 שאלות. אם לא הייתם מפריעים לי לשאול שאלות כבר הייתי מסיים.

מר רפאל בראל: העיקר שואל.

מר טל עזגד: אבי, לאור הודעתך על כך שנבחרת להיות יו"ר האופוזיציה, וברכות על כך, ולא בציניות, ככה הודיעו לנו, שאבי גרובר הוא יו"ר האופוזיציה, אם זה לא כך אז רק תתקנו אותי. אבל בכל זאת, לאור זה אני אבקש לתת לך את רשות הדיבור ראשון, בבקשה אבי, ותשאלו את כל השאלות בזמנכם.

מר עידן למדן: חבל רק שלא נתנו לשאול את השאלות.

מר טל עזגד: חבל מאוד, אבל אני חושב-

מר עידן למדן: חבל, למרות המלצת היועץ המשפטי לסיים את השאלות.

מר טל עזגד: זה לא עוזר לי לנהל את הדיון.

מר עידן למדן: ואני לא אשאל את השאלות על זמני, ואני חושב שאתה פוגע במתן החלטתם, אבל בסדר.

מר טל עזגד: עידן, אני לא פוגע בכלום ואני אאלץ לבקש ממך להפסיק.

מר עידן למדן: אתה פוגע...

מר רפאל בראל: מר למדן...

מר טל עזגד: תודה, רפי. אתם מפריעים.

מר רפאל בראל: ...טיפשים בפני בג"ץ.

מר טל עזגד: רפי, תודה רבה. רפי, יהיה לך זמן לדבר, תודה.

אבי, בבקשה, ואני מבקש לא להפריע לאבי.

מר אבי גרובר: אפשטיין לא מדבר?

מר טל עזגד: אפשטיין ידבר בסוף.

מר אבי גרובר: הוא לא רוצה להציג כמו שמציגים לנו היועצים

החיצוניים?

מר טל עזגד: אני לא יודע. אני כרגע מכבד את חברי מועצת

העיר, אפשטיין ידבר כשאני אתן לו לדבר.

עו"ד מיכה בלוס: קודם כל מדבר יו"ר האופוזיציה, אחר כך

הקואליציה, חברי קואליציה, ולאחר מכן זכות הדיבור בסוף...

מר טל עזגד: אתם מתלוננים על סתימת פיות, אז דברו. אני ממש

מבקש להפסיק להתעסק כל רגע עם פרוצדורות. אתם צריכים להבין שהדיון

הזה יצטרך בשעה מסוימת להיפסק. ואנחנו נצטרך לקבוע דיון אחר. אני

חושב שהיה מן הראוי ומן הכבוד שנסיים היום ונמצה את הדיון הזה.

מר עידן למדן: אני מרגיז את רפי.

מר טל עזגד: רפי זה בסדר.

מר אבי גרובר: את עמדת בית המשפט העליון, בהתבסס על החוק

הקיים, כפי שנמצא בספר החוקים היום, אנחנו קיבלנו בצורה הכי ברורה

שאפשר בפסק הדין שניתן ערב הבחירות ע"י בית המשפט העליון, ושם נאמר:

ההחלטה לסרב להעביר את מר רוכברגר מכהונתו אינה עולה בקנה אחד עם

עיקרון השמירה על טוהר המידות ושלטון החוק. התנהגותו כמתואר בכתב

האישום היא בגדר התנהגות שאינה הולמת עפ"י האמור בסעיף 22 לחוק. על

כן מועבר מר רוכברגר לאלתר מכהונתו. זה מה שאמר בית המשפט העליון כשהוא בחן את החוק הקיים היום ואת הנסיבות שעמדו בפניו. בית המשפט העליון בחן את מגוון השיקולים, כולל חזקת החפות, כמו שנאמר כאן, והעובדה שראש עיר נבחר ישירות ע"י הציבור ועדיין מצא לנכון להתערב, ושהשיקול של עיקרון שמירה על טוהר המידות גובר על כל שיקול אחר, ולכן מצא לנכון להדיח לחלוטין את מספר ראשי ערים. זה לא היה רק איציק, אלא היו מספר ראשי ערים, כרגע 3 ראשי ערים, ולמעשה זאת הנורמה שבית המשפט העליון מבקש להתוות, ונכון וראוי, אני חושב, שאנחנו נלך לאורה של הלכה זאת. כעת עולה השאלה כיצד מביאים לידי ביטוי את העובדה שראש העיר התמודד ושכתב האישום עומד בפני הציבור כתמרור אזהרה גדול ועדיין ראש העיר זכה לאמון הציבור. או כפי שמגדירה זאת המשנה לנשיא, השופטת נאור: "השאלה היא אם משאמר הבוחר את דברו זהו סוף פסוק ויש לקבל את דין הבוחר בלא לערער אחריו". ומיד אחר כך היא עונה: "תשובתי על כך בשלילה", והיא ממשיכה: "לעיתים נדמה שעינו האחת של הציבור מכוסה והוא משלים עם תופעות והתנהלות שבית המשפט שהעניין מובא בפניו לא יכול להשלים עמם". ואם זה לא היה ברור, אז היא אומרת במילים חזקות עוד יותר: "נוכח הפגיעה הקשה בטוהר המידות ובאושיות השלטון הדמוקרטי ובשלטון החוק, אין לקבוע כלל לפיו נבחר ציבור מחוסן מהעברה מכהונתו בשל העובדה שכתב אישום חמור שהוגש נגדו הוגש לפני הבחירות, ולמרות זאת בחר בו הציבור". את המשפט הזה היא מסיימת במילים שלדעתי הן מילים דרמטיות: "כלל זה עלול להביא לשחיתות מידות, שמדינת ישראל הדמוקרטית אינה יכולה להתיר".

אז אם אנחנו בוחנים את המצב הקיים היום בחוק, ואני חושב שעם כל הכבוד, אנחנו אנשים שצריכים להתייחס לחוק הקיים היום, זאת אומרת כל מה שמקדמים, זה אולי יהיה, אבל כרגע יש חוק במדינת ישראל, דינו של

רוכברגר ברור ואינו נתון בכלל בספק. עלינו להדיחו מכהונתו, ואם אנחנו לא נעשה זאת בית המשפט יעשה זאת, לטובת שלטון החוק והערכים שהוא מבקש, בצדק, להשריש בחברה הישראלית.

Having said that, כמו שאומרים, אי אפשר להתעלם משאלת השינוי לחוק שמקודם בימים אלה ביתר שאת ע"י משרד הפנים. תסקיר החוק מבקש לבטל את המצב שמעצם הגשת כתב אישום חמור מודח ראש עיר בלי שתהיה אפשרות להחזירו לתפקידו. אני חייב להגיד שאני באופן אישי, כשאני שומע את הרציונל הזה שעומד בבסיס החוק, יש היגיון בחשיבה הזאת. וכשאני באתי והסתכלתי על המקרה של רוכברגר, של איציק, אז המקרה הזה שונה. הוא קצת שונה, ואני רוצה להסביר. אני חושב שהמקרה של איציק הוא מקרה שבו בלי קשר לעניין הפלילי ומה יקרה במשפט הפלילי, אני חושב שנעשו פה מעשים שאנחנו כחברי מועצה, אנחנו כאנשי ציבור, לא יכולים להשלים איתם. איציק לקח כסף מהקופה הציבורית לצרכיו הפרטיים. אין מחלוקת בכלל בשאלה הזאת. המחלוקת היחידה היא עד כמה לקיחת הכסף היתה כרוכה במעשה זיוף ומרמה. את הכסף הוא לקח, הוא החזיר אחרי שיצא הדו"ח, אבל הכסף עצמו הוא לקח. אם אנחנו מסתכלים שנייה על מה מדובר, מדובר פה על 73 קבלות של רכישות בסופר, ארוחה ב-5,000 ₪ במסעדה, מאייד למזגן בבית, רכישת מקרר הביתה, רכישת שירותים למחשב בבית, טלוויזיה הביתה, ומעל 67,000 ₪ כיבוד וארוחות בבתי קפה ומסעדות. זה לא איזשהו 'פעם התפלקה לי חשבונית' או משהו, ואני שומע את העניין הזה של הטעות הטכנית או הבתום לב.

איש ציבור שמופקד על הקופה הציבורית, שאחראי על הקופה הציבורית, אנחנו כאנשי ציבור, זו זכות אדירה. אנחנו מקבלים את המפתחות לקופה הציבורית. בנאדם כזה שלא שם לב שנוחתים לו 6,000 ₪ בחודש בחשבון

הבנק, או כל מיני כאלה אמירות, אני לא בטוח שהאיש הזה, שכל כך עיוור למעשים כל כך חמורים, שכסף ככה נוחת לו, ואיך הכסף מגיע אליו, אני לא נכנס בכלל לשאלה איך הגיעו החשבונות – המזכירה עשתה טעות, אני שומע על מיני סיפורים עכשיו. אבל הכסף הזה הגיע, החשבונות הגיעו מאיפשהו. המזכירה לא מסתובבת איתו לכל הארוחות, המזכירה לא הולכת איתו לסופר, המזכירה לא עושה את כל הדברים האלה. מישהו בא והביא את החשבונות. מישהו בא ועשה את הפעולה. יש פה איש ציבור שלקח כסף מהקופה הציבורית, והוא נתפס, הוא החזיר את הכסף, הוא לא התווכח, ואנחנו מכירים את איציק, והוא לא היה יוצא פראייר בקטע הזה. הוא לא בנאדם שהיה יוצא פראייר. אם הכסף היה מגיע לו, אם זה היה כסף שבדין, הוא היה בטוח שהוא מגיע לו, הוא היה נלחם על זה, הוא היה מתווכח, הוא היה מראה שהכסף הזה היה צריך להגיע אליו, ואם הוא באמת היה צריך להגיע אליו, וזה עניין, עוד פעם, יש חוק, וזה נורא ברור – אם אתה רוצה את הכסף, תראו, אני עצמאי, 6,000 ₪ בחודש החזר הוצאות על שתי ישיבות בחודש זה לא כל כך פשוט לייצר. אתה כעצמאי, כשאתה מבקש להחזיר הוצאות, אתה צריך להראות משהו. זה לא יכול להיות סתם סופר ודברים כאלה. אני חושב שהמעשים של איציק הם מעשים מאוד חמורים.

עוד פעם אני אומר, בית משפט השלום שיישב בתיק הפלילי ויצטרך להחליט מהבחינה הפלילית על המעשים שלו, בית המשפט יגיד את שלו. הנורמה שאנחנו כנבחר ציבור, שקיבלנו את הזכות האדירה הזאת לכהן בתפקיד הציבורי, שהרבה כבוד בא איתו ואנחנו הולכים ואנחנו מסתובבים ואיציק ראש עיר, מסתובב עם כל הכבוד וכל ההוד וההדר, אנחנו מקבלים לידינו את המפתחות של הקופה הציבורית. מדובר פה על מאות מיליוני שקלים שעוברים דרכנו ובאישורנו, ולכן חשוב שננהג בקופה הציבורית ביראת קודש. זה הדיבר הראשון שנבחר הציבור לדעתי צריך לנהוג לפיו, יאל תשלח ידך לקופה

הציבורית'. ופה אנחנו צריכים לבוא ולהגיד בצורה הכי ברורה שאיזיק עבר על הדיבר הזה, ולכן התנהגותו היא התנהגות שאינה ראויה לראש עיר.

בהחלטה שלה, ופה אני חוזר עוד פעם לשיקולים שבית המשפט העליון השתמש בהם, השיקול המרכזי שהיא מדברת עליו זה חומרת העבירות המיוחסות, כאשר יש לשקול את הערך עליו באה העבירה להגן, כאשר חומרה מיוחדת תימצא בעבירות שביסודן ערכים המעוגנים בדבר טוהר המידות, אמון הציבור ברשויות השלטון והבטחת יושרם של משרתי הציבור. ושם היא קובעת. זאת אומרת, היא אומרת שהעבירות שמיוחסות לרוכברגר הן מעשי שחיתות, עבירות חמורות בנושא שחיתות הקשורות למילוי תפקידם הציבורי.

אמרתם פה שהעבירות לא נעשו כאילו בבניין העירייה. הן נעשו במקום אחר. אבל גם המקום האחר היה מקום ציבורי, היה תפקיד ציבורי שהוא מילא אותו. הוא היה יו"ר קרן ההשתלמות של עובדי הרשויות המקומיות. זה גם היה תפקיד ציבורי. ובתפקיד הציבורי שלו, בכסא ציבורי שהוא ישב בו, הוא שלח את היד שלו לכסף ציבורי. אז לכן, כשאני בא ואני מסתכל על השיקול שבית המשפט העליון אמר שזה הראשון שהוא מתחיל איתו כשהוא בא לבחון, ואנחנו ראינו מה היתה המסקנה שלו, רוכברגר הודח בהליך הקודם, אז העבירה הזאת בדבר טוהר המידות, אמון הציבור ברשויות השלטון והבטחת יושרם של משרתי הציבור, עוד פעם אני אומר, הוא בתפקיד ציבורי טעה, שגה, אפשר להגיד איך שרוצים, אני חושב, אני מכיר אותו, הבנאדם הוא בנאדם שיודע מה הוא עושה, הוא לא איזה, אני יודע שאנשי ציבור כשתופסים אותם איכשהו הם נהיים תמיד דגים כאלה שלא מבינים כלום ולא יודעים כלום. איזיק רוכברגר הוא בנאדם שיודע מה הוא עושה, יש לו ראש, הוא לא טיפש, הוא בנאדם שיודע מה הוא עושה. הוא ניסה, תפסו אותו, ואני חושב שאין מה לעשות, עם כל הצער שבדבר, גם מבחינת המון תושבים ברמת השרון יש לנו את האחריות הגדולה הזאת, גם אם הוא ייצא מהרף הפלילי בשן ועין,

אני חושב שהוא לא ראוי להמשיך לכהן בתפקיד.

ועוד מילה שאיתה אני אסיים. איציק רוכברגר נבחר לא לכהן כראש עיר, אלא הוא נבחר לנהל את העיר. ומגיע לרמת השרון אדם שינהל אותה. המצב שבין שאר הדברים כרגע הוא גם מנהל את העיר, הוא לא מצב סביר בעיניי. אני חושב שהוא אמור להתנתק לגמרי מענייני העיר. בחוק יש השעיה אחרי שראש עיר מורשע עם קלון, הוא למעשה מפסיק לכהן כחבר מועצה. הוא לגמרי מפסיק, נכנס במקומו חבר מועצה אחר. אחרי הקלון.

מר רפאל בראל: מה הקשר? יש שתי הצבעות.

מר טל עזגד: חברים. בסדר, הוא חושב, תן לו לחשוב.

מר אבי גרובר: אני חושב שהמנגנון הראוי שיהיה פה, ואני מודה, אני מתכוון לנסוע לירושלים ובדיון שיתקיים בוועדת הפנים בכנסת אני אבקש את זכות הדיבור, אני חושב שזה נכון שאם כבר מדברים על השעיה, במהלך אותה תקופת השעיה אותו ראש עיר מושעה לא ימשיך להיות חבר מועצה, עם כל הכבוד. באותה תקופת השעיה שירה תיבחר, או מה שדורש החוק, אבל אני מניח שזו תהיה שירה, אז שירה תהיה ראש עיר בפועל, היא תנהל את כל מה שקשור, איציק ינהל את ענייניו בחוץ. אם הוא יזוכה הוא יחזור. הוא לא מזוכה – הוא לא חוזר. מרק מימוני, אם הוא הבא בתור, ימשיך לכהן כחבר מועצה.

מר רפאל בראל: זה לא החוק היום.

מר טל עזגד: הוא מסביר לך ש... למה אתה מתווכח?

מר עידן למדן: גם אין השעיה... גם זה לא החוק היום.

מר טל עזגד: רפי, למה אתם מפריעים? מותר לו.

מר אבי גרובר: בחוק היום הוא מודת. זה החוק היום.

מר רפאל בראל: לא נכון.

מר טל עזגד: חברים, אנחנו לא מנהלים פה דיון משפטי.

מר אבי גרובר: אם אתה קורא את הנימוקים בבג"ץ-

מר טל עזגד: גיא, אבל בסדר, תכבד. מה אכפת לך?

מר אבי גרובר: בפסק הדין המנומק-

מר עידן למדן: מה שבג"ץ קבע.

מר גיא קלנר: אבל זה לא החוק.

מר טל עזגד: גיא, די.

מר אבי גרובר: בג"ץ לוקח את החוק, מפרש אותו, ולמעשה מאותו

רגע והלאה ככה עובדים שרים, עד שלא בא בית המשפט העליון ואמר: 'מרגע שיש כתב אישום אתם מפסיקים לכהן כשרים', לפני זה זה לא היה. זה בא בג"ץ ואמר. לפי החוק היום, כשבפסק הדין המנומק גם אומר בית המשפט העליון, היא מסבירה את זה שם, מה שנקרא, 'ברחל בתך הקטנה', שאם תחזרו אלינו אחר כך בדיוק מה הם חושבים לנכון, אז לפי החוק היום הוא מודת. אז אם אתם אומרים: אוקיי, אנחנו מבקשים להתלבש על העגלה הזאת של הצעת החוק הקיימת, שבסדר, אוקיי, זה שיקול. עוד פעם, אני אמרתי את דעתי, שאני חושב שבלי קשר להליך הפלילי הוא צריך לסיים את תפקידו. אם אתם הולכים, כי גם עורכי הדין המלומדים, המכובדים באמת, שהציעו לנו פה הצעה והם אמרו לנו להדיח, הם אומרים השלב הראשון בחוות הדעת-

מר טל עזגד: עורך הדין הציג את השיקולים למה להדיח, הציג

את השיקולים למה לא להדיח-

מר אבי גרובר: "לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בעניין, אנו מחליטים להעביר לאלתר את מר רוכברגר מתפקידו". זו חוות הדעת שמונחת בפנינו וחתומה פה, אייל רוזובסקי, עו"ד.

עו"ד אייל רוזובסקי: לא, אתה קורא לא נכון. אנחנו אמרנו שזו הצעת החלטה-

מר אבי גרובר: נוסח החלטה.

עו"ד אייל רוזובסקי: אנחנו הצגנו נוסח החלטה, הבאנו את כל השיקולים-

מר אבי גרובר: אמרתי מה הסעיף הראשון בהחלטה.

עו"ד אייל רוזובסקי: אם לא הבנתם, לא המלצנו להצביע בעד ולא המלצנו להצביע נגד. אנחנו נתנו נוסח של החלטה ואמרנו מה יקרה אם היא תעבור ומה יקרה אם היא לא תעבור.

מר עידן למדן: אתם אמורים לתת ייעוץ מה המצב החוקי ומה אתם ממליצים. אם כבר באתם לפה-

עו"ד אייל רוזובסקי: אני חושב שקיבלתם את זה מאתנו.

מר עידן למדן: מה המצב ומה אתם ממליצים.

עו"ד אייל רוזובסקי: אני חושב שקיבלתם מאתנו את הייעוץ. רק תיקון אחד, אבי. החוק היום-

מר עידן למדן: אז אתה חושב שסעיף 77 זה לא הסעיף הקובע.

מר טל עזגד: עידן, אתה כבר תקבל את הזמן שלך, תן לו רגע לכבד את אבי, אם לא אותנו.

עו"ד אייל רוזובסקי: תיקון אחד – לפי החוק היום כשיש השעיה ההשעיה מתפקיד ראש עיר לא כרוכה בהשעיה מחברות במועצה.

מר אבי גרובר: בטיוטה.

עו"ד אייל רוזובסקי: לא. גם בטיוטה וגם בחוק. בחוק היום יש השעיה. מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון וההרשעה היא לא חלוטה, יושעה. ההשעיה היא מתפקידו כראש עיר, היא לא מתפקידו כחבר מועצה. זה התיקון שלי.

מר טל עזגד: עו"ד רוזובסקי, תודה. אבי, אתה רוצה לסיים, לסכם? סיימת?

מר אבי גרובר: אמרתי, לפי החוק הקיים צריך להדית.

מר טל עזגד: סיימת, תודה רבה. רותי, את רוצה לנצל את זמנך? עידן למדן, בבקשה. סליחה, חשבתי שאת עושה לא עם הראש. אני עם בעיות ראייה בזווית הזאת. מודה ומתוודה, אני מבולבל עם משקפי הקריאה והזה עדיין, אבל רותי, סליחה, אני מתנצל, חשבתי שאמרת לא.

גב' רותי גרונסקי: אין בעיה, לא נעלבתי, זה בסדר גמור. האמת היא שאם איציק היה פה הייתי אומרת לו שהייתי שמחה מאוד ברמה האישית, ומאחר וזה מוקלט ואני משערת שהוא בטח יקרא את הפרוטוקול של הישיבה, אז הייתי אומרת לו ברמה האישית שהייתי מאוד שמחה שהוא היה פוטר את כולנו מהפרסה הזאת שאנחנו צריכים לעבור, והייתי מאוד שמחה אם הוא היה מדיח את עצמו מהתפקיד ודואג שהעיר רמת השרון לא תצטרך לעמוד

בדילמות כאלה מוסריות וערכיות, והיה יוצא כראש עיר שהרבה אנשים מעריכים אותו, ראש עיר טוב ומוערך ועשה 10 שנים, וממשיך הלאה בחיים לסיים את המשפט שלו ולתפקיד הבא, אני מאחלת לו שגם יצליח לא לקבל קלון ולתפקיד הבא שהוא שואף אליו ורוצה. אבל מאחר וכרגע החוק שעומד להיכנס הוא לא בתוקף, וכחברי מועצה הדבר היחיד שעומד בפנינו כרגע מבחינה חוקתית זה סעיף 22, וסעיף 22 קובע כי מועצת הרשות המקומית רשאית להעביר את ראש הרשות מתפקידו אם נוכחה כי ראש הרשות מתנהג התנהגות שאינה הולמת מעמדו של ראש רשות, ולאור, אני לא אחזור על כל הדברים שכולם קראו, מה שאמר השופט גרוניס ומה שאמרה השופטת ארבל במשפט, אבל בעיקר לאור המשפט המסכם שלה שאומר: "אלה הם מעשי שחיתות", אני חושבת שצריך להעביר את מר רוכברגר מתפקידו.

מר טל עזגד: תודה. עידן.

גב' נורית אבנר: עידן נתן לי את רשות הדיבור.

מר עידן למדן: לך עם השולחן.

מר טל עזגד: אני הולך פשוט לפי הסיעות בצורה מסודרת.

מר עידן למדן: בסדר, לך לפי השולחן.

מר טל עזגד: רק תיזהר, אתה יכול לאבד את רשות הדיבור שלך בטעות פה. נורית, בבקשה.

גב' נורית אבנר: אז קודם כל אני רוצה לברך את כל חברי המועצה, וגם לברך את עובדי העירייה, מי שנמצא כאן. אני גם הכנתי את זה כאילו רוכברגר נמצא כאן ואני פונה אליו, אז שיניתי את זה עכשיו. הדבר שהכי מדהים זה איך רוכברגר הצליח לשכנע את תושבי רמת השרון שזה בסך הכל

החזר הוצאות בסך 6,000 ₪. אני מורידה בפניו את הכובע. למעשה הוא הצליח להרדים אותם, לייצר מצג שווא שהתושבים מאמינים לו. אנחנו יודעים שהם לא ממש התעמקו בפרטים, וביום שהם יתעמקו בפרטים יקיר רמת השרון הוא לא יהיה. גם אנשי הסיעה שלו, שכנראה השתכנעו, אטמו אוזניים ואולי גם אטמו אף, שרצו יחד איתו. נשים את הדברים על השולחן, ותרשו לי להקריא לכם את דבריה של כבי' השופטת והמשנה לנשיא בג"ץ מרים נאור, שתצביעו כנראה נגד הבג"ץ. "המשמעות של אי התכנסותה של מועצת עיריית רמת השרון בנסיבות העניין היא בגדר החלטה לסרב להעביר את מר רוכברגר מכהונתו. החלטה זו אינה עולה בקנה אחד עם עיקרון השמירה על טוהר המידות ושלטון החוק. התנהגותו כמתואר בכתב האישום, המהווה ראייה מינהלתית בעלת משקל, היא בגדר התנהגות שאינה הולמת עפ"י האמור בסעיף 22 לחוק". וממשיכה אותה שופטת: "דעתנו אינה נוחה בפן הציבורי מהתמודדותם של השניים על תפקיד ראש העירייה בבחירות הקרובות על אף כתבי האישום שהוגשו נגדם. אנו מבהירים כי אם ייבחרו המועמדים או מי מהם לכהונתם ראש העירייה, תקום חובה על המועצה להתכנס בסמוך לאחר הבחירות לדון ולהכריע בשאלה האם להעביר את ראש העירייה מכהונתו", וממשיכה: "למותר לציין כי החלטה שתקבל נתונה אף היא לביקורת שיפוטית. כשאתם שומעים את זה-

גב' שירה אבין: אנחנו את החומר גם קראנו.

גב' נורית אבנר: אני לא אפריע לך. כשאתם שומעים את זה משהו קטן בבטן לא גורם לכם אי נוחות?

מר טל עזגד: את סתמת את האף כשהיו בחירות, את סותמת את האף גם-

גב' נורית אבנר: סליחה, אתה מפריע לי. נוחות שלטונית יותר

חשובה לכם מנוחות מוסרית?

מר גיא קלנר: הבטן זזה לנו עכשיו כשאת מדברת.

גב' נורית אבנר: מי מכס הולך-

מר גיא קלנר: איך את לא מתביישת?

גב' נורית אבנר: מי הולך להיות האיש-

מר גיא קלנר: מי את? שופטת עליון הפכת את עצמך? מה זה

העליונות המוסרית הזאת?

גב' נורית אבנר: אני מבקשת שלא תפריע לי.

מר גיא קלנר: לא שואל אותך אם להפריע לך או לא. מי את

שתגידי לי לא להפריע לך?

מר עידן למדן: גיא.

מר טל עזגד: גיא, גיא.

מר גיא קלנר: גועל נפש.

גב' נורית אבנר: מי מכס הולך להיות-

מר גיא קלנר: 'הציבור לא מבין', 'הונאה של הציבור'. מי שמך

בכלל?

מר טל עזגד: גיא, זה הזמן שלך, חבל.

מר גיא קלנר: בושה וחרפה. הציבור הראה לך את הדרך.

מר טל עזגד: חברים.

גב' נורית אבנר: מי מכס הולך להיות אחראי על תיק החינוך? בואו נסתכל על מי שאחראי על תיק החינוך, ונחזור על מה שאמר בג"ץ. דוגמה אישית בחינוך היא לא ערך ראשון במעלה? איזה מסר אנחנו מעבירים לילדים שלנו?

מר רפאל בראל: תקופת הבחירות עברה.

גב' שירה אבין: איזה מסר את מעבירה?

גב' נורית אבנר: אל תפריעי לי. אל תפריעי לי. זכותי עכשיו לדבר ואל תפריעי לי. כשראש העיר דיבר אליי ככה את לא השתקת אותו. אז אל תדברי איתי. טלי קורה בין עינייך.

גב' שירה אבין: לא...

גב' נורית אבנר: ראש העיר הזה זייף.

גב' שירה אבין: חוצפנית.

מר רפאל בראל: באמת חוצפנית.

גב' נורית אבנר: תשמרי על הפה שלך.

גב' שירה אבין: סליחה?

גב' נורית אבנר: ראש העיר הזה זייף.

מר טל עזגד: חבר'ה, אני רק באתי לעשות קפה, מה קרה?

מר גיא קלנר: את לא מבינה כנראה איפה את.

- גב' נורית אבנר:** ראש העיר הזה זייף, אין על זה ויכוח.
- מר טל עזגד:** גיא.
- מר גיא קלנר:** תירגעו כולכם.
- מר טל עזגד:** גיא.
- מר עידן למדן:** אל תגיד להירגע, אל תרים את הקול.
- מר גיא קלנר:** שב בשקט. אתה...
- מר עידן למדן:** תוריד את ה... די. מספיק עם ההצגות. תן לה לגמור לדבר, תדבר אתה... תפסיק כבר עם הדברים האלה.
- מר גיא קלנר:** די...
- גב' נורית אבנר:** רואים שזה מהשנים שישבתם ליד רוכברגר.
- מר עידן למדן:** תפסיק עם הצעקות האלה, חבל.
- גב' נורית אבנר:** השפיע עליכם לרעה, לצערי.
- מר גיא קלנר:** איך היא מדברת? ... מהפה?
- גב' נורית אבנר:** ראש העיר הזה זייף.
- מר טל עזגד:** חברים, אני יכול לבקש מכם רגע להירגע?
- מר גיא קלנר:** אני לא יושב פה...
- מר טל עזגד:** גיא, גיא.
- מר גיא קלנר:** די כבר עם זה. הייתם בבחירות, נכשלתם בבחירות.

- מר עידן למדן:** אתה מרים את הקול...
- מר גיא קלנר:** נגמרו הבחירות.
- מר טל עזגד:** גיא קלנר.
- מר עידן למדן:** אז מה? אתה לא העמדת את עצמך לבחירות...
- מר גיא קלנר:** כשאני אעמיד את עצמי לבחירות אני לא אראה אותך מקילומטר.
- מר עידן למדן:** ...מישהו מודח.
- מר טל עזגד:** גיא קלנר. עידן, אתה מוכן להירגע?
- מר עידן למדן:** אל תדבר לאחריים.
- מר גיא קלנר:** לא שואל אותך.
- מר עידן למדן:** כלומניק זה אתה שיושב ו... די, מספיק עם השטויות שלך.
- מר גיא קלנר:** די כבר עם השטויות שלך.
- מר טל עזגד:** גיא קלנר, גיא, תכבד אותי.
- מר עידן למדן:** ...תמשיך לקבל עם הקומבינות, גיא.
- מר גיא קלנר:** האור הזה מסנוור אותו.
- מר טל עזגד:** תעצור את הישיבה. אני מבקש. תנו לי שני משפטים. נורית, אני מבקש להפסיק לצלם את הישיבה, זה לא מכובד. תכבי את הפלאפון בבקשה.

גב' נורית אבנר: לא, זה פשוט שיהיה לי עדות .

מר טל עזגד: תודה רבה. עדות תהיה לך, יש פה, שומעים את כולם, גם את מה שאת אומרת, גם אתם. גיא, אני מבקש ממך. תתאפק.

גב' נורית אבנר: אני יכולה להמשיך ברשותך?

מר טל עזגד: לא, אני מדבר. גיא, אני מבקש ממך להרגיע את הרוחות. זה בסדר, גם אם נשמע פה דברים שהם מקוממים את זה או אחר-

מר יעקב קורצקי: מההיכרות שלי איתו מאוד...

מר טל עזגד: נכון, אבל באמת להרגיע את זה, שאני לא אצטרך לבקש. בואו נשמע בצורה מכובדת את הדברים, גם אם הם מקוממים אחד כזה או אחר. בבקשה.

גב' נורית אבנר: ראש העיר הזה זייף. אין על זה ויכוח. הוא גם רימה. ואני שואלת אתכם, אין ויכוח על זה? אל תוסיפו לי אחרי זה על החפות, כי ברגע שיש כתב אישום מבחינת המשפט המינהלי זה מספיק. אם היתה חזקת החפות למה הוא השעה את עצמו? למה אתם לא עומדים מאחוריה? אתם מבינים שהוא לא חף מפשע. הוגש כתב אישום אחרי בדיקה מעמיקה. הנוחות השלטונות חשובה לכם יותר מהנוחות המוסרית?

מר רפאל בראל: (צוחק).

מר טל עזגד: די, נו, רפי.

מר רפאל בראל: בחייד, נוחות שלטונית.

מר טל עזגד: אבל מספיק.

- מר רפאל בראל:** אנחנו מקבלים 100,000 ש"ח...
- מר טל עזגד:** אבל מספיק.
- גב' נורית אבנר:** אותו אדם-
- מר טל עזגד:** אני מבקש, חברים, תעזרו לי.
- גב' נורית אבנר:** שהולך בזכות הנוחות הזאת לקבל את תיק החינוך, לא יכול אלא להתבייש במה שהוא עושה. אם ירים היום את היד ומכריז רמאות משתלמת. לעבור על החוק משתלם. זה המוסר של אותו איש שייקח על עצמו את תיק החינוך. אני מבינה את רוכברגר שנאבק על חיו.
- גב' דברת וייזר:** רגע, על מי את מדברת עכשיו?
- גב' נורית אבנר:** לא מבינה עכשיו...
- מר טל עזגד:** דברת.
- גב' דברת וייזר:** לא, שתסביר על מה היא מדברת.
- גב' נורית אבנר:** אני כרגע לא בשלב של להסביר. את מפריעה לי.
- גב' דברת וייזר:** סליחה, את...
- מר טל עזגד:** דברת, דברת. חברים.
- גב' נורית אבנר:** אני מבינה את רוכברגר-
- גב' דברת וייזר:** תסבירי על מי את מדברת.
- גב' נורית אבנר:** כל מי שמטפל בנושא של חינוך.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: מה את מנסה להגיד? אני רוצה להבין שנייה.

גב' נורית אבנר: אני מבינה את רוכברגר שנאבק...

מר טל עזגד: אני רוצה עוד פעם להזכיר-

מר רפאל בראל: אני מבקש, אל תגן עלינו.

מר טל עזגד: אני מבקש. רפי, תירגע.

מר אבי גרובר: לפעמים זה לא נעים...

גב' נורית אבנר: נגעת בנקודה רגישה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: חברים, רפי.

מר רפאל בראל: ...לבג"ץ, שכחת את זה?

גב' נורית אבנר: זה לא קשור.

מר טל עזגד: טוב, אתם מוכנים להירגע? אני מבקש ממך, דברת,

בלי הערות ביניים כרגע.

גב' נורית אבנר: על זה כולם קופצים. מעניין מאוד.

מר טל עזגד: היא יכולה גם לשבת ולשקר, לדברייך, או לדברייך.

מותר לה בזמן שלה להגיד את מה שהיא רוצה.

מר רפאל בראל: לא שקרים.

- מר טל עזגד:** מותר לה גם-
- מר רפאל בראל:** לא שקרים.
- גב' דברת וייזר:** לשקר...
- מר טל עזגד:** חברים. דברת. אתם יכולים לעזור לי ולא להפריע לי? מותר-
- גב' נורית אבנר:** את לא הבנת את מה שאמרתי.
- מר טל עזגד:** מותר גם לשקר.
- גב' דברת וייזר:** לא, בגלל זה...
- מר טל עזגד:** אבל שנייה.
- גב' נורית אבנר:** תיק חינוך, צריך להבין מה שאנשים אומרים.
- מר טל עזגד:** אם מישהו לא יבין מה היא אומרת אנחנו נשאל אותה בסוף שאלות. נורית, בבקשה, ואני מבקש מכם.
- גב' נורית אבנר:** תודה רבה.
- מר טל עזגד:** אני פשוט אבקש מכם לצאת לנוח קצת. די. אי אפשר ככה לנהל דיון. בבקשה.
- גב' נורית אבנר:** אני מבינה את רוכברגר שנאבק על חייו, לא מבינה אתכם שאתם מביאים דרגה נמוכה ביותר שמאפשרת להגן על מה שנעשה, או כפי שכב' השופטת עדנה ארבל הגדירה, שאלו הם מעשי שחיתות. יש לכם הזדמנות לעשות מעשה ישר, לוותר על הנוחות שלכם. ואני שואלת אתכם, האם השעיה זה מהלך מספק? מקריבים את התושבים והעיר תעמוד בהמתנה

בזמן שהוא לוקח זמן למשפט שלו? בהשעיה כמה זה ריאלי שהוא לא יהיה וימשיך לנהל את העיר? תראו, רבותיי, יש לכם הזדמנות להיות אזרחי מדינה דמוקרטית, אזרחים נאמנים לבית משפט עליון, נאמנים לשלטון החוק. שימו את הנוחות השלטונית שלכם בצד. תודה רבה.

מר טל עזגד: תודה. אהרון, בבקשה. יעקב. חבר'ה, אני מבקש לכבד את המעמד.

גב' רותי גרונסקי: אני פעם ראשונה בישיבת מועצה, אני בהלם מכם.

מר טל עזגד: אני מבקש לכבד את... רותי.

גב' רותי גרונסקי: גיא קלנר צועק 'תירגע, תירגע' וקורא לו סמרטוט.

מר גיא קלנר: אני לא מבקש ממך אישור לשום דבר. באמת שלא.

גב' רותי גרונסקי: לא, באמת, איזה מין התנהגות זו?

מר טל עזגד: גיא, אתה מוכן-

מר גיא קלנר: אני מתנצל שלא עברתי את המבחן שלך.

מר טל עזגד: אתה מוכן לא לענות?

מר גיא קלנר: בתור מה את בכלל... את זה? בתור מה?

מר טל עזגד: גיא.

גב' רותי גרונסקי: איזה חוצפן.

מר גיא קלנר: את חוצפנית. 'אני בהלם ממך'.

מר טל עזגד: גיא קלנר, אתה מפריע לי.

מר גיא קלנר: סליחה, אני עובר פה תו תקן, לא ידעתי.

מר טל עזגד: אתה עובר פה תו תקן, אתה עובר פה עוד כמה דברים, ורותי בהלם מאיך שפעם ראשונה ישיבת מועצה. אני מניח שאת הולכת להיות 5 שנים בהלם מעוד כמה דברים שאת תראי. ככה זה. אנחנו נחשפים להרבה דברים כאנשי ציבור. אז בואו נתרגל לעניין הזה. אהרון, אתה גם פעם ראשונה, אז אנחנו נכבד ונשתדל לשמוע אותך בשקט. חברים, אני שוב מבקש, די.

גב' רותי גרונסקי: גועל נפש, לא נשמע...

מר טל עזגד: רותי, סליחה, אני מתנצל, לרותי, נשאר לך עוד 4 דקות. דברי.

גב' רותי גרונסקי: אני מבקשת שתכבדו אחד את השני, אתם יכולים לשאול שאלות כל אחד את השני, לא צריך לרדת על אנשים ברמה האישית. אני לא חושבת, הדברים הם ענייניים.

מר טל עזגד: לעניין, רותי. לא לעניין מערכות היחסים.

גב' רותי גרונסקי: לעניין סיימתי, זה הכל.

מר טל עזגד: לעניין סיימת. תודה. אהרון, בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני כבר רוצה להודות לכולכם על זה שלא תפריעו לי. כי א' אני צרוד תמידי, אשתי חושבת שזה יפה, אבל אני בטוח שזה לא יעיל, בטח בדיונים כמו שהם מתנהלים כאן, ויש לי ניסיון של דיון ורבע. תראו, חברים, אני לא משפטן. כל האגף הזה, וחבל שאייל עזב, ובוודאי ובוודאי שאין לי שום עניין להוסיף על כל הטיעונים שנתנו לנו בחוברת הפנטסטית הזאת, שבעצם מסכמת הכל,

ואני בטוח שכולנו קראנו אותה. שופטי בג"ץ קבעו שרוכברגר אינו ראוי לכהן, נקודה. הם קבעו שהוא יכול להתמודד כי אין להם כלי אחר למנוע את זה ממנו. אבל הם גם קבעו שאנחנו צריכים להתכנס, וזה בדיוק מה שאנחנו עושים, והשיקולים שלהם הם כבדי משקל, חבל על הזמן שלי ושלכם לחזור עליהם.

אני חייב להגיד שאני גם לא כל כך אדם פוליטי. הניסיון בפוליטיקה שלי מסתכם ב-3 חודשים של פעילות ברחובות ודיון וחצי, שוב, כאמור. לכן אני רוצה לדבר כאזרח מן השורה. אני מבטיח להיות קצר. אני חייב להגיד שכאזרח המדינה הזאת אני בהחלט מודאג. מודאג בלשון המעטה אפילו מהרמה הערכית והמוסרית שהמדינה הזאת מתדרדרת אליה. מדינה שאני עליתי אליה לפני 45 שנה, וחשבתי שהגעתי למקום טהור וטוב. עם הגיל התבגרתי וראיתי שאנחנו לא שם. אני חושב שעיקר הבעיה בהתדרדרות הזאת היא ההנהגה שלנו. ואני חושב שרוכברגר נמנה על ההנהגה הזאת, בדוגמה אישית שאין מקום לחקות אותה. היום ההצבעה הזו צריכה להיות, או היא נועדה מראש להיות ערכית ומוסרית. לצערי היא פוליטית. ואני חושב שאני אפילו יכול לנחש בלי סיכון גדול מדי מה יהיו גם תוצאותיה. אני רוצה להזכיר בעצם על מה אנחנו בעצם מצביעים כאן היום, ואני חושב שרק באלגוריה שאני יכול לקחת מחיי היומיום שלנו כדי להבהיר שהסוגיה הזאת היא באמת ערכית ומוסרית, ואני לא רוצה להיכנס לנבכי הפתלתלות של הספר הזה. אנחנו נחליף את השם רוכברגר בשם של מנהל בית ספר כזה או אחר, שבו אחד מילדינו לומד. אותו מנהל בית ספר הלך ועבד במקביל לעבודתו כמנהל בית הספר, במקום לנהל את בית הספר, במקום אחר, בניגוד לחוק, וגם קיבל כסף שלא כדין מהמקום הזה. וגם נאמר שאותו מנהל נחשד בזיוף של אי אלו קבלות כדי לקבל את אותו כסף. אני רוצה

לשאול אתכם, אני יודע שחלק לא קטן מחברי המועצה היה חבר בוועדי הורים כאלה ואחרים. תוך כמה זמן היינו מקימים זעקה ענקית כדי לדרוש את פיטורו של האיש? אפילו החזיר את הכסף. לא היינו מחכים דקה. היינו מכנסים את ועד ההורים של הכתה, של בית הספר, הארצי, העירוני, היינו הופכים עולמות, כי לא היינו רוצים שמנהל כזה ימשיך לנהל את ילדינו. אחד, כי הוא חשוד בדבר שהדעת לא סובלת. והדבר השני, הוא הפסיק לנהל אותם.

אני לא חושב שאנחנו צריכים לעסוק היום במשפט שדה, חלילה, ואני חושב ששופטי בג"ץ, לא שופטי בג"ץ, שופטי המחוזי או השלום, אני לא יודע מה, שישפטו את רוכברגר ושהוא יגן על עצמו בסיוע של מר אפשטיין, שיעשו את העבודה שלהם. אני רוצה לדבר על התנהגות לא הולמת. התנהגות לא הולמת עפ"י אותו סעיף 22, שעו"ד רוזנסקי השכיל להציג לנו אותו בצורה הכי ברורה שרק יכולה להיות. הייתי אומר במילה אחת, כל התנהגותו של אדון רוכברגר איננה הולמת את המשרה שאליה הוא נבחר. בראש ובראשונה כתב האישום, וכל הנספחים שלו שטרחנו ולעסנו ועברנו עליהם. אחר כך שקרים כדי להסתיר את חומרת העבירות האלה. איזשהו ספין ערב הבחירות שאוטוטו נסגרת עסקת טיעון, שלא היה לה שום יסוד. ועכשיו מולנו 6,000 ₪, אלה כל הבעיות.

מר טל עזגד: אתה משוכנע שלא היה לה יסוד? זאת אומרת, אתה אומר את זה בידיעה מלאה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. אני פשוט ראיתי את הודעת הדובר-

מר טל עזגד: לא, אני שואל אם אתה יודע שלא היה לה יסוד.
טוב, אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: הודעת הדוברת מדברת בשם עצמה.

מר טל עזגד: טוב. חדש לנו, אבל בסדר.

???: לא היה ולא נברא.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה רגע, באמת, זה ייקח עוד 3 דקות.

מר טל עזגד: יש לך עוד 10.

מר אהרון אלמוג אסולין: גם ההבטחה הזאת ל-5 שנים נוספות נגדעת באיבה בישיבה הראשונה, והיא לא נאמרה ערב הבחירות. אולי הבוחר היה חושב אחרת. אולי בוחר אחרת. האם אין כאן רמייה של הציבור? אז אולי פשוט יותר שתלך הביתה, מר רוכברגר. לסיכום, אני רוצה להגיד בנימה מאוד אישית. מהמקום שאני בא ממנו, שירות המדינה, לא בשום מקום אחר, על הרבה פחות מזה היו פיטורין לאלתר. אבל לא באתי ממקום שעובדיו נבחרים ע"י ציבור, אלא ממוינים ונבדקים בצורה יסודית וקפדנית. להתנהגות הזאת, על פניו, אין שום מקום, והסובלנות אליה היא אפס. אני חושב ומשוכנע שרמת השרון, ושירת ביחידת עילית, אז אני יכול להגיד שרמת השרון נחשבת ליחידת העילית של העיריות בארץ, ואולי גם בעולם. אני חושב שלדרוש-

מר יעקב קורצקי: הציבור של רמת השרון נחשב לאנשים ש...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שעיריית רמת השרון צריכה להיות-

מר רפאל בראל: זה לא מה שאמר למדן-

מר טל עזגד: חברה, די. יעקב, לא קשור, יש הרבה דברים.

בשירות ציבורי לא קשור, מנהל בית הספר לא קשור, עזוב. אבל עזוב.

מר אהרון אלמוג אסולין: יעקב, יעקב, אני חושב שעיריית רמת השרון היא האליטה, צריכה להיות, יחידת העילית של העיריות.

מר יעקב קורצקי: אין ספק בכלל.

מר אהרון אלמוג אסולין: ואני חושב שלדרוש שערכים של יושר אישי, אחריות אישית, אמירת אמת בעיתה ובכלל, צריכים להיות תנאי יסודי ובסיסי למי שרוצה להנהיג אותה. תודה רבה לך.

מר טל עזגד: עידן, בבקשה.

מר עידן למדן: לצערי לא קיבלתי תשובה לכל השאלות, אבל אנחנו נמצאים פה קודם כל לפחות כנראה מועצת העיר הנבחרת ביכולתה לכל החברים החדשים והחברות החדשים, קודם כל מועצת העיר הנבחרת לפחות למדה מהניסיון. והסיבה שפעם קודמת הצעה, ובניגוד למה שנאמר פעם אחר פעם בכתבי הטענות של העירייה, ההצעה היתה שלי ושל אבי, לא של יונה ושל אבי, לשם שינוי גם תיקנתם ובאמת לא קיבלנו תגובה. היום כבר תיקנתם שרק במעמד הדיון קיבלנו תגובה. אבל ההצעה הוסרה בחצי דקה ללא לקיים דיון, ולשמחתי דוקא בג"ץ קיבל את העניין. קיבל את העניין של אי השימוש בשיקול הדעת ואי השימוש בסמכות, וזה מאוד חשוב בעיניי, קודם כל שאנחנו מתכנסים פה. אבל כמו שמאיר אריאל אמר פעם באחד משיריו, אז היה מה שנקרא, היה באמת תרגיל יפה, הרבה מחיאות כפיים. אנחנו עושים פה איזה סוג של תרגיל. כולל בהמלצה המשפטית שקיבלנו, שלטעמי היא סוג של תרגיל. לצערי, ובכל הכבוד הראוי. משום שגם אני הבנתי שהאופציה הראשונה היא סעיף 77, ואז לא צריך לבוא עם plan B. מבחינתי יועץ משפטי צריך להגיד לי ולציבור פה מה המצב החוקי ומה המלצתו בהתאם למצב

החוקי. לא במה יהיה, לא באילו, ולא במשהו שהם לא יודעים להגיד לי לא מה זה השעיה ולא מה זה נבצרות ולא מה זה חופשה. וכשלא יודעים לומר לי את הדברים האלה אני גם לא יכול להכניס את זה, וגם אתם לא יכולים להכניס את זה למערך השיקולים שלכם. והפרקליטות היתה ערה, בתגובה שלה לבג"ץ הפרקליטות היתה ערה לכך שקיימת בעיה ויכולה להיות בעיה במועצה נבחרת שהופכת להיות גוף קולגיאלי, ולכן הוגש הבג"ץ כפי שהוגש. זאת אומרת, נכון היה יותר לכאורה, ועוד פעם, רק לכאורה, נכון היה לקיים את הדיון לאחר ההשבעה ולפני השגת איזשהם הסכמים קואליציוניים בחלוקת תפקידים, כיוון שאז המועצה הופכת להיות גוף קולגיאלי. אבל עדיין אני מקווה שניתן יהיה לחשוב פה בכל זאת על המשמעות של הדברים.

נאמרה פה עמדת פרקליטות המדינה בתשובה לבג"ץ הנוכחי, ואני רוצה להזכיר שעמדת פרקליטות המדינה בתשובה לבג"ץ הקודם, שהסתיים בהדחה, פרקליטות המדינה בכלל סברה אז שלא היה נכון להדיח, זאת היתה עמדתה, בדיון עצמו נציגת הפרקליטות די גמגמה בדיון ולא ידעה להציג את העמדה, והחלטת בג"ץ עומדת בעינה. אני לא רוצה להכביד על הדברים שנאמרו והדברים שכולכם קראתם מפסקי הדין. אני כן רוצה להתייחס לכך שהאצלת סמכויות, עדיין המאציל הוא האחראי הבלעדי, ופסיקה נרחבת מדברת על כך שהאצלת סמכויות היא מעין ייפוי כוח, ובכל רגע נתון היד הנותנת יכולה לקחת את אותה האצלת סמכויות. וכן היה חשוב לי, גיא, לשאול מה זה אומר, מה זה אומר אותו עניין נבצרות, כי כשבאים ואומרים לי 'תקראו לזה מה שאתם רוצים' אני לא מבין. ואני יודע, כמאמר הגשש את מה שנקרא ישראלבלוף. אני יודע שראש העירייה הנבחר הודיע על נבצרות כבר במעמד הדיון בבית המשפט, ומצד שני הוא כבר נאם בכנס רוטרי, הוא כבר אתמול חנך ספרייה באוסישקין, אבל הוא הודיע כבר על נבצרות. זאת אומרת אנחנו עוצמים את העיניים ומתנהגים כמנהג-

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: סליחה, חבריה. די.

מר עידן למדן: נספח 7.

מר טל עזגד: רפי.

מר גיא קלנר: הוא אמר מיד אחרי כינון המועצה.

מר טל עזגד: קלנר. תודה רבה, תאמין לי שיש לו ייצוג מכובד.

מר עידן למדן: אגב, גם כשהוא היה מודח-

מר טל עזגד: אז הוא, שהבין ככה, מה...

מר עידן למדן: גם כשהוא היה מודח, גם כשהודח בידי בג"ץ והיה

את האירוע של ארט 13, אז גם אז הוא בא ונאם, אז הוא לא ישב בכובעו כראש עירייה, הוא בא ונאם בכובעו כיו"ר קרן תקדים.

מר טל עזגד: אתה יודע, זה פורום תקנה...

מר עידן למדן: שהוא יו"ר קרן תקדים מכוח היותו ראש העירייה.

לכן כשאני לא יכול להבין מהיועץ המשפטי פה מה זה אומר, אני לא מסוגל להבין מה הדבר הזה אומר. לכן אני יודע שזה לא אומר הרבה. ואנחנו עוסקים פה באמת בסעיף 22, וסעיף 22 מדבר על התנהגות שאינה הולמת. כתב האישום לטעמי הוא רק סימפטום. גם החלטת בג"ץ, עם כל הכבוד הראוי להחלטת בג"ץ, היתה רק סימפטום. הרי נאמר לנו לא מזמן בידי יו"ר קבוצת הכדורגל שאנשים אחרים בפרסום בעיתון, הוא אמר אנשים אחרים מושכים בחוטים ו'החלטות לא מתקבלות אצלי', כך הוא אמר בראיון לעיתון. אנחנו שמענו מבית המשפט בכמה עניינים אחרים, שמענו מבית המשפט שנדמה

שברמת השרון איש הישר בעיניו יעשה ושהוא איננו יכול לתת אמון בדברי ובעדות ראש העירייה, ואמר את זה בית המשפט באחד ההליכים. היה גם, בואו לא נשכח, היה דו"ח מבקר המדינה בעניין הלוואה שניתנה שלא כדין. עוד פעם כספי ציבור שלנו ניתנו הלוואה לראש העירייה, ואז אני לא יודע אפילו אם החזיר או לא החזיר, אינני זוכר מה נאמר בסיפור, אבל אכן היה דו"ח ביקורת חמור בעניין הזה. ואני גם מדבר על כך שעפ"י פרסומים בתקשורת, עוד פעם, הוא מחויב עפ"י חוק בהגשת הצהרת הון, וגם את כך הוא לא עשה. וכולנו קוראים על הדברים האלה, לכולנו ברור שכל זה נכנס לתוך הסל הזה שנקרא התנהגות שאינה הולמת. נורא נוח להתעסק אך ורק לאותו אשם מינהלי בודד. אבל אנחנו מדברים על התנהגות שאינה הולמת שצריך לקחת אליה את כל הסל הזה.

גב' נורית אבנר: זה עבירה על החוק לא...

מר עידן למדן: ולכן כשאני שומע על ראש עירייה שמוותר על כל סממן כלשהו מהתנהגותו, אני שואל מה זה אומר. מה הוא מחליט, מה הוא לא מחליט, האם הוא כן מסתובב עם שומר ראש, האם הוא לא מסתובב עם שומר ראש. ברגע שהוא כבר איננו בעל התפקיד יש ממלאת מקום, שאני מאחל לה הצלחה במילוי המקום, אבל היא זו שממלאת את המקום, היא ראש העירייה בפועל.

עו"ד ליאור אפשטיין: תאם את זה עם זה שקיבל את החוזה לזרוק את הרימון, שיזרקו עליה.

מר טל עזגד: לא, עזוב, אנחנו מעבירים את זה לשירה יחד עם אלכס.

גב' שירה אבין: זה בסדר, אל תדאג.

מר עידן למדן: לא יודע, לא שמעתי.

מר טל עזגד: אתה יכול להיות רגוע, גם לנו יש.

מר עידן למדן: אני לא סבור, שמעתי את דברי ראש העירייה המאוד נרגשים, ובאמת הם נרגשים ואני באמת מבין אותו. אבל לדעתי הוא לא מכבד את בג"ץ והוא לא כיבד את בג"ץ, ועצם הנוכחות שלנו כאן היא דווקא לא כבוד לבג"ץ. אמרתי, זה לעשות תרגיל, זה לעשות כאילו, זה לעשות מריחה.

מר רפאל בראל: אז למה כל סעיף סעיף...

מר טל עזגד: סליחה, אם בג"ץ חייב אותנו לעשות את ההליך הזה אתה בא ואומר ש...

מר רפאל בראל: אנחנו עושים כאילו? אז אתה עושה כאילו.

מר עידן למדן: אני אסביר לך. הסברתי לך.

מר טל עזגד: אז תעלה לבג"ץ ותתווכח עם ההחלטה שלו.

מר עידן למדן: הסברתי לך למה.

מר רפאל בראל: אז אתה אשם, אתה עושה כאילו.

מר טל עזגד: תודה, חברים, אני יוצא לרגע. שירה, תשמרי על...

מר גיא קלנר: קרה משהו שנקבע באופן מוחלט ולא בוצע? בתוך מתחמי ההחלטה נשאר לשיקול דעת-

מר טל עזגד: גיא, די. בסדר, עזוב, הוא הבין. בוא, הוא יחזור בו גם. יש לו בעיה עם בג"ץ, תן לו. סליחה, כן.

מר עידן למדן: תודה. אני מסביר בדיוק את הדברים. ולמה אני סבור שזה זלזול בהחלטת בג"ץ? משום שאפילו דעת המיעוט, והודגש בקו, דעת המיעוט של גרוניס, כבי' השופט גרוניס, קבעה: מבחינה ציבורית הוא היה צריך ללכת. הוא, במקור מודגש. מבחינה ציבורית הוא לא צריך לרוץ. במקור מודגש. ומבחינה ציבורית לא ראוי הוא ימשיך. דעת המיעוט. נכון, מבחינה חוקית הם היו באיזושהי בעיה. מבחינה חוקית היו באיזושהי בעיה, ולמעשה גם גבסו, גם לחיאני וגם רוכברגר שמו ללעג את בג"ץ. וכרגע יש פה ניסיון לעשות עוד תרגיל, כדי להכביד על בג"ץ, כדי לסבר את אוזנו ולסנוור את עיניו, לזרות חול בעיניו, כך זה נקרא. לבוא ולהגיד לי על נבצרות, חופשה, או תקראו לזה מה שאתם רוצים, זה לא דבר חוקי. והעירייה פה, המועצה פה לא יכולה לדון במשהו שהוא לא חוקי, אגב. היא לא יכולה להחליט על משהו שהוא לא חוקי. מדברים אתנו על תזכיר החוק, יש עוד הרבה תזכירי חוק. יש עכשיו תזכיר חוק לגליזציה של סמים קלים. האם המשמעות היא שאין יותר כתבי אישום נגד מי שעכשיו עומד לדין? יש. יש הרבה תזכירי חוק והצעות חוק, אפילו בקריאה שנייה ושלישית. יש הצעת חוק נוספת שמדברת על בעלי תפקיד בכינוס נכסים ובפשיטות רגל, שזה התחום שאני מתעסק בו, שאומרת כמה צריך לקבל כונס נכסים או מנהל מיוחד. בסדר, יש הצעה. הצעת החוק היא לא המצב החוקי בפועל. היא יכולה להשתנות, היא יכולה לזוז, היא יכולה להיות אחרת, היא יכולה לעבור. גם שם לא ברור מה אומרת ההשעיה, ואפילו פה לא בא ראש העירייה ואמר: 'אני מאמץ עליי את מה שאומרים בתזכיר החוק מבחינת ההשעיה הזאת'. גם זה לא נאמר. שלטעמי החוק הזה, שנקרא לו חוק רוכברגר, על משקל חוק דרעי, או חוק מירי רגב שרוצה לסייע לגבסו, וכולנו ראינו את הדברים האלה. חוק ספציפי ל-3 ראשי עיר. לפחות בבת ים החליטה מועצת העיר לא לתת את היד. ואנחנו יושבים פה, כשאנחנו ראינו, היה איזה ראיון עם לחיאני, והוא אמר: 'בבת ים מתנהגים עפ"י

קודים של בת ימים'. אבל מועצת העיר שם לא נתנה לו את היד. לא היתה מוכנה לתת לו את היד. ואני סבור שזה נכון שגם אנחנו נעשה.

וכן, יש פה גם הטעיה של הציבור לדעתי. מתחילת הקמפיין דובר על כך, יצאתם בפרסומים, סיעת ראש העירייה וראש העירייה, יצאו בפרסום שבג"ץ קבע 'הציבור יחליט'. זה מה שהוא קבע. נתנו לציבור להבין: 'אתם תחליטו'. בניגוד לפסק הדין, זה היה הפרסומים, חולקו בכל תיבות הדואר, חולקו לאנשים, נשלחו בפייסבוק. ב-4 הימים שלפני הדיון עוד פעם נאמר במפורש, הכל סגור, ב-30 לחודש נגמר הדיון. חלק מחברי המועצה שיושבים שם נתנו לזה פרסום, תפוצת נאטו בפייסבוק. עוד פעם: 'יש עסקת טיעון'. לדעתי, אני לא רוצה לקרוא לזה הפרת אמונים או מרמה של הציבור, אבל זו לפחות הטעיה שלו. וזה לפחות אי אמירת המצב הנתון העובדתי בשטח. זו הטעיה. אף אחד מהציבור לא ידע שהוא הולך לבחור בראש עירייה שהולך להכריז 'אני נבצר' יומיים אחרי. אם מישהו היה רוצה לבחור כן בשירה אבין, ואני הייתי מאחל לה הצלחה, או במישהו אחר, טל עזגד או כל אחד מהחברים הנוכחים פה, הוא היה צריך לדעת. יכול להיות שהוא היה משנה את הצבעתו, יכול להיות שהוא היה שוקל דברים אחרים. הוא לא ידע ולא נאמר בשום שלב 'אני הולך להיות נבצר שנייה אחת אחרי זה ולהעביר את כל סמכויותי לאחרים'. זה כן, לטעמי מנסים כן לשים כאן די ללעג ולקלס את החלטת בג"ץ. החלטת בג"ץ באה ואמרה: 'צריך לקיים את הישיבה' והחלטת בג"ץ אמרה: 'ההחלטה הזאת לפי סעיף 22 תיבחן בידינו מחדש ככל שהיא לא תהיה סבירה'. ואנחנו מנסים לעשות פה באיזושהי דרך מתוחכמת, באיזושהו משהו, לעשות תרגיל. ולכן קשה לי להבין את הפלפולציה המשפטית של היועצים המשפטיים שלנו, שלא יודעים להגיד לנו אפילו לשאלה פשוטה, מה זה אומר נבצרות. הם לא יודעים להגיד לי. מבחינתי זה ישראלבלוף, לאור כל הדברים שאמרתי.

ראש העירייה נבחר ב-57% מתוך 50.2% שבחרו. לדעתי, למרות שלכאורה הוא זכה ברוב, כשבוחנים את הנתונים, לטעמי רוב הציבור אמר 'לא'.

מר גיא קלנר: עידן, זו פרשנות בלתי-

מר טל עזגד: גיא, זה לא ראוי.

מר גיא קלנר: היו בחירות ברמת השרון, נקבע באופן מוחלט. לאן אתם מגיעים? עכשיו הבחירות לא היו ברוב נדרש? נו באמת.

מר טל עזגד: גיא, אני בטוח-

מר גיא קלנר: יש גבול לטיעון. יש גבול לטעון.

מר טל עזגד: גיא.

מר יעקב קורצקי: אני חושב שאתה לא צודק.

מר אבי גרובר: כל מילה שאתה תגיד, אתה רוצה שאני אקפוץ אחרי כל משפט?

מר יעקב קורצקי: אבי, אני נאלץ להסכים עם עידן. לואיס פרננדז אמר פעם באיזה משחק שבמחצית הראשונה הם ניצחו אותם 0-2, אבל בחצי השני היה 1-1. צודק.

מר טל עזגד: עזוב, נו.

מר עידן למדן: זו פרשנות יפה.

מר טל עזגד: חברים, מספיק.

מר גיא קלנר: לכפור בתוצאת הבחירות?

- מר טל עזגד:** גיא, די. חבר'ה. גיא, אני מבטיח לך-
- מר גיא קלנר:** לא, זה לא רמת השרון פה.
- גב' נורית אבנר:** למה אתה צועק?
- מר גיא קלנר:** כי ככה בא לי. זה הקול שלי, נולדתי איתו. למה הבן שלך צועק? למה הבן שלך צועק? הוא גם צועק כל הזמן.
- גב' נורית אבנר:** למה אתה צועק?
- מר גיא קלנר:** את לא מתביישת? את מכולם?
- גב' נורית אבנר:** אני מכולם מבקשת ממך שלא...
- מר גיא קלנר:** אז את בקשתך לא תקבלי.
- מר טל עזגד:** גיא, אני מבקש ממך קצת להחליש את הקול. האזניים של נורית רגישות.
- גב' נורית אבנר:** אני רואה ש-5 שנים ליד רוכברגר השפיעו עליך.
- מר גיא קלנר:** עשו לי רע מאוד, כן, זה... הרוע.
- מר טל עזגד:** די, תירגע. מזל ש-5 שנים ליד רוכברגר לא השפיעו על נורית.
- גב' נורית אבנר:** מזל גדול שלי שלא השפיעו עליי. אני מודה לאלוהים שלא הייתי שם.
- מר יעקב קורצקי:** גם בבחירות לפני 5 שנים זה גם היה בערך 50%.
- מר עידן למדן:** לא, היה אז 54%.

מר טל עזגד: יעקב, אתה מוכן לעזור לי? שנייה, אני מבטיח

לכולם, אני לוקח על עצמי לבדוק מחר שוב את תוצאות הבחירות. אם יש לכם איזושהי בעיה אני אעדכן אתכם.

מר יעקב קורצקי: אז אני אסדר...

מר טל עזגד: לא, אל תסדר לו. אתה מפריע, יעקב.

מר גיא קלנר: רק להבין את הטיעון, אני לא מבין את הטיעון.

מר טל עזגד: מה אכפת לך?

מר עידן למדן: תן לי לסיים את הטיעון. לא היית מפריע לי באמצע

הייתי מסיים את הטיעון.

מר טל עזגד: גיא, הטיעון הוא טיעון, ואתה צריך על בסיס

הטיעון הזה של תוצאות הבחירות, לכאורה, הן לא כמו שפורסמו, לקבל החלטה לגבי הדחה. מה יש לך להבין פה? די.

מר עידן למדן: ראשית, גיא ויעקב, אם לא שמעת, אז אמרתי

לטעמי. זה היה מה שאמרתי.

מר גיא קלנר: אני מנסה להבין את טעמך.

מר עידן למדן: אני אומר. זאת אומרת עד עכשיו הסכמת לכל מה

שאמרתי?

מר גיא קלנר: עד עכשיו הבנתי. לא הסכמתי לכולם, עיכשו גם לא

הבנתי.

מר טל עזגד: גיא, מספיק. לטעמו, הוא תיקן את עצמו.

מר עידן למדן: חשבתי שאולי עד עכשיו משהו כן שכנע ובאת באוזניים חפצות, אבל בסדר.

מר טל עזגד: עידן.

מר עידן למדן: אמרתי לטעמי, ואני מסביר שוב את הנקודה הזאת. אני כן חושב, וזה כן, בהחלט, כמו שבג"ץ אמר, זה שיקול שאנחנו צריכים לקחת. ולכן אם אנחנו רואים את הירידה באחוזי ההצבעה לעומת הבחירות הקודמות, ואם אנחנו רואים את הירידה הדרמטית באחוזי ההצבעה לראש העיריה-

מר טל עזגד: זה בגלל שאתה היית הפעם מועמד אולי.

מר עידן למדן: נכון, אין ספק, רק בגלל זה.

גב' נורית אבנר: העובדות מדברות, מ-87 ירד ל-57.

מר עידן למדן: ואנחנו רואים שהוא ירד מ-87% ל-57%, וירד גם ברשימתו, אנחנו רואים שיש פה את הירידה. נכון, הוא קיבל את הרוב. הוא קיבל רוב, זאת עובדה. אבל העובדה שהיא שיש פה הרבה פחות ממה שהיה בפעם הקודמת, ויש רוב בציבור שלדעתי דווקא הביע מיאוס מההליך הקיים. דווקא מכל הסיפורים הפליליים. ובהחלט בהחלט, במצב הדברים הנתון, אם הוא היה יודע שראש העירייה יום למחרת הבחירות אומר 'אני נבצר, קח אתה את הסמכות הזאת לתיק הזה, אתה את הסמכות הזאת לתיק הזה, אתה אתה אני מאציל פה סמכויות וכו', אני יותר לא ראש עירייה' – בהחלט יתכן שדברו של הציבור היה אחרת. ולכן זו בהחלט הטעיה של הציבור מכל בחינה שהיא. לכן אני כן חושב שההחלטה שאנחנו צריכים פה לקבל, ואני פונה פה לחברים, אני סבור שאין מה לעשות, יש פה בהחלט מקום, ובשים לב לכל השיקולים שבג"ץ אמר, ובשים לב לכך שההמלצה הראשונה של היועצים המשפטיים היא אותה

הדחה, אותה החלטה שכבר בג"ץ אישר בלחיאני פעם אחת וקבע בפסק הדין הזה בבג"ץ הזה, יש לנו רק החלטה אחת שאנחנו יכולים לקבל. ללכת על כל החלטה אחרת שמשמעותה המשפטית היא לא ברורה, לא ידועה ולא קיימת, וזה לא המצב המשפטי הקיים, זה פשוט להטעות ולנסות לעשות איזשהו תרגיל. תרגיל יפה, תרגיל משפטי, תרגיל פסיכולוגי, תרגיל שכלי, לצבוע את זה בטעמים של סבירות. אבל זה לא המצב. זה לא סביר. מה שהיה סביר זה מה שהחליטה מועצת בת ים ואנחנו צריכים ללכת באותו קו. לכן אני קורא לכם להצביע כך.

מר טל עזגד: תודה רבה.

גב' איריס קלקא: אני אהיה מאוד קצרה בדבריי, כיוון שאת עיקר הדברים אמרו חבריי כאן.

גב' איריס קלקא: בגלל שהוא גנב לך את הזמן.

מר עידן למדן: לא נפריע. אנחנו מתחייבים לא להפריע, תקבל עוד 5 דקות בדיבור.

גב' איריס קלקא: כיוון שאני אהיה מאוד קצרה בדבריי אני גם מרשה לעצמי להתכנס למספר השעות המצומצם שאני מכהנת כחברת מועצה, ואני באמת רואה בדאגה רבה את העובדה שאנשים כאן סביב השולחן, בעיקר בצד שלימיני, בוחרים להשתלח ולתת ציונים לאישיות, ובניסוח שאין לי תחליף לו, לגדף באמת אנשים שכמותי. הסיבה שעדיין לא זכיתי לאיזשהו גידוף זה פשוט משום שעדיין לא פציתי את פי ואין איזושהי היכרות קודמת איתי. כדי לא לשוב על הדברים שאמרו קודמיי כאן, אני אתייחס אל אותו סעיף שכבר התייחסו אליו, על הנושא של העברה מכהונה מחמת התנהגות, מהזווית של הסיבה שאני בחרתי להיות כאן. משום שכתושב של רמת השרון, קודם כל,

אני כאן משום שאני תושבת רמת השרון, וצפיתי כתושבת במהלך השנים האחרונות באופן שבו מתנהל ראש העיר. אני רואה כיצד במישורים רבים של ההתנהלות של ראש העיר הוא פשוט אינו מתנהל כפי שצריך להתנהל ראש רשות. אם לתומי סברתי שיש ועדה סטטוטורית וצריך ראש העיר לכנס את הוועדה, דברים מסוג זה פשוט ראש העיר איננו נענה להם. אז יכול להיות שאני מייצגת איזשהו סוג של תמימות, לחשוב שאם יש איזשהו דיקטט מבחינת החוק שראש העיר צריך לעקוב אחריו ולהתנהל לפיו, מסתבר שאפשר להתנהל לאורך זמן גם מבלי לעקוב אחרי מה שקובע החוק. יש גם המלצות שאין להן תוקף ומעמד של חוק. הן נוגעות למידת השקיפות, הן נוגעות למה שיכול תושב בעיר הזאת לדעת על מה שמתרחש בעיר. ואני שואלת האם כל השנים הללו, ובמיוחד משום שראש העיר יודע מה תלוי ועומד נגדו, האם בנה ראש העיר איזשהו תיק פרוטפוליו שהוא יכול להגיד: 'הנה התנהלתי כשורה בשיתוף הציבור, הנה אני מתנהל בשקיפות מירבית בנושאים של ביקורת, וכל הדו"חות לפניכם מונחים. האם באמת נבנה איזשהו פרוטפוליו כזה שיבוא האזרח המתעניין, ולצורך זה אני אזרח כזה, תושבת שכזו, ואומרת: רגע, הנה, שנה אחרי שנה עמל האיש הזה, ובעצם במעשיו הוא רוצה להראות את סולם הערכים שלו, את סולם העדיפויות שלו, את זה שהתושב כאן הוא הדבר המרכזי בכל ההתנהלות כאן. והנה למול כל זה, אם ארע איזשהו מקרה בעברי, האם לא ההתנהלות שלי כל השנים האלה אולי תעמוד לזכותי? אבל צר לי, אני פשוט לא השכלתי לראות איזושהי התנהגות לאורך השנים האלה, שבאמת יכולה להוביל אותי במסלול הזה לומר: רגע, ארע מקרה, הבנאדם עם ניסיון כזה וכזה, והנה אמר, ישב כאן איציק רוכברגר ואמר: 'קרה כך וכך וכך', כל אחד היה מתאר את התרחשות הדברים הזאת כמובן בצורה אחרת, אבל חלפו מספר שנים מאז. מה קרה? ואני סבורה, כמו שסבורים כאן ידידי, שבאמת מגיע לרמת השרון ולתושבים שלה ראש עיר שהתנהלות שלו היא

מופת של שקיפות, שכל מסמך בעירייה שאיננו נוגע לפרטים אישיים של מישהו, שנוגע לתקציבים, שנוגע לתכניות, שיהיה חשוף לציבור. אני לא השכלתי לראות כיוון כזה. אני מקווה בכל אופן, ולא משנה באיזה אורח אנחנו נמשיך כאן את החיים המשותפים שלנו, אני מקווה שיחול שינוי ברמת השרון לטובת התנהלות שיש בה טוהר המידות, יותר ממה שהיה בעבר בכל אופן. תודה לכם.

מר גיא קלנר: אני לא הבנתי אבל. אני לא הבנתי על מה היא רוצה להדיח אותו. על חוסר שקיפות ועל העדר ביקורת? או על העניין הנדון בבג"ץ? אני לא מצליח-

מר טל עזגד: אז לא הבנת.

גב' איריס קלקא: התנהגות שאינה הולמת.

מר טל עזגד: תודה רבה לאיריס. רפי בראל. מאחר ואנחנו מכבדים את הכללים ואנחנו סיעה מאוד גדולה, אז חברים, אני מבקש בזמן שיש לנו לעשות את זה מתומצת ושלא נחרוג מהזמן גם אנחנו. בבקשה.

מר רפאל בראל: אני מבטיח שאני אהיה הרבה יותר אובייקטיבי מכל קודמי.

מר טל עזגד: חשבתי מהיר.

מר עידן למדן: אין ספק שהגענו לצד האובייקטיבי.

מר רפאל בראל: כן, אתם תשמעו כמה שאני אובייקטיבי ביחס אליכם.

מר טל עזגד: רפי, אני סופר לך, יאללה.

מר רפאל בראל: אדוני היו"ר, חברי מועצת העיר, בעלי התפקידים, אורחים יקרים, ערב טוב לכולם. קשה לי לשבת כאן הערב, ואני מצר מאוד על דברי השטנה והרוע שנאמרו ע"י דוברים כאן הערב. אני פשוט נדהם ולא יכול להבין, מה גם שאלו יהיו שותפיי-

מר עידן למדן: היה ראוי שנתפרץ על ההאשמה הזאת של דברי השטנה והרוע.

מר רפאל בראל: אני מבקש לא להפריע לי.

מר עידן למדן: אני אשתדל לא להתפרץ.

מר טל עזגד: התפרצת.

מר רפאל בראל: היו"ר, אני מבקש, תגן עליי.

מר עידן למדן: זה מותר להגיד. אנשים ייצגו את אמירות בג"ץ.

מר גיא קלנר: זה שאנחנו התפרצנו...

מר עידן למדן: מה קרה? על הרבה פחות מזה התפרצת...

מר גיא קלנר: איזה צדיקים אתם, איזה צדיקים אתם, משהו. משהו.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: איזה צדיקים. הוא מדבר דקה. דקה.

מר טל עזגד: רגע אחד, תודה.

מר רפאל בראל: מה גם, רבותיי-

מר עידן למדן: אני מתנצל, רפי. אני מתנצל על ההתפרצות, אבל

אני סבור שלהגיד שטנה ורוע זה לא נכון. אנשים אמרו את עמדתם, כולל בג"ץ. זה הכל.

מר טל עזגד: רפי, אני מבקש-

מר עידן למדן: מה גם-

מר טל עזגד: עידן, תודה.

מר עידן למדן: סליחה על ההפרעה.

מר רפאל בראל: איני יכול להבין, מה גם שאלו יהיו שותפיי בתוך

מועצת העיר ל-5 שנים הבאות. אבל אין בכוונתי להגיב או להתנצח על דברי הבלע והשקרים שנאמרו.

גב' נורית אבנר: איזה שקרים?

מר אבי גרובר: מה היה שקר? תגיד מה היה שקר.

מר רפאל בראל: גברתי, רגע, סליחה. כשאני אסיים אני-

מר אבי גרובר: אמרת שקר.

גב' נורית אבנר: אתה מאשים אותנו.

מר אבי גרובר: מה היה שקר?

מר רפאל בראל: תקרא את הנאום של נורית.

גב' נורית אבנר: מה היה שקר?

מר אבי גרובר: תגיד נורית.

- מר רפאל בראל:** לא אמרתי-
- גב' נורית אבנר:** אני מבקשת שתסביר פה לכולם, אתה מאשים אותי במשהו ששיקרתי. אדוני רפי, תגיד לי במה שיקרתי.
- מר טל עזגד:** סליחה, נורית, אף אחד מאתנו, והפרוטוקול מוקלט, לא שמע-
- גב' נורית אבנר:** לא, אני לא מוכנה שיאשים אותי.
- מר טל עזגד:** אבל אף אחד לא אמר נורית.
- גב' נורית אבנר:** הוא אמר כרגע.
- מר טל עזגד:** הוא מצביע, יש לו נטייה עם הידיים.
- גב' נורית אבנר:** הוא אמר נורית אבנר שיקרה.
- מר טל עזגד:** הוא אמר נורית אבנר שיקרה?
- גב' נורית אבנר:** כן.
- מר טל עזגד:** אדוני היועץ המשפטי, הוא אמר נורית אבנר שיקרה? לא שמעתי.
- גב' נורית אבנר:** כן, הוא אמר.
- מר רפאל בראל:** רבותיי, אני לא חוזר בי. אני רואה בדברים שאמרת שקרים.
- גב' נורית אבנר:** תגיד לי בבקשה על מה שיקרתי.
- מר רפאל בראל:** גברתי, יש בית משפט, תתבעי אותי.

- גב' נורית אבנר:** על מה שיקרתי?
- מר גיא קלנר:** הוא לא חייב לפרט. יאללה, תמשיך.
- גב' נורית אבנר:** על מה שיקרתי?
- מר רפאל בראל:** נורית, בעניין מנעמי השלטון-
- גב' נורית אבנר:** תגיד לי במה שיקרתי.
- מר גיא קלנר:** הוא לא חייב להגיד לך. הוא לא רוצה להגיד.
- מר רפאל בראל:** אל תפריעי לי.
- מר טל עזגד:** מספיק. רפי, בבקשה.
- מר רפאל בראל:** בעניין מנעמי השלטון... לנורית-
- גב' נורית אבנר:** כואב לשמוע את מה שאמרת.
- מר טל עזגד:** כואב, את יודעת כמה דברים כואבים? יאללה, רפי, תמשיך.
- מר רפאל בראל:** לנורית, בעניין מנעמי השלטון, אני כחבר בקואליציה מקבל פי 2 משכורת ממך. אני מקבל 100,000 ₪, את מקבלת 50,000 ₪. אז צא ולמד.
- מר יעקב קורצקי:** כמה אתה מקבל?
- מר טל עזגד:** עוד פעם אכלנו אותה, יעקב. עוד פעם עבדו עלינו.
- מר רפאל בראל:** מנעמי השלטון, אני מקבל מכונית צמודה ו- 100,000 ₪ משכורת ומזכירה ועוזר.

גב' נורית אבנר: אתה מקבל...

מר רפאל בראל: בוודאי. בוודאי. מנעמי השלטון. רגע, אתם רוצים לתת לי לדבר או שאנחנו...

מר עידן למדן: אנחנו מבינים שאתה צוחק, בהומור, אבל עוד יחשבו שאתה אומר-

מר טל עזגד: מספיק, מה קרה לכם? רפי.

מר רפאל בראל: אף אחד מהנוכחים כאן לא חולק על בג"ץ בפסק הדין לפיו אם ייבחר מר רוכברגר לכהונה נוספת כראש העירייה, תחול החובה על מועצת העיר להתכנס ולדון בהעברתו מהתפקיד. ואכן ביום 22/10/13, על אפס ועל חמתם של כמה מהיושבים כאן, מר יצחק רוכברגר נבחר לתפקיד ראש עיריית רמת השרון ברוב משמעותי של למעלה מ-57%, כאשר כל הבוחרים שלכם הלכו לקלפי. זאת מול וכנגד 4 מועמדים אחרים שהתחרו בבחירות על ראשות עיריית רמת השרון. תקנו אותי אם אני טועה. ביום 30/10, במעמד הקראת כתב האישום בהליך הפלילי המתנהל בבית משפט השלום בעניינו של מר רוכברגר, הודיע מר רוכברגר באופן יזום, ומבלי להמתין להחלטת מועצת העיר, זו שמתכנסת כאן היום בעניינו, כי בכוונתו למשוך את ידו מניהול העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו. בסמוך לכניסתו לתפקיד ראש העירייה. הוא לא אמר שהוא כבר מושך את ידו, אלא רק בסמוך לכניסתו כראש העירייה. ואכן בדיוק כך ראינו שהוא עשה היום. מה גם שבמסגרת ההסדרים החוקתיים הקיימים אין בנמצא הוראה מפורשת המסדירה אפשרות של השעיה עצמית.

עניין נוסף, בתיק הפלילי שהופקד נגד מר רוכברגר בבית משפט השלום נקבעו כבר 5 מועדי הוכחות במהלך חודש ינואר 2014. קיימת סבירות גבוהה מאוד

כי בתוך חודשים מעטים מאוד תינתן הכרעת הדין בעניינו ויזוכה. נכון הוא שבית המשפט העליון, בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק, הביע חשש כבד מהתעלמות של נבחרי הציבור מכתבי אישום שהוגשו נגדם, ומן המסר הציבורי שהתעלמות כזאת נושאת עמה. הודעתו של מר רוכברגר בדבר משיכת ידו מניהול ענייני העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו כראש עירייה נותנת מענה בעל משמעות לאמור: בפסק דינה של כב' השופטת ארבל, בתשובתה לעתירה שהוגשה ע"י התנועה למען איכות השלטון, כי גם בעניינו של מר רוכברגר, באותה נשימה כב' השופטת ארבל הביעה דעה כי לנוכח הודעתו של מר רוכברגר התייתר הצורך לקיים דיון לפי סעיף 22 לחוק, שכן השעיה עצמית כזו נותנת מענה לאינטרס השמירה על טוהר המידות. זה לא מוצא חן בעיניכם. כב' השופט גרוניס, נשיא בית המשפט העליון, כתב בפסק הדין בעניין מר רוכברגר כי עפ"י סעיף 20 ד' לחוק בחירת ראש הרשות, ואני מצטט: "מקום שבו הורשע ראש רשות בעבירה פלילית שיש עמה קלון, אך פסק הדין אינו סופי וחלוט, לא יודח ראש העירייה מכהונתו, אלא יושעה ממנה בלבד". ולכן לא מובן לי על מה ומשום מה ההדחה. דעתם של שופטי העליון לא מספיק טובה בשבילכם? אתם שוכחים שאנחנו דנים בדיני נפשות ובגורל אדם על אשמה שעדיין לא התבררה בפני בית המשפט, ואתם רוצים כבר להדיח את ראש העירייה מר רוכברגר? למה? רוע? צרות עין? נקס? באמת הדברים לא מובנים לי.

למר רוכברגר מיוחסות אמנם עבירות של מרמה והפרת אמונים בגין תגמול שקיבל שלא כחוק, במירכאות, אבל כל נשכח – משנכח מר רוכברגר בטעותו החזיר מיד את כל הכספים שהוא קיבל. זאת ועוד, בטרם הוגשו נגדו לא התלונה המקורית ולא כל תביעה.

מר עידן למדן: סליחה-

עידן.

מר טל עזגד:

מר רפאל בראל: סליחה, עידן, לא להפריע לי. מה גם שאלו לא עבירות פשיעה דוגמת רצח או אונס, וגם לא עבירות ממון כמו שוחד ושחיתות ציבורית כפי שמייחסים לאדונים גבסו ולחיאני. חשוב לי לציין שכבר האישום אינו מייחס למר רוכברגר שימוש וניצול כוחו בתפקידו הציבורי כראש עירייה לשם הפקת טובות הנאה אישית, ובכלל, העבירות המיוחסות למר רוכברגר בוצעו בתקופה של בין 10 ל-7 שנים, ולא לשכוח כי במשך השנים הללו מר רוכברגר, תרצו או לא תרצו, כיהן בתפקיד ראש העירייה, ועל כן על מה להיטות?

עפ"י התסקיר של חוק הרשויות המקומיות קיימת אפשרות כי בתוך זמן קצר ייכנס תסקיר החוק לתוקף, ואז עשוי להימצא פתרון חוקי, מוסדר ומפורש בחקיקה ראשית למצב התקדימי שנוצר. במקרה כזה הדחתו של מר רוכברגר מתפקידו כבר עתה תוביל לתוצאה בלתי הפיכה, הגם שיכול ובתוך זמן קצר לא יהיה בכך כל צורך. ובכלל, כלל הוא כי כל אדם נהנה מחזקת חפות, וכי אין להטיל סנקציות פליליות על אדם בטרם הוכחה אשמתו.

לכן אנחנו, כחברי מועצת העיר, חייבים לדחות את הדרישה להדיח ולהעביר את מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון, ולאשר אך ורק את הודעתו של מר רוכברגר על כוונתו למשוך את ידיו מניהול ענייני העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו כראש העירייה. באותה נשימה אני מבקש לאשר ששוב ונבחן שנית את הנושא בתוך חצי שנה, ובהתאם להתפתחויות שיחולו במשפטו של מר רוכברגר. קיבלנו כולנו מסמך, המסמך הזה מסכם לקראת ישיבה מיוחדת זו, לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות, לשם דיון באפשרויות של העברתו של מר רוכברגר מכהונתו כראש עיריית רמת השרון. קיבלנו גם סקירה מאוד רחבה וחכמה על הנושא מפי עו"ד רוזנסקי. אני מברך

על המסמך הזה וגם מברך את כל העושים במלאכה על התעמקותם בעניין שלפנינו, על האמינות והניטרליות במכתב, המסמך. אני מציע לכולנו לדלג על סעיף 77 של המסמך הנ"ל ולאמץ את נוסח סעיף 79 של אותו מסמך ולאשרו כהחלטת מועצת העיר בעניין העברתו של מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון. תודה רבה לכם.

מר עידן למדן: מה משמעות ההשעיה אבל, אתה מבין?

מר טל עזגד: חברים.

מר עידן למדן: לא, באמת.

מר טל עזגד: חבר'ה.

מר עידן למדן: אני רוצה לשאול אותו אם הוא מבין את העניין הזה.

מר טל עזגד: הוא מבין, אני מניח שרפי בראל מבין את מה שהוא כתב. חברים, תודה.

מר אבי גרובר: ...מסמך אובייקטיבי ועשה עבודה יפה...

מר רפאל בראל: אבי, תודה רבה.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: חוות הדעת שלהם כל כך טובה שאני מאמץ את 77 כפי שכתבו אותו.

מר טל עזגד: חבר'ה, תודה רבה. אנחנו לא מנהלים...

גב' נורית אבנר: התבלבלת, התכוונת ל-79.

מר רפאל בראל: אני לא מנהל איתך דו שיח, ברור לך.

מר טל עזגד: תודה רבה. חבר מועצת העיר שמוליק...

מר רפאל בראל: סליחה, אתה אמרת את דבריך, אמרת את דבריי, עד כאן.

מר טל עזגד: די, רפי, תודה. חבר מועצת העיר שמוליק גריידי, בבקשה.

מר שמואל גריידי: חברים יקרים, אני קודם כל רוצה לציין בתחילת דבריי שכל מה שאני אומר בדיון הזה זוהי עמדתה של סיעתי, סיעת יחדיו, רשימה על מפלגתית של חילונים ודתיים מכל גווני הקשת הפוליטית, ואני מכהן כ-3 קדנציות כחבר מועצת העיר יחד עם ראש העיר, וזו לי קדנציה רביעית בהתנדבות.

מר רפאל בראל: אתה לא מקבל משכורת?

מר שמואל גריידי: אני מקבל.

מר טל עזגד: חבר'ה, די, אין לנו סבלנות כבר. די, חברים.

מר שמואל גריידי: תקופת הפעילות הציבורית של איציק ושלי כחברי מועצת העיר לוותה בעליות ומורדות, ואני בדיון הזה לא בא לסנגר על ראש העיר אלא להביא עובדות כאשורן, כיאה לסיעה שעברה כברת דרך ללא רבב בהתנהלות ציבורית תקינה. נשוא כתב האישום נגד ראש העיר מר איציק רוכברגר מציין תקופות שבשנת 2003-2007, במקביל לכהונתו של רוכברגר כראש העיר, כיהן גם כמנכ"ל קרן ההשתלמות לעובדי רשויות וגם כיו"ר הדירקטוריון, ובאותה מסגרת שבה כיהן הוא קיבל 117,894 ₪ לפי החלטת אותו דירקטוריון שהוא כיהן בו, או בהסכמה של אדם זה או אחר. זה לא

משנה אם זה 500 או 6,000 ש בחודש, אבל זו החלטה של דירקטוריון, ואני בטוח שגם באותו דירקטוריון ניצב שם בוודאי ובוודאי גם יועץ משפטי שהיה צריך להעיר את עינו של ראש העיר בדבר קבלת כספים לא בצורה סדירה.

כאשר הוצגו לפני איציק העובדות, אינו יכול לקבל כספים, וכל מה שהוא קיבל הוא קיבל שלא עפ"י דין. בתאריך ה-28/11/13 הוחזרו כל הכספים על ידיו יותר ממה שהיה צריך, 119,907 ש, וכל הטענות בדבר זיוף פרטים על גבי הקבלות ככאלה שראוי לקבל כספי החזר וכל מיני הוצאות שונות אינם מענייננו ואינם נוגעים לנו, כי אין לנו כל הוכחות לכך, ואני לא שופט ולא חוקר וזה לא הכובע שלנו כחברי מועצת העיר. מה גם, שכל נשוא התביעה אינה נוגעת לעיריית רמת השרון או לתושבי רמת השרון, ומדובר על עבירות שכביכול נעשו בתפקידו המקביל כראש העיר, שבוודאי ובוודאי היו נחסכים למדינה כספים רבים במידה והיועץ המשפטי של הדירקטוריון היה קובע חד משמעית כי ראש עיר מכהן אינו יכול ליהנות משתי רשויות. אנחנו כל הזמן מדברים על יועץ משפטי ויועץ משפטי, אבל כאן גם בוודאי ובוודאי שישב יועץ משפטי, ואני חושב שאנחנו צריכים גם לבחון את השיקול הזה בנושא הזה.

אל לנו לשכוח גם כן כי בתקופה הנדונה ראש העיר המכהן נבחר לראשונה כראש העיר, בניגוד לכל הציפיות. אני לא חושב שהוא חלם על זה אי פעם. הוא לא ידע בדיוק את מקומו כשהוא ישב. אני לא אשכח את זה ששנה וחצי הוא הסתובב והוא לא מצא את עצמו. הוא לא האמין שהוא יזכה.

גב' נורית אבנר: על איזה שנים אתה מדבר?

מר שמואל גריידי: 2003-2007, בתקופה הזאת.

גב' נורית אבנר: היתה לו מישהי שעשה לו עבודה טובה.

מר שמואל גריידי: זה לא משנה. אל תיכנסו, לא הפרעתי לך.

מר טל עזגד: נורית, קצת כבוד. שמוליק מס' 2 שלך היה. די, לא להפריע. שמוליק, בבקשה.

גב' נורית אבנר: בגלל זה אני המומה למשמע אזניי.

מר טל עזגד: אוקיי, בסדר.

מר שמואל גריידי: תמשיכי להיות המומה. נשארתי איתך תקופה די קצרה.

גב' נורית אבנר: אני המומה מהדברים שלך. מעניין אם לא היית מקבל את תיק הזה אם גם היית...

מר שמואל גריידי: הוא לא האמין שהוא יזכה בבחירות, וחובתם של הדירקטוריון היתה לשמור על הקופה הציבורית, להעיר את עיניו ולחסוד דיונים מיותרים, כשלהם יש חלק נכבד במחדל זה.

גב' נורית אבנר: פשוט לא יאומן.

מר טל עזגד: תודה רבה. תמשיך.

מר שמואל גריידי: בשנת 2007, משנת 2007 התיק נמצא בפרקליטות המדינה על מנת שתפסוק האם יש ראיות כביכול להגשת כתב אישום נגד ראש, ובאמת כעת חיה, אני מדגיש את זה, כעת חיה, לאחר שנים מספר, ב-12/5/13, הוגש כתב אישום נגד ראש העיר המייחס לו ריבוי של עבירות. משנת 2007 עד 2013. תקופה קצרה מאוד.

???: 7 שנים.

מר שמואל גריידי: הוגשו עתירות כאלה ואחרות, שלטעמי מתלהמות ומייצגות קו שתמיד היה לאורך כל שנות פעולתי כחבר מועצת העיר כקו מתלהם, המנסה לבלום כל התפתחות בעירנו. גם ההחלטה של בג"ץ בעניין אי התכנסותה של מועצת העיר תמוהה מיסודה. כי מצד אחד החליט בג"ץ שצו החלטי להעביר לאלתר מכהונתו את ראש העיר ב-17/9/13, אך הוא לא מנע ממנו ולא נמנעה ממנו הזכות כחוק, כי לא בידיו, לא בסמכותו של בית המשפט לבוא ולהחליט החלטה כזאת. ועובדה שראש העיר התמודד בבחירות הקרובות ולא היה שום מקום, כך אחר כבי' נשיא בית המשפט השופט גרוניס, שישים את עצמו תחת הבוחרים. ואם הבג"ץ פנה לציבור תושבי רמת השרון ונתן להם את זכות הבחירה מי יהיה ראש העיר, מי אנחנו בכלל כנבחרים שנבחרנו ע"י אותנו ציבור שבחר את ראש העיר ברוב מוחץ, 57%, שנדיח אותו מתפקידו בעניינים שלא נגעו ולא בכהוא זה בעיריית רמת השרון ותושביה.

מר עידן למדן: צרכים ציבוריים זה משכורת נוספת-

מר טל עזגד: עידן, לא ביקשתי ממך להתייחס. תודה.

מר עידן למדן: אתה מזלזל בהחלטת בג"ץ? לא, הוא אומר החלטת בג"ץ בלתי סבירה.

(מדברים ביחד)

מר שמואל גריידי: לא הפרעתי לך ואל תפריע לי.

מר טל עזגד: שמוליק, תמשיך.

מר שמואל גריידי: מה גם שהבג"ץ הבהיר בפסיקתו כי גם אם ייבחר המועמד לראש העיר שאותו פסל בג"ץ אבל אפשר לו להתמודד, הוא מודיע לנו, אנחנו כנבחרים, להעביר אותו מכהונתו. האם זו לא חלמאות? ואני

מבקש סליחה מכב' בית המשפט העליון, אני לא בא לטהר את ראש העיר מכל אשמה, אני לא בקיא בפרטים הנדונים, אבל אותי חינכו שכל אדם הוא בחזקת זכאי כל עוד לא הוכחה אשמתו. כך צריך לנהוג גם לנבחרי ציבור. בחירתו של ראש העיר מר יצחק רוכברגר ע"י תושבי רמת השרון יש בה בעצם כדי לומר לשופטי בג"ץ שבמדינה דמוקרטית חייב להיות חיץ בין הרשות המחוקקת לרשות השופטת. אני חושב שאפשר להגדיר את זה גם, במירכאות, כשבירת השיניים של שופטי בג"ץ גם בנושא הזה. זאת לאחר שהרשות השופטת פולשת לתחומי הרשויות האחרות, המחוקקת והמבצעת. ואני רוצה לראות היום החלטה אחרת של הבג"ץ המעז להתעלם לגמרי מהחלטה דמוקרטית שאותה כפו עלינו, כתושבי רמת השרון, כשלוש שעות לפני סיום הגשת הרשימות, ומנסים להדיח את מי שנבחר כדין וכחוק זה עתה.

בעניין העקרוני, חייבים לשנות את החוק או הכלל הקובעים שמי שהוגש נגדו כתב אישום צריך להתפטר עד אחרי המשפט. הכלל הזה מאפשר לכל מי שרוצה לחסל יריב פוליטי להמציא ראיות ולהביא להגשת כתב אישום גם אם הוא חסר בסיס לחלוטין.

מר אבי גרובר: הפרקליטות היא...?

מר שמואל גריידי: רגע. ראינו מה עשתה הפרקליטות. תן לי לסיים.

אנחנו צריכים להסתכל על עצמנו במראה ולומר לעצמנו-

מר עידן למדן: כל אחד יעשה עבירה, יטען...

מר טל עזגד: מספיק.

מר עידן למדן: יותר הגיוני אבל-

מר שמואל גריידי: עידן, אל תפריע לי, לא הפרעתי לך אי פעם.

מר עידן למדן: אבל יותר הגיוני-

מר שמואל גריידי: אל תפריע לי.

מר טל עזגד: אל תפריע לו. עזוב אותך מהוויכוח.

מר שמואל גריידי: אחרי שאני אסיים אתן לך זמן לדבר, אין לי בעיה.

מר עידן למדן: בסדר, סיים, סליחה. אין בעיה.

מר שמואל גריידי: אנחנו צריכים להסתכל על עצמנו במראה, כמה אישי ציבור שהוגש נגדם כתב אישום והועמדו לדין, ולמרות הכל זוכו זיכוי מלא, האם לא די בכך?

מר אבי גרובר: כמה גם החזירו את הכסף אחרי שתפסו אותם?

מר שמואל גריידי: האם לא די בכך, מר גרובר? אבל בינתיים הם הפסידו את עולמם הפוליטי. כמו יעקב נאמן, רפול ז"ל ועוד. העיקרון חייב להיות שונה. הגשת כתב אישום תהיה ללא פרישה, התפטרות מתפקיד תהיה רק לאחר הרשעה בבית המשפט. אבל זה יהיה סופי, בלי כל אפשרות לחזור אי פעם לחיים הפוליטיים. האמירה אינה צריכה להישמע כאמירה, אלא צריכה לקבוע עובדה. כי כל אדם הוא בחזקת זכאי כל עוד לא הוכחה אשמתו. והאמירה הזאת צריכה להיות תקפה גם במערכת הציבורית. מאידך, כל אדם המורשע בעבירות שיש בהן הליך, כל אדם שמורשע בעבירות שיש בהן קלון, חייב להסתלק מהחיים הציבוריים ושלא נראה אותו עוד. כל אדם, לצערי היו אנשים שהורשעו גם כן בעבירות שיש עמן קלון, וחזרו לחיים הפוליטיים לצערי. לא מנעו את זה מהם והם חזרו.

מר עידן למדן: אל תדבר wishful thinking, דבר אבל...

מר יעקב קורצקי: עידן...

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: לא, אני שואל.

מר שמואל גריידי: אל תפריע לי. אני לא סיימתי.

מר טל עזגד: סליחה, חשבנו שסיימת. כן. שמוליק, בבקשה.

מר שמואל גריידי: אני קורא היום לשופטי בג"ץ באמת שאם הם חפצים לתרום משמעותית לאיכות השלטון בישראל, שיפעלו לקיצור משמעותי של פרק הזמן שבין הגשת כתב אישום לקביעת גזר הדין. זו בסמכותם, זו ביכולתם וזו חובתם. מחד גיסא-

גב' נורית אבנר: זה מה שאמרתי.

מר שמואל גריידי: תיחסך המציאות של אדם הנאשם שנים עד שמוכחת אשמתו או חפותו. ומאידך, מי שאשמתו הוכחה אכן ייאלץ מהר מאוד לעזוב את משרתו, והפעם בצדק ולתמיד.

תשובתנו לבג"ץ כי אל לנו כסיעת יחדיו לעסוק בעניין לא לנו כנבחרים, בעניין שאינו נוגע לנו, ואנו מקבלים בזאת את הודעתו של ראש העיר הנבחר כדת וכדין, והודיע גם בדיון ב-30/11 וגם היום, על נבצרותו, על מנת שיוכל לנהל את משפטו בהליך מזורז המתנהל עפ"י דין. נוכח הודעתו של ראש העיר על נבצרותו, כמובן לאחר לקיחת אחריות על הרכב מועצת העיר היום, מתייתרת מאתנו ההחלטה האם להדיח או לא להדיח. מדובר בהליך שיהיה כחודשיים עד שלושה חודשים, וסיעתי לא רקדה מעולם על הדם ומעולם לא תרקוד על הדם, ואני נותן לבית המשפט להכריע לכאן או לכאן, כי בידי כל הראיות לביצוע העבירות המיוחסות, וזה אך ורק בתחום סמכותו של בית המשפט. אי

לכך, אני קורא לכם, חברי מועצת העיר, למשוך את בקשת ההדחה של ראש העיר ולתת לבית המשפט לפסוק עפ"י דין.

לך, ראש העיר, אני מאחל לך, כמו שאני מאחל לכל אדם הנאשם בדיון, קח לך את פרק הזמן הנדרש על מנת לטהר את שמך, ואנו סיעת יחדיו מאחלים לך זיכוי מוחלט בשם כל תושבי העיר שבשמים אנו נמצאים כאן כנבחרים, כי טוב שם טוב משמן טוב, ואנו נשמור על תדמיתה של עירנו.

מר טל עזגד: תודה רבה שמוליק. גיא קלנר.

מר גיא קלנר: ראשית אני אהיה יותר קצר מחברי, הם די אמרו את רוב רובם של הדברים, אבל חשוב לי להדגיש כמה נקודות. כתבתי פשוט כמה נקודות, לא הכנתי נאום מוכן מראש. דברים שנאמרים, אגב, בשקט, שנאמרו ע"י אבי וע"י נורית, אני חושב שגם אם הם נאמרים בשקט לא חסרה להם מידה מסוימת של אי דיוק, לעיתים על סף השקר. אל תקפצו, תיכף אני גם אבסס את מה שאני אומר. ועל כן צר לי, בגלל זה קפצתי. עידן, אני מתנצל, אני מכיר אותך 20 שנה לדעתי, עוד מימי האוניברסיטה, האמירה 'סמרטוט' עפה לי מהפה בטעות, בעידנא דרתיחא, ואני לוקח את זה בחזרה.

מר עידן למדן: אני רק מקווה שלא טעות לעולם חוזרת. אבל קיבלתי.

מר גיא קלנר: בכבוד. אמנם גם אז היינו קואליציה ואופוזיציה, אבל בכל זאת. אבל זה לא רלוונטי לדיון.

מר טל עזגד: יאללה, עכשיו אתם רוצים לחזור...

מר גיא קלנר: חיים שכאלה.

מר עידן למדן: היינו ביחד...

תוך דקה חזרתם ל...

מר טל עזגד:

מר גיא קלנר: לגבי הדברים עצמם, מה שאבי אמר, אני חושב שזה יסוד הטעות של כל הדיון שמתנהל פה. לטעמי איציק רוכברגר לא שם יד בקופה הציבורית. יש פה עניין פרשני גרידא לגבי הזכות שלו לקבל החזר הוצאות, שאגב, ניתנו לו בצורה מסודרת, עפ"י החלטות מסודרות, בגוף מסודר, עם יועץ משפטי מסודר, עם דירקטוריון מסודר. כולם גנבו? כולם אמרו לו 'קח את הכסף ולך'? רגע, רגע.

כולם גם-

מר עידן למדן:

רגע, רגע.

מר גיא קלנר:

מר טל עזגד: גיא, סליחה, אתה מוכן להפסיק לשים סימני שאלה במשפטים שלך?

רגע, לא, ככה אני מנהל את הטיעון שלי.

מר גיא קלנר:

אבל אתה רואה שהם לא מסוגלים.

מר טל עזגד:

זה שאלות רטוריות.

מר גיא קלנר:

אז זה רטורית, אבי, לא צריך לענות.

מר טל עזגד:

רק אבל שנבין. רק לו היה מותר להתפרץ ולנו לא?

מר עידן למדן:

למה? מה אתה רוצה?

מר גיא קלנר:

לא, אבל כשאתם שמתם סימני שאלה אני הפסקתי

מר טל עזגד:

אותם גם. יאללה, די.

אני חושב שהעניין במהות, ביסוד הדבר, אתם

מר גיא קלנר:

שוגים. לא רק שאתם שוגים, אתם גם מטעים. וגם מה שאתם עושים פה היום, אחרי כל מה שעברנו במערכת הבחירות האחרונה, הוא לא ראוי, אפילו לא לאופוזיציה לוחמת. ואני מכבד אופוזיציה לוחמת. אני אסביר, רגע, אבי, שנייה. בא אדם ואומר לך שבמקביל לכהונתו קיבל עפ"י הרשעה ועפ"י הסדר פנימי, בהסדר שבין הצדדים, סך של החזר הוצאות, שבדיעבד הוחלט שיש לגביו ספק. באותה נקודה-

מר אבי גרובר: לא היה ספק.

מר גיא קלנר: באותה נקודה הוא מחזיר את הכסף. באותה נקודה ממש. ולאחר מכן, מאותה נקודה ואילך-

גב' נורית אבנר: שנתיים אחרי זה.

מר גיא קלנר: לא משנה. הוא החזיר את הכסף בנקודה שבה עלה סימן השאלה.

גב' נורית אבנר: זה שהוא לקח זה לא... לך?

מר גיא קלנר: לא, כי עד לנקודה הזאת-

מר אבי גרובר: ...של היועץ המשפטי...

מר גיא קלנר: אבי, תן לי, אני הקשבתי לכם קשב רב. עד לנקודה הזו הוא חשב, וסביבתו חשבה, וכל מאשרי ההחלטה חשבו, שראוי היה שיקבל במקביל לכהונתו כראש עיר. אני לא מבין את הבעיה.

מר אבי גרובר: הוא לא היה איזה עובד...

מר גיא קלנר: בסדר, אז מה? גם למנכ"ל.

מר טל עזגד: אבי, אבי. אתה לא מנהל ויכוח איתו.

מר עידן למדן: ..להגיש קבלה...

מר טל עזגד: עידן, שליחה, אנחנו מאבדים סבלנות. תן לו לדבר, אם תהיה לך איזה שאלה רלוונטית שאל אותן בסוף. די, זה בלתי אפשרי.

מר אבי גרובר: ...נכנס לחדר, יש...

מר טל עזגד: אבי, תודה. אבי, די.

גב' נורית אבנר: בסוף הדיבור שלו יהיה אפשר להגיב?

מר טל עזגד: אני לא יודע. את לא יכולה להגיב. את רוצה לשאול אותו שאלה רלוונטית, אנחנו לא מנהלים פה ויכוח בין גיא קלנר וביניכם.

גב' נורית אבנר: אני רוצה לשאול בסוף הדברים שלו שאלה. אמרת שאפשר יהיה, נכון?

מר טל עזגד: אם תהיה לך שאלה אז את יכולה לשאול.

מר גיא קלנר: גם אני מנכ"ל היום בשוק האזרחי ויש עליי איזונים ובלמים. יש יועץ משפטי, יש לי יו"ר בחברה. אני לא עושה מה שאני רוצה. אם קיבלתי משכורת, החזר הוצאות, כל טובת שכר אחרת, זה נעשה עפ"י דין ועפ"י פרוטוקול ועפ"י כל מה שצריך. אם טעינו בדיעבד, עזוב, אם טעינו בדיעבד, תבוא עכשיו ועדת הביקורת של הבעלים ותגיד 'תשמעו, אתה והיו"ר טעיתם, אסור לקלנר היה לקבל-'

גב' נורית אבנר: ממש...

מר גיא קלנר: שנייה, אני מבסס את מה שאני אומר. 'לקבל 1,000

שם החזר דלק', סתם אני אומר לצורך הדוגמה, שנתיים אחרי שהתחלתי לקבל אותם, אני מחזיר את כל הכסף, 1,000 ש"ח כפול 24, 24,000 ש"ח, האם בזה עשו מאציק רוכברגר פושע מדינה? אם תגידו לי שכן, אז אני אבין למה. אני עד עכשיו לא מבין. אני באמת לא מבין.

מר עידן למדן: אבל אומרת הפרקליטות-

מר אבי גרובר: פרקליטות מדינת ישראל... הממשלה, לא אני.

מר טל עזגד: בסוף. גיא, אתה מוכן?

מר גיא קלנר: אני ממשיך, אבל אני-

מר טל עזגד: אבי.

מר אבי גרובר: גם איציק אמר, האופוזיציה...

מר עידן למדן: אם היה...

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אבי, שנייה.

מר עידן למדן: זה לא הטבת שכר.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: עידן, חברים. אני אעביר את זה להצבעה. די,

מספיק. לא, אתה לא מצביע.

מר גיא קלנר: תנו לי לדבר ואז אחרי זה-

מר טל עזגד: אבל לא קיבלת רשות דיבור. די.

מר גיא קלנר: בעיניי, באופן אמיתי, אני אומר את זה בצורה הכי גלויה והכי כנה-

מר טל עזגד: אם משהו בדברים מקוממים...

מר גיא קלנר: עידן, אנחנו מכירים הרבה שנים, תשאל בסוף.

מר עידן למדן: הנה, הצבעתי.

מר גיא קלנר: 6,000 ₪ החזר הוצאות, בעיני האדם הסביר, ליו"ר קרן של ההסתדרות, בעיניי זה החזר הוצאות הגיוני.

מר רפאל בראל: גורנישט.

מר גיא קלנר: אומר את זה, חושב שזה הגיוני. עכשיו, יכול להיות שלא. רגע, רגע.

מר אבי גרובר: איזה הוצאות? על מה...

מר גיא קלנר: רגע, אבי, אבל בוא לא ננהל את זה כדו שיח, כי אני לא אגמור את הזה. זה מה שאני חושב.

מר אבי גרובר: בגוף ציבורי זה לא משכורת...

מר גיא קלנר: 6,000 ₪ החזר הוצאות חודשי, בעיניי-

מר אבי גרובר: שום דבר לא מקביל לזה.

מר טל עזגד: אבי, אבי...

מר גיא קלנר: 6,000 ₪ בעיניי, במבחן האדם הסביר, ליו"ר קרן של ההסתדרות, בעיניי זה החזר הוצאות שעומד במבחן האדם הסביר. אבל

אני אומר יותר מזה.

מר טל עזגד: תמשיך.

גב' נורית אבנר: זה צריך...

מר אבי גרובר: אם זה היה קשור לעבודה שלו...

מר גיא קלנר: אני ממשיך, טל.

מר אבי גרובר: זה בדיוק העניין.

מר גיא קלנר: אני ממשיך.

מר טל עזגד: די, אבי, אני מבקש מכם לצאת עד שיגמור לדבר.

די. תנו לו לדבר לפרוטוקול וגמרנו.

מר גיא קלנר: דבר אחד. דבר שני, אני חושב שזכות החפות

שעומדת לאדם, אבי-

מר טל עזגד: בשיא הרצינות.

מר אבי גרובר: ...להוציא אותי פעמיים...

מר טל עזגד: אז די. אז בוא, נו, אל תביא אותי למקומות האלה.

די, חבר'ה, נו באמת.

מר גיא קלנר: אני חושב, ואני חושב שגם אתם צריכים לכבד את

זה, אתם מדברים על ערכי הדמוקרטיה וערכי השקיפות, והדרכים שבהן היינו

רוצים לראות את עולמנו מתנהל, עולמנו הפרטי והציבורי, גם ערך החפות

שעומד לאדם בטרם הרשעה הוא ערך עליון. אתם מזלזלים בו, ואני לא מבין

למה. האיש טרם נקבע שהוא אשם, אף אחד לא קבע את זה. רגע, רגע.

מר עידן למדן: הוא החזיר את הכסף. בית המשפט אמר, גם הוא...

מר גיא קלנר: הוגש כתב אישום, לא נקבעה, עידן, עידן-

מר עידן למדן: זה מחזק...

גב' דברת וייזר: תנו לו לסיים, יא אללה.

מר טל עזגד: סליחה, אתה לא מנהל פה דיון עם קלנר.

גב' דברת וייזר: אתם מדברים על שיח תרבותי, תנו לו לסיים.

מר גיא קלנר: עידן, אני מאחל לך, אני מאחל לך, שלא תיפול

לאותה נקודה אף פעם, אבל אם תיפול אליה, חס וחלילה, או אני, או כל אחד אחר פה בחדר, נרצה שערכי החפות ושלטון החוק יעמדו לצדנו כמו שהם צריכים לעמוד לצד איציק רוכברגר בהקשר הזה, וכרגע הם צריכים לעמוד לזכותו כמו שהם צריכים לעמוד לזכותך, כמו שהם יעמדו לזכות אדם בשם בוזגלו בכל מקום אחר בעולם או במדינת ישראל. ולכן בקטע הזה אל תגזור לו דין אחר. אל תגזור לו דין אחר. ומה שאתם עושים, אתם גוזרים לו דין אחר שלא בצדק.

מר אבי גרובר: מה דין אחר?

מר גיא קלנר: עכשיו עוד דבר.

גב' דברת וייזר: בואו נחליט שאנחנו נותנים לו לסיים לדבר.

מר עידן למדן: אבל בוא, זה לא אני.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתה אומר איזה אמירה כאילו...

- מר טל עזגד:** גיא, אתה סיימת?
- מר גיא קלנר:** לא, מה?
- גב' דברת וייזר:** לא, מה, תנו לו לסיים. זה לא יאומן.
- מר טל עזגד:** הלאה. כן, גיא.
- מר גיא קלנר:** עכשיו תראו-
- מר טל עזגד:** חבר'ה, אתם נורא עייפים, אני יכול לדחות את הדיון לעוד יומיים, אנחנו נמשיך אותו, אין לי שום בעיה עם זה.
- גב' דברת וייזר:** אין לי מה להוסיף. המומה ממה שקורה כאן.
- מר גיא קלנר:** עכשיו אני חושב שבכל הכבוד הראוי, הנסיבות מאז הבחירות, אתם כאילו לא נתתם לזה שום משקל. אמר את זה היועץ המשפטי של העירייה. זה לא שיקול מכריע בלעדי, זה שיקול נוסף במערכת השיקולים, שאתם מתעלמים ממנו. סליחה, היו פה בחירות-
- מר טל עזגד:** אבי, מה קורה לך?
- מר גיא קלנר:** אבי, אני לא הגבתי לכל-
- מר אבי גרובר:** ...את התייחסותך.
- מר גיא קלנר:** לא, אני אומר את זה להתייחסות...
- מר טל עזגד:** סליחה, אני רשאי להמשיך את הדיון ביום אחר?
- !!!:** לא, מה פתאום, מה?
- מר גיא קלנר:** אתה רוצה עוד אחד כזה? אני מסיים עוד 3 דקות.

עורכי הדין, משלמים להם לפי שעות. **???**

מיכה, אתה יכול לענות לי? **מר טל עזגד:**

(מדברים ביחד)

פרח, תגידו, מה קרה לכם היום? מיכה, יעקב. **מר טל עזגד:**

טל, אני מאוד רוצה לשמוע... **מר יעקב קורצקי:**

אתה תדבר. יעקב, חצי מיליון ש, אל תתבלבל, חצי **מר טל עזגד:**

מיליון ש...

אנחנו עייפים, קצת הומור... **מר יעקב קורצקי:**

מיכה, מפאת העייפות והקושי של האנשים, אני **מר טל עזגד:**

יכול לקבל החלטה לגבי המשך הדיון ביום אחר או לא?

... **עו"ד מיכה בלוס:**

אז אני מבקש, תפסיקו להפריע. קלנר, תמשיך. אין **מר טל עזגד:**

לנו עוד הרבה.

כל אחד שמתחיל 'אני לא אגזול הרבה זמן'. אתה **מר יעקב קורצקי:**

לא גוזל, אבל תתקדם.

טוב שאמרת שלא תגזול הרבה זמן, כי אם היית **מר טל עזגד:**

גוזל. בסדר, יאללה.

הנסיבות, בעיניי... אבי, עידן. **מר גיא קלנר:**

די, עידן, תן לו. **מר טל עזגד:**

מר גיא קלנר: הנסיבות מאז הבחירות בעיניי השתנו באופן דרמטי בשני היבטים. פעם ראשונה, הציבור אמר את דברו. אתם אוהבים את זה, אתם לא אוהבים את זה, פתאום 50 נקודה משהו, זה לא משחק דמוקרטי, ירדו האחוזים, עלו האי מצביעים. חבר'ה, היתה פה הכרעה, והאמת, הכרעה חדה. ראש העיר, אם ארבעתכם רצים, אחד לא, מי זה הרביעי היה? אני כבר לא זוכר.

מר רפאל בראל: זילברמן.

מר גיא קלנר: זילברמן. עם הרביעי, שלא נכנס למועצה, עשיתם קמפיין, יש שיאמרו, די מושקע. די מושקע. מיליונים זרמו ברחובות. ואחרי כל זה ראש העיר, כנגד 4 מועמדים שכנגד, כנגד החלטת בג"ץ שהיתה ידועה, ואגב, את זה גם בג"ץ רצה להשיג בפסיקתו, שלא יהיה אדם אחד ברמת השרון שלא יידע שכנגד ראש העיר עומד כתב אישום. כולם ידעו. אלה שבאו להצביע ואלה שלא באו להצביע, כולם ידעו.

מר עידן למדן: כולם הוטעו. הוטעו.

מר גיא קלנר: לכן אי אפשר להגיד שהציבור ברמת השרון, במעשיו הוא או באי מעשיו, לא עשה משהו שהיה יכול להביא את איציק רוכברגר לא להיות ראש העיר, אבל הוא הביא אותו להיות כן ראש העיר ובאופן חד וחלק. תכבדו את זה. להתחיל לתת טענות של בחירות, אחוזים, בכלל לא מתאים.

מר עידן למדן: להבדיל ממך-

גב' נורית אבנר: לא, הרבה טענות אחרות...

מר עידן למדן: להבדיל ממך אנחנו באמת שקלנו את כל

השיקולים.

מר טל עזגד: די. יש גם טענות לגבי... שהיו שחיתות ו... אז מה?

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: יש הרבה דברים.

מר עידן למדן: כסף ציבורי הוא כסף ציבורי רק אם הוא הולך פה.

כסף ציבורי הוא כסף ציבורי. העסק שאתה מנהל-

גב' נורית אבנר: אני חושבת שאני קיבלתי...

גב' שירה אבין: די, ...

מר עידן למדן: העסק שאתה מנהל...

מר טל עזגד: ... עכשיו? נו די.

גב' נורית אבנר: טל, אני רוצה לשאול אותו שאלה.

מר טל עזגד: שנייה, הוא לא סיים אבל.

מר גיא קלנר: אני אגיד לכם ממה אני, אני לא מבין. כאילו, אני

באמת נמצא בסיטואציה, אני מבין את האנרגיות, אני לא מבין את המהות.

אדם מודיע, על רקע כל מה שאני כבר אמרתי, שהוא לוקח חופשה. יש הליך

בבית משפט, קבעו לו גם מסגרת זמנים, מקווים שיעמדו בה, יכול להיות

שלא, אז הציעו פה שבעוד חצי שנה נחזור עוד פעם. הכוונה היא לסיים את

הדיונים ולהגיע לשורה תחתונה בסוף ינואר 2014. בא ראש העיר, אחרי

שנבחר, אחרי כל מה שאמרתי, אחרי הבג"ץ, אחרי הכל, אומר: 'אני משעה

את עצמי'. בסדר, לא הבנו עד הסוף, נבצרות, השעיה – האיש לא מכהן כראש

עיר, נקודה. לא מכהן. לא יושב במשרד, לא נותן הוראות, לא מנהל את הוועדות-

מר אבי גרובר: אני...

מר גיא קלנר: חכה, אבי, אתם קופצים על כל משפט, שנייה. אז אני לא מבין בהקשר הזה למה הדיסקט לא משתנה. אתם כאילו באתם עם אגינדה, אמרתם קודם לרפי בראל 'באת עם דברים'-

מר אבי גרובר: זה לא...

מר גיא קלנר: תן לי רגע, נו. אחרי זה הוא לא ייתן לי את הזמן.

מר עידן למדן: אתה לקחת את הזמן של דברת.

גב' דברת וייזר: אני נותנת לו את הזמן.

מר עידן למדן: גם היא העניקה לך ו-

מר גיא קלנר: כאילו לא משנה מה, אתם לא מחליפים את הדיסקט. אמרתם לרפי בראל 'כתבת בבית את הנאום על מה אמרנו עוד לפני ששמעת מה אמרנו', ואני אומר לכם, אתם את ההחלטה שלכם לא משנים ולא משנה מה הנסיבות. הנסיבות לאורך כל הדרך, מיום הבחירות, דרך ההחלטה של איציק להודיע על חופשה ו/או על נבצרות וכל דבר שהוא הרחבה-

מר עידן למדן: אבל מה, היועץ המשפטי לא יודע להגיד לך על מה, אז אתה מדבר איתי על.. לפני?

עו"ד אייל רוזובסקי: אתה אומר את זה כבר עם עשירית. לא נתנו לי... אתה לא מקשיב מה אומרים. זה לא נכון מה שאתה אומר.

(מדברים ביחד)

עו"ד אייל רוזובסקי: אתה הופך אותי לצד בסכסוך הפוליטי. זה לא בסדר.

עו"ד ליאור אפשטיין: יש תגובה לבג"ץ. מה זה, ריב חניה? מה זה, מי צועק יותר חזק? אני בא מהעולם הפלילי, אני יודע לצעוק הכי חזק. התקבלה תשובה לבג"ץ, חכה לתורנו, נסביר בדיוק-

מר עידן למדן: אוקיי.

מר גיא קלנר: אני מסיים עוד שנייה.

מר טל עזגד: עידן, אולי...

עו"ד ליאור אפשטיין: תצביע עפ"י מצפונך. רק תן חצי דקה.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: ...וגם לאחרים...

מר טל עזגד: יעקב, די.

מר גיא קלנר: תראו, אבי, תכבד, תישאר, אתה חשוב לי, אתה אדם ישר.

מר יעקב קורצקי: צריך פה 12 אנשים...

מר טל עזגד: קלנר, תתחיל להתקרב לסיום.

מר גיא קלנר: אני מסיים. מועצת עיר, זה לא משנה אם זה אופוזיציה או קואליציה, היא בסוף בבואה של הציבור. ובתוך זה חלה עלינו

מחויבות, כמו שאתם מטילים אותה עלינו, אני מטיל אותה חזרה אליכם. ומבחרן הציבור אומר, באופן די נחרץ ודי ברור, מה הוא רוצה שיקרה ברמת השרון. הוא אמר את זה לפני חודש בצורה די ברורה. זה לא מה שהיה לפני הבחירות. אתם מתעלמים מזה כאילו זה לא קרה. ועוד מבחרן של האדם הסביר זה שלאור זה שיש חקיקה, הבנאדם הודיע על זה שהוא רוצה לצאת לחופשה, נבצרות, ומה שלא דיברנו עליו, לקח חופשה ואחרי כל זה אתם עדיין אוחזים בטרף כאילו לא קרה כלום. וזה בעיניי מעלה סימני שאלה. לכן כשאתם טוענים אלינו שאתם יודעים מה תהיה תוצאת ההצבעה, כי אנחנו כביכול מצביעים פוליטית כי אנחנו קואליציה, אז אני מגלגל את זה בדיוק הפוך אליכם, ואני אומר, לא משנה מה נטען פה, אתם תצביעו כאופוזיציה. אז אתם תעשו את מבחרן הנפש שאתם צריכים לעשות, כי לדעתי אתם לא מקשיבים למה שקורה מסביב.

תודה רבה.

מר טל עזגד:

אני יכולה לשאול אותו שאלות? ביקשתי ממך

גב' נורית אבנר:

רשות.

ולכן לא היה צריך-

מר עידן למדן:

עידן, עידן, אני ישבתי בשקט...

גב' נורית אבנר:

גיא, נורית רוצה לשאול שאלה, תחליט אם לענות

מר טל עזגד:

לה כמובן.

אני רוצה לשאול אותך 3 שאלות, ברשותך.

גב' נורית אבנר:

רפי, בוא, אנחנו מכבדים, ניתן לשאול את השאלות

מר טל עזגד:

את גיא קלנר.

גב' נורית אבנר: אני רוצה לשאול אותך האם אתה באמת מאמין שהוא לא עבר על החוק. כי הרי תושבי רמת השרון עם ראש העיר חתמו איתו חוזה. חתמו איתו חוזה. אתה ראש העיר שלנו, בשביל זה אתה מקבל משכורת, ואתה, אסור לך לעבוד בעבודה נוספת. זו שאלה מספר 1 שלי. האם אתה באמת, זה מה שקרה, הרי גם על זה הלכו לבג"ץ. בתור ראש עיר הוא חתם חוזה עם התושבים. החוזה הזה אומר: אני ראש העיר שלכם, בשביל זה אני מקבל את המשכורת שלי. במקביל, הלך וקיבל את כל הדברים האלה. ולא ניכנס כאן, תראה, אנחנו לא הרשות השופטת, אנחנו אנשים שפשוט באים ופותחים את העיניים לאנשים ואומרים: רבותיי, הוא קיבל כסף לא על דברים שהוא, אני שואלת אותך גם, הוא קיבל את הכסף על הדברים שהוא עשה שם בעמותה הזאת שהוא היה? ברשות או ווטאבר שהוא היה?

מר טל עזגד: את לא הרשות השופטת ואת שופטת.

גב' נורית אבנר: אני לא אומרת, אני שואלת אותך את השאלה הזאת.

מר גיא קלנר: אני בכנות מסתכל לך בעיניים ואני חושב שכן, שהוא חף מפשע.

גב' נורית אבנר: אבל מה זה קשור לשיעורים באנגלית של הבת שלו שמחקו את השם ושמו את השם שלו? מה הקשר לזה ולעבודה שלו בתור יו"ר...?

מר גיא קלנר: הטענה המרכזית-

גב' נורית אבנר: שנייה, אל תענה לי. שנייה רק רגע. אני רוצה לשאול אותך את השאלה ותיתן לי תשובה, בסדר?

מר יעקב קורצקי: רק כשהיא תיתן לך, שמעת?

גב' נורית אבנר: זו היתה השאלה הראשונה שלי, האם אתה באמת מאמין שרוכברגר לא עבר פה על החוק בתור זה שהוא התחייב להיות ראש העיר שלנו ולא לעבוד במקום אחר. גיא, אם אתה, הדוגמה שאתה נתת היא לא דוגמה טובה. למה? כי אתה נתת דוגמה בתור אתה והחברה ומה שאתה מקבל כזה. אנחנו לא מדברים על הדבר הזה, אנחנו מדברים – אתה מנכ"ל של חברה, בחברה שלך יש יועץ משפטי, עשית איתו הסכם, עם היועץ המשפטי שלך, 'אתה עובד אצלי ואתה מקבל משכורת'. נודע לך שהיועץ המשפטי שלך במקביל לזה שהוא עובד אצלך הוא גם נותן ייעוץ משפטי בעוד איזשהו מקום-

מר טל עזגד: טוב, נורית, צר לי שאני קוטע-

גב' נורית אבנר: אני...

מר טל עזגד: רגע, דקה. צר לי שאני קוטע אותך. היה לך את כל הזמן שבעולם להביע את עמדתך.

גב' נורית אבנר: לא, טל, אני לא ניצלתי את כל ה...

מר טל עזגד: לא, קודם כל אתם מיציתם. עכשיו, זה לא הגיוני שעכשיו, לאור דבריו של גיא קלנר, את חוזרת עכשיו ומביעה את דעותיך.

גב' נורית אבנר: לא, אני שאלתי שאלה.

מר טל עזגד: לא, אני לא רוצה לנהל פה דיון עם גיא קלנר.

גב' נורית אבנר: אני רוצה לשאול אותו עוד שתי שאלות ברשותך.

מר טל עזגד: אבל זה לא רלוונטי.

- גב' נורית אבנר:** זה כן רלוונטי.
- מר טל עזגד:** לא, זה לא.
- מר רפאל בראל:** הוא לא חייב לענות לה.
- גב' נורית אבנר:** תשמע את השאלה.
- מר טל עזגד:** זה לא רלוונטי.
- מר רפאל בראל:** הוא לא בחקירה שלך. צר לי.
- גב' נורית אבנר:** אתה דיברת?
- מר רפאל בראל:** הוא לא עומד בחקירה שלך.
- מר טל עזגד:** די.
- גב' נורית אבנר:** אני שואלת אותו שאלות, אני לא חוקרת אותו.
- מר טל עזגד:** אבל זה נוגד כל כלל, אנחנו חברי מועצה, תצאו החוצה ותדברו אם אתם נהנים, פתוח עד שתים עשרה.
- גב' נורית אבנר:** הוא דיבר על הקטע...
- מר טל עזגד:** לא, אבל זה לא הגיוני. גיא קלנר הביע את דעתו, אנחנו לא מנהלים עכשיו דיון. לי יש להגיד דברים על מה שאבי אמר. זה לא רלוונטי כרגע.
- גב' נורית אבנר:** אבל רק רגע, הוא הציג את זה-
- מר רפאל בראל:** לא, הוא לא יענה לך.

מר טל עזגד: מה זה משנה?

גב' נורית אבנר: האם אתה חושב שהיה הבדל...

מר טל עזגד: נורית, אנחנו לא פתחנו בשאלות, אנחנו לא פתחנו בסדרת שאלות כש...

מר גיא קלנר: נורית, על אף הפתיחה הקשה בינינו, אני אשמח לקיים איתך את הדיון הזה.

מר טל עזגד: תודה רבה. יעקב קורצקי.

גב' נורית אבנר: ...דברים להגיד על האדם הסביר.

מר טל עזגד: יעקב קורצקי. תודה. כן.

מר יעקב קורצקי: באמת שרציתי להגיד הרבה דברים, ואני אקצר.

מר טל עזגד: רק אל תקצר לי כמו גיא.

מר יעקב קורצקי: הדברים העיקריים שרציתי לומר – בדרך כלל אני לא מסכים עם מה שהוא אומר, תמיד הוא מתלהם והוא צועק-

מר טל עזגד: מי?

מר יעקב קורצקי: לצערי אני נאלץ להסכים עמו, אתה לקחת לי את כל מה שרציתי להגיד בעצם. חבר'ה, היו בחירות. בבחירות הציבור של רמת השרון, ואמרתי את זה, היה כתוב גם בעיתון, הציבור של רמת השרון זה ציבור מאוד אינטליגנטי. אנשים שמזיזים את המדינה הזאת, אנשים שיודעים מה הם רוצים מעצמם. אני הלכתי, אני מגלה לכם, לפני הבחירות פניתי לחמי, בנאדם אובייקטיבי, לא מעניין אותו בחירות ברמת השרון, אני מאלץ

אותו לפעמים לבחור ג', הוא איש בכלל מפלגת העבודה כל החיים שלו, 40 שנה. עכשיו הוא יצא לפנסיה, הוא איש בנק הפועלים, איש באמת. שאלתי אותו: 'חמי, אתה ראית, אספת את כל הנתונים, ממה שהתרשמת', ואני יודע שזה לא כל כך מעניין אתכם כמו שאנחנו, זה פינג פונג כזה, אבל אני אומר לכם אוביקטיבית, מה שאני עשיתי לפני הבחירות, פניתי אליו, אמרתי לו: 'מה אתה אומר, חמי? מה אני צריך לעשות?' איש שמגיל 17 אני אצלו בבית, מנחה אותי, בנאדם מאוד ישר. 'מה אני צריך לעשות?' אמר לי: 'יעקב, כל מה שאתה רואה זה נתון למשפטנים. מה שהם יכריעו, לטעמי, אני בורח בבנאדם הזה'. כך אמר לי הבנאדם הזה. בנאדם שמי שמכיר אותו יודע את האמת של החיים שלו. הוא לא בנאדם דתי, הוא רחוק מהדת, ואני הלכתי עם הקו הזה, הלכתי לראש העיר, אמרתי לו: 'איציק, לך לבחירות, אני חושב שגם אתה תזכה'. אתם אומרים שלא, לפי דעתי הוא הביס אותנו. אני לא במפלגה שלו. אני הייתי בטוח, מהעבודה שעשיתי ב-12 השנים האחרונות ברמת השרון, שאני הולך לעשות תוצאה מדהימה. אתם צריכים להפנים – אתם אנשים מאוד ראויים, אני את אבי מכיר, את הגברת הזאת לא יצא לי להכיר עדיין, ואותך עדיין לא. ונורית, אין לי, אולי דיברתי איתך כל החיים 5 פעמים. כנראה שיש לך את הרזומה שלך. ועידן, יש לי פה-

גב' נורית אבנר: אגב, אני לקחתי מקום שני בבחירות.

מר יעקב קורצקי: הבנאדם הזה הביס את כולנו, גם את יעקב קורצקי. אמנם אני מס' 2 ברמת השרון מבחינת הקולות. אני אומר לכם, אני אישית, עזבי שכולם מתלהבים... הוא הביס אותנו. אנחנו צריכים להפנים, להבין שהעיר הזו צריכה להתקדם. עכשיו יש משפטנים, שיעשו את העבודה. זה הכל, אני סיימתי, קצר.

מר טל עזגד: חברים. די. שירה.

גב' שירה אבין: אני לא רוצה להוסיף הרבה, אבל אני חושבת שחשוב מאוד שנוכח דבר אחד, ואני מצטרפת למה שיעקב אמר בהתייחסות לרשות השופטת. אף אחד מאתנו לא שופט ולאף אחד מאתנו אין את הזכות לשפוט. אני חושבת שחזקת החפות עומדת לאדם עד שלא הוכח שהוא אשם ואני חושבת שמאחר וגם עכשיו הוחלט על הליך מזורז, אנחנו צריכים לתת לבית המשפט לבחון את הדברים ולקבל את ההחלטה, ואל לנו לקבל את ההחלטה במקומו. מעבר לכל הדברים האלה, מה שנאמר כאן ע"י חבריי, אני מסכימה, אני אומרת שוב – אנחנו צריכים לזכור את זה ואנחנו צריכים להתנהל בצורה הוגנת כלפי אדם שעדיין הוא לא אשם. וכל זמן שאנחנו נמצאים במקום כזה, ולאור דברים שגם ראינו אצל ראשי רשויות אחרים, גם בגן יבנה ובמקומות אחרים, אנחנו תמיד צריכים לזכור שכל זמן שביית המשפט לא אמר את דברו אל לנו להגיד את דברנו. אנחנו יכולים להביע דעה כזאת או אחרת, כולנו פה יושבים ביחד והעיר חשובה לכולנו, ועדיין אני אומרת, בואו ניתן לבית המשפט לסיים את המלאכה שהוא החל בה ולקבוע את גזר הדין. לא עלינו לעשות את הדבר הזה. תודה.

מר טל עזגד: תודה רבה שירה.

גב' נורית אבנר: ...שהיא קיבלה מקום שני בבחירות. יש לי בעיה עם זה. שאת לא נבחרת להיות ראש העיר, מי שקיבל מקום שני בבחירות זה אני, את לא נבחרת אף פעם, את תמיד היית מס' 2.

מר טל עזגד: נורית-

גב' נורית אבנר: ואם כבר יש מישהו שמגיע לו להיות ראש העיר בתקופה הזאת זאת אני, כי אני קיבלתי מקום שני.

מר טל עזגד: נורית, אני קטונתי-

מר יעקב קורצקי: אנחנו צריכים -

מר טל עזגד: תודה, יעקב, מספיק. נורית, קטונתי מלהעיר לך הערות ולחנך אותך, אבל זה בלתי נסבל. אני כל הזמן, כולנו יושבים פה בשקט ומכבדים, את כל הזמן בשפת גוף, בקולות, בזה. די, מספיק. יכול להיות שאת לא חייבת להסכים ואת יכולה גם להיות נגד, ואנחנו לא מסכימים עם הכל. תרגיעי, די. זה אי אפשר לנהל ככה דיון. זה מפריע וזה פשוט לא יאה. אייל, בבקשה.

עו"ד ליאור אפשטיין: עדיף שאייל יסיים, כי הוא היועץ המשפטי -

מר טל עזגד: מאה אחוז. אז אני אבקש מעו"ד ליאור אפשטיין, שמייצג את איציק רוכברגר, להשלים את דברי הפתיחה של ראש העירייה. בבקשה ליאור.

עו"ד ליאור אפשטיין: ערב טוב לכולם. כמעט לילה. אני לא אדם אובייקטיבי, אני לא מדבר מנקודה אובייקטיבית, אני מדבר מנקודה מאוד סובייקטיבית, ובאופן נדיר לעצמי אני לא מדבר כקצין בית משפט, אני מדבר כגרונו של רוכברגר.

מר עידן למדן: רק תגביר את הקול בבקשה.

עו"ד ליאור אפשטיין: זה המקסימום שאני מסוגל.

מר עידן למדן: תנסה.

עו"ד ליאור אפשטיין: אני לא אנסה אפילו. זה המקסימום שאני מסוגל. אני גיליתי שההקשבה היא הדדית. אני מדבר מגרונו של רוכברגר, למעשה בחובה המוטלת על המועצה לאפשר לראש העיר בדיון לפי סעיף 22 להביא את דברו. אני אנצל את יתרוני היחסי בתיק הפלילי, אבל אין ליתרון הזה

איזושהי מוחלטות. אענה לפי הסדר. ברשותכם, בשמות הפרטיים, כי לא הצלחתי לתפוס משהו אחר. אבי, אתה פתחת, והטיעון שלך הוא הגיוני ונכון למעט נקודת ההנחה הראשונית. מה שאתה אומר הוא באחד מחלקי 3 מבג"ץ. בג"ץ דן ב-3 שאלות. השאלה הראשונה היתה האם להדיח את ראשי הערים לפני הבחירות, השאלה השנייה היתה האם למנוע מהם להשתתף בבחירות, והשאלה השלישית היתה האם יש להדיחם במידה וייבחרו. כל הציטוטים של בג"ץ וכל ההפניות של בג"ץ הם לגבי ההחלטה הראשונה. ההחלטה הראשונה, אכן לא התקבלה עמדת היועץ המשפטי לממשלה, עמדתו התקבלה לפחות בשתי הנקודות האחרות, ועמדת בג"ץ בשתי הנקודות האחרות זה: אחת, שהם רשאים להשתתף בבחירות, ולגבי הנקודה השלישית-

מר אבי גרובר: ...אין לי... בהעברה מכהונה בשל העובדה...

עו"ד ליאור אפשטיין: אין ספק.

מר אבי גרובר: שאישום חמור הוגש כנגדו.

עו"ד ליאור אפשטיין: אבי, אתה רוצה עריכת דין? אז תתחיל לקרוא את פסק הדין בבקשה.

מר אבי גרובר: אני קראתי אותו כל כך הרבה פעמים.

עו"ד ליאור אפשטיין: תתחיל מסעיף 6 לפסק הדין. בעתירה התבקשה הכרעתנו לגבי 3 שאלות עיקריות. נסה מעכשיו, כל מה שאתה קורא בפסק הדין, לייחס, האם זאת לשאלה הראשונה, השנייה או השלישית, אולי לשלושתן. מה שאמר בג"ץ-

מר אבי גרובר: ...קטנה.

עו"ד ליאור אפשטיין: שמע, באמת, תצביע כמצפונך. הבג"ץ אומר, כמו

שאני קורא אותו וכמו שאני בא אליך מגרונו של רוכברגר, אני לא בא אליך כמורה. אני לא מלמד אותך תורה. אני אומר לך, כתוב 3. אתה חושב שכתוב 1, אתה צודק. כמו שאתה קורא את הבג"ץ, אם זו החלטה אחת, רוכברגר לא יכול ללכת לבחירות ורוכברגר לא יכול להיות היום ראש עיר. אם זאת החלטה אחת. אבל מאחר ולפחות אני קורא פה 3, ועושה רושם שרוכברגר גם קרא 3, האחד זה העברה מתפקיד.

מר טל עזגד: די, אבי.

מר אבי גרובר: אני לא... ציונים ממנו.

עו"ד ליאור אפשטיין: לא, אני לא נתתי לך ציון, סליחה.

מר עידן למדן: אבל הוא אומר עכשיו את עמדתו-

עו"ד ליאור אפשטיין: חשבת שאני אומר כציון משהו לך? חס ושלום. היה נדמה לי שאמרתי לך מחמאה. אמרתי שהטיעון שלך הוא לוגי אם זאת החלטה אחת. האופן שבו אתה קורא את בג"ץ-

מר אבי גרובר: 3... החלטות, כמוך, זה בסדר.

עו"ד ליאור אפשטיין: יפה. עכשיו להבנתנו, הלאה, שלושת ההחלטות הללו מדברות על האפשרות של רוכברגר לגשת לבחירות והוא אכן ניגש לבחירות. וההחלטה השלישית באה ואומרת – מי שייבחר ומי שיאמר לציבור את דעתו, יש מערך שלם של שיקולים, וחובה על המועצה להתכנס. מערך השיקולים הזה צריך להכריע בין שתי נקודות קצה. שתי נקודות קצה, סליחה שמגרונו של רוכברגר אני רוצה להגיד לך, ששתיהן נשמעו בזמן האחרון מצד לצד. אלה הן שתי נקודות הקצה. נדמה לי שקל להחליט בהן. אם אתה רוכברגר אתה חושב שהקצה פה, ואם אתה האופוזיציה של רוכברגר אתה

חושב שהקצה פה. לא צריך לעבור את גיל 6 בשביל זה.

מר אבי גרובר: אם אתה חושב שזה לא נכון מה ש...

עו"ד ליאור אפשטיין: יפה, אחזקת את השור בקרניו.

מר אבי גרובר: הייתי בקואליציה ל-10 דקות. תאמין לי, קיבלתי מספיק הצעות.

עו"ד ליאור אפשטיין: אבי, אחזת את השור בקרניו. עכשיו אני אקל עליך. אם רוכברגר עשה את מה שכתב האישום אומר שהוא עשה, והשופט שקבע את זה קובע שיש בזה קלון, כי אז רוכברגר לא צריך את 22, הוא היה יכול להיות ראש העיר. לכן עניין לנו באיפוק, זמן ונימוס. זה האירוע. אני עוד פעם, לא מנתק סיומים. מה אתה אומר היום? אתה אומר היום: אני נמצא בנקודת קצה אחת, ורוכברגר מבקש לכאורה, לדעתך, להיות בנקודת קצה שנייה. אבל אנחנו נמצאים בנקודת האמצע. ובבקשה ממך, תסתכל על נקודת האמצע אתה. נקודת האמצע באה ואומרת: לפני שאתה מטיל את בג"ץ למבוכה ואת העיר למבוכה וכל אזרח במדינה הזאת למבוכה, כי אם תדיח אותו תלך לבחירות עוד שבועיים שהוא ייבחר בהן עוד פעם, ואז תתכנס עוד פעם?

גב' נורית אבנר: למה אתה אומר את זה?

עו"ד ליאור אפשטיין: כי אם תדיח אותו הוא ילך לבחירות עוד פעם.

גב' נורית אבנר: אבל למה אתה אומר שהוא ייבחר עוד פעם?

עו"ד ליאור אפשטיין: את לא יודעת? את רוצה לנסות?

גב' נורית אבנר: כן.

עו"ד ליאור אפשטיין: לזרוק קובייה על הבחירות כל פעם עד שהוא לא

ייבחר?

גב' נורית אבנר: למה אתה אומר שהוא ייבחר עוד פעם? אם התושבים היו יודעים...

מר טל עזגד: לא, התושבים לא ידעו.

עו"ד ליאור אפשטיין: יכול להיות שהתושבים לא באו, אני לא מבין בזה, ואני לא אומר שהאפשרות שלך לא קיימת. אני רק אומר שכנציגי ציבור אולי צריך גם לשקול את האפשרות שהפעולה תגרום-

גב' נורית אבנר: זה כבר נשמע אחרת.

עו"ד ליאור אפשטיין: בבקשה, אני לא מנוסה בערכאה הזאת. אני מקבל את התיקון שלך.

מר אבי גרובר: אני אפילו די מקבל את הטענה שלך שיכול להיות שהוא ייבחר עוד פעם, גם אם עוד 10 פעמים הוא ירוץ. עדיין מותר לי לחשוב שהוא... לא ראוייה ולכן הוא לא צריך לכהן ראש עיר.

עו"ד ליאור אפשטיין: ודאי.

מר אבי גרובר: זו שאלה נורמטיבית-

מר טל עזגד: אבל אתה לא מנהל איתו ויכוח.

עו"ד ליאור אפשטיין: אני בכלל אין לי עמדה.

מר טל עזגד: הוא הצהיר הצהרה. אני לא יודע אם הוא ייבחר עוד פעם, אני יכול להגיד לך מי לא ייבחר. סתם.

עו"ד ליאור אפשטיין: אני מבקש להגיד ככה.

- גב' נורית אבנר:** למה אתה...
- מר טל עזגד:** כמו שאת חושבת-
- עו"ד ליאור אפשטיין:** זה גם יכול להיות, וזה לא חשוב.
- מר טל עזגד:** כי זו העמדה הפוליטית שלי.
- גב' נורית אבנר:** למה...
- מר אבי גרובר:** יכול להיות, זה לא משנה, זו לא השאלה.
- מר עידן למדן:** יכול להיות שאתה תתמודד בפעם הבאה, גם יכול להיות. או שירה, גם יכול להיות.
- גב' נורית אבנר:** הרבה דברים יכולים להיות. להגיד בביטחון שהוא ייבחר עוד פעם?
- עו"ד ליאור אפשטיין:** אף אחד, באמת, תשמעי.
- (מדברים ביחד)
- מר טל עזגד:** אתם ממהרים לבחירות? באמת.
- עו"ד ליאור אפשטיין:** זה נאמר באותו ביטחון-
- מר אבי גרובר:** גם בבג"ץ כתוב לך, זה בסדר.
- מר טל עזגד:** הנה, אני אומר את זה לפרוטוקול, אני אומר את זה אפילו למיקרופון ולפרוטוקול. נורית, אם תהיה עוד פעם התמודדות ואת תתמודדי, יכול להיות שאת תיבחרי גם. הכל יכול להיות במחוזותינו.
- עו"ד ליאור אפשטיין:** השאלה שאני מבקש להעלות, ברשותכם, השאלה

שאני מבקש להציב בפניכם, אתם צריכים לחשוב גם על האפשרות הבאה: רוכברגר ביצע פעולה שהיא פעולת הביניים. מצד אחד בג"ץ אמר שמותר לו להיבחר, מצד שני בג"ץ אמר יש קושי עם כהונתו. קושי שטרם הכרעתי בו. אתם כל כך רוצים שרוכברגר יפתור את הבעיות, בג"ץ היה יכול לפתור לי את הבעיות. הוא היה יכול להגיד: 'רוכברגר לא ראוי עד להודעה חדשה'. מרגע שבג"ץ אמר שרוכברגר יכול להתמודד-

מר עידן למדן: משפטית...

מר טל עזגד: די, עידן, באמת.

עו"ד ליאור אפשטיין: זו פרשנות שלך, שהיא לעולם תהיה אחת.

מר עידן למדן: נאמר בפסק הדין.

עו"ד ליאור אפשטיין: באמת, יש רגע שכבר לא מקבלים תשובה. יש רגע שבאים ואומרים, תראו, משפט מתרחש במקום שאין בסיס משותף בין אנשים, ואז יש סדר דין ופקודת ראיות. להבנתי הפורום הזה, שהוא פורום פוליטי, בצד החיובי שבו, יש בו איזה בסיס משותף בשיחה. הבסיס המשותף בשיחה זה שמותר להתנגד, מותר לחשוב אחרת, מותר להגיע לתוצאה אחרת. אבל בסוף כולכם הרי מנהלים עיר אחת, בסופו של יום, ולא מנהלים אג'נדות פרטיות. לכן השאלה שמונחת היום, ואני היתה לי תרומה להביא אותה בפניכם, זה לבוא ולהגיד ככה, ואני לא סתם פונה אל האופוזיציה. בג"ץ אמר שמותר להתמודד. אין דרך למנוע את ההתמודדות. החלטתו של רוכברגר, מצפוננו, חובתו כמו שהוא רואה אותה לעיל, ואני מבקש עכשיו לעשות תעלול סנגוריאלי. תחליפו את רוכברגר בשם המשפחה שלכם. כי רוכברגר הוא מקרה גנרי. כל אחד פה יכול להיות מחר במצב הזה.

מר אבי גרובר: לא הייתי מביא חשבונות.

עו"ד ליאור אפשטיין: את זה אתה עוד לא יודע, וביום שיהיה לך כתב אישום תדבר איתי אחרת.

מר אבי גרובר: ...דירקטור בחברה אחרת.

עו"ד ליאור אפשטיין: שפת הגוף שלך במשרדי תהיה אחרת. אני פוגש אתכם בעגלה לגיליוטינה 20 שנה יום יום. המרחק בין פקיד לבין החיים שלך, אתה מוכן לחיות בעולם כזה? אתה רוצה לגדל את ילדיך בעולם כזה? במרחק בין פקיד, בין מעלילן? פרקליטות מגישה כתב אישום כנגד ראיות לכאורה. בוא אני אלמד אותך את כל המשפטים בשורה אחת. אותלו היה בטוח שדסדמונה בגדה בו. צריך יאגו אחד בשביל ראיות לכאורה. צריך הרבה שעות בבית משפט, הרבה סבלנות בבית משפט והרבה שעמום כדי לבחון מה היה עם המזגן ומה היה עם ה... זה לא ריב חניה, זה לא נקבע בצעקות. תיכף אני אייחד מילה לכתב האישום-

מר אבי גרובר: מה היה יכול להיות עם המזגן?

עו"ד ליאור אפשטיין: מה יכול להיות? אז אין משפט. אז מה יכול להיות עם ההצבעה הזאת?

מר אבי גרובר: מה יכול להיות עם המזגן?

עו"ד ליאור אפשטיין: אז תשמע, אתה באמת רוצה את התשובה?

מר אבי גרובר: כן. נשבע לך.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז איך תבוא ביום שהוא יזוכה מהמזגן? תבוא בלי נעליך? עם פרח לליאור ותגיד: 'ליאור, כל חיי חייתי בטעות!' הרי ברור לך שיש בית משפט שלום. פקודת הראיות פחות התרגשות של 10 דקות אחרונות בפיצה כדי להכריע מה היה עם המזגן. בוא אני אלמד אותך מה היה עם

המזגן. אני לא מסוגל לשכנע אותך במזגן. לא מסוגל. לא יכול להראות לך, אין לי דרך להראות לך. יש לי מגנה קארטה. יש לי סוכת שלום. קוראים לה חוק סדן הדין הפלילי, קוראים לה פקודת הראיות, קוראים לה שופט שלום, שהוא לא מועמד ואין לו אינטרס והוא לא מקבל 100,000 ₪ והוא לא מקבל אוטו. תן לי חודש, ואז אם יש קלון – אין בעיה. ואם אין קלון – לא רימינו. לא רימינו את עצמנו, לא חטפנו, לא התנפלנו, לא לקחנו משהו שלא מגיע. יכול להיות שבבחירות אתה חושב שהיה יכול לקרות אחרת ואולי מחר יקרה אחרת, ועצם ניהול העיר זה אינסוף פרטים שאתם מתעסקים איתם. אבל כשאתה בא ואתה אומר הנחת יסוד ראשונה – בג"ץ קבע שהוא לא יכול להיות ראש עיר, הנחת יסוד שנייה – הוא עשה מעשה אסור, אתה מייתר את הדיון. במלוא הכבוד, לא היית רוצה את הדין הזה על עצמך. ואם יש משהו שלא היית רוצה בעולם זה לא היית רוצה חוסר צדק. בג"ץ אמר דבר של טעם. הוא אמר, יש קושי לניהול עיר תחת כתב אישום.

מר אבי גרובר: המילה הכי סובייקטיבית בעולם זה צדק, אתה

יודע?

עו"ד ליאור אפשטיין: גם סובייקטיביות היא זכות.

מר אבי גרובר: לקח לי תואר שני באוניברסיטה להבין את זה.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז לא צריך תואר שני באוניברסיטה כדי לדעת

שכל אדם בעולם מייחל לשני חוקים כדי שיהיה צדק – אחד שיהיה עונש מוות, ושניים שרק הוא יקבע את מי יוציאו להורג. אני אומר לך, תחשוב על זה יומיים תראה שאתה רוצה את זה.

מר אבי גרובר: לא, ממש לא.

עו"ד ליאור אפשטיין: יש פה איזשהו קושי מובנה שלא מוטל בגיחוך. אין

פה קולוסיאום אלקטרוני, לא משמידים פה איזה בנאדם. יש פה שאלה שהיא על אפשטיין כמו על רוכברגר, כמו על כל אחד. המבנה של השיטה שלנו הוא כזה שהמשטרה אוספת ראיות, הפרקליטות בוחנת אם יש ראיה לכאורה, ועל הראיה לכאורה הולכים לבית משפט, בית משפט נותן לה מהימנות. יש קושי, אומר בג"ץ, דרך אגב, כמו שאמר מיכה קודם, פעם ראשונה, בניגוד לחוק כמו שהוא היה היום, אבל מותר לבג"ץ לעשות את זה. יש קושי מה קורה במשטר הביניים. מה קורה בתקופה של בין לבין. עכשיו אני אגיד לך עוד דבר, כשקפצנו את התהום.

מר אבי גרובר: אם הוא לא היה מחזיר את הכסף הייתי מסכים איתך.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז אתה לא יודע, אז בוא אני אלמד אותך כמה פרטים אם אתה רוצה לרדת לעובדות. הוא החזיר את הכסף לפני חקירה משטרתית. הממצא הראשון לפני תלונה-

מר אבי גרובר: על סמך תלונות המבקר.

עו"ד ליאור אפשטיין: לא נכון.

מר אבי גרובר: כן.

עו"ד ליאור אפשטיין: לא נכון, המבקר מצא 5,000 ₪. אני אומר לך. המבקר מצא 5,000 ₪, רוכברגר בדירקטוריון אמר – מאחר ושאלת ההחזר של ה-5,000, אני מחזיר את כל הכסף, תבדקו החזר החזר, מה שצריך תחזירו לי חזרה. עד היום כמובן לא תחזירו לו אגורה, למרות שברור לך ולי, וברור היה בדיון הראשון, שהושפט אמר בבית משפט השלום, שאם הוא קונה עט ומביא אותה לישיבת הדירקטוריון וכותבים איתה, צריך להחזיר לו את העט. דין פרוטה כדין מאה חל עליו, עליך ועליי. אבל בריב חניה אני חלש, אני אומר

לך, חלש מאוד. כל העובדות שאתה קובע, אני יכול להגיד עליהן רק דבר אחד – אתה צודק. השאלה מי יקבע אותן. אתה? אתה רוצה לחיות בעולם שאתה קובע לי את העובדות? אתה רוצה לחיות בעולם שאני אקבע לך את העובדות? אם הוא לא היה זכאי לכסף ואם הוא לא היה זכאי להחזר, אדוני הוא עוד חודשיים לא היה ראש עיר. איזו מין שאלה זאת? אבל אתה רוצה למנוע את האפשרות של השיחה. גם היום אתם מדלגים כולכם על השאלה המרכזית שמעולם לא נדונה – מה חומרנו של כתב האישום הספציפי הזה? זו חובתכם הציבורית.

מר אבי גרובר: זה לא נדון?

עו"ד ליאור אפשטיין: לא. בג"ץ קפץ על זה. כי לי ולרוכברגר ולך... בוא, שמע.

מר אבי גרובר: הוא לא בחן את הראיות אבל הוא כן התייחס לזה.

עו"ד ליאור אפשטיין: למה לי לקרוא את הבג"ץ? למה לי? באמת, זה משהו שקשור אליי? בוא אני אשאל אותך שאלה.

גב' נורית אבנר: ...צריכים להתעלם ממהו ששופטי בג"ץ אמרו?

עו"ד ליאור אפשטיין: אני לחלוטין, לא רק שאני לא מתעלם, נדמה לי שאני היחיד שביצע את הוראתם. נדמה לי שאתם יוצאים מדעתכם כי אני יעצתי לרוכברגר איך לציית לבג"ץ. הפסדתם את ההצגה המרכזית בעיר. זה מה שנדמה לי. אם את שואלת, אני עונה בכנות. אני התעלמתי מבג"ץ? אני הוצאתי את המבוכה של ציבור קשה להבין מה זה זכאי להיבחר ולא זכאי לכהן. המבוכה הזאת, במקום לבוא היום ולהגיד לציבור: אנחנו, גם מועצת רמת השרון, אנחנו הולכים עם הבג"ץ, אנחנו מקבלים בטרם תוקן החוק, בטרם יש הסדר ביניים. העובדה שהאיש הזה לקח על עצמו הסדר ביניים

עצמאי, ותעזבי עצות, לתת עצות זה כמו לתת עצות לטייסון בזירה: 'תרים יד שמאל, תוריד יד שמאל'. זה חלום חייו, הוא נבחר, זו שליחותו. הוא עומד מול כולכם וביחד אתכם. הוא החליט ללכת צעד אחד אחורה, הוא לא חייב לעושת את זה. החיוך הזה שלך לא הגון כלפי אדם שנאבק על חייו. ביום שכתב האישום יהיה במעגל שלך-

גב' נורית אבנר: למה נאבק על חייו?

מר אבי גרובר: לאף אחד לא...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: למה הוא לא אמר את זה לפני הבחירות, שהוא

הולך להשעות את עצמו?

מר אבי גרובר: אף אחד לא רוצה שתיפול שעה מראשו-

גב' נורית אבנר: מה זה ה... הזאת?

מר טל עזגד: תודה, אבי, תודה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אבי, תודה. אבי, עידן.

מר אבי גרובר: יש תשובה פה על...

מר טל עזגד: עידן, אף אחד לא שומע אתכם. עידן, עידן, יש לך

נטייה לברבר, אף אחד לא שומע את מה שאתה אומר, לא שומעים, זה לא

מקליט. לא, אתה לא מדבר איתו כי לא קיבלת רשות דיבור. די, חבר'ה, נו

באמת. בלתי אפשרי לנהל פה דיון, אתם אנשים שבאים... די. תשתקו.

מר עידן למדן: ...בנאדם...

מר טל עזגד: אני מבקש מכס כרגע לא לדבר בזמן...

מר עידן למדן: ...הערה של אדם.

עו"ד ליאור אפשטיין: אני מדבר בשם רוכברגר וזה מה שאני מרגיש. אם אתה לא נותן לי את ההזדמנות להוכיח שאין קלון במעשיי, אם אתה לא נותן את ההזדמנות הזאת-

מר עידן למדן: לא בתורו של...

עו"ד ליאור אפשטיין: אז זו בדיוק השאלה. שווה בנפשך שני דברים, עידן. כל אחד יש דברים שמכאיבים לו. כשאני רוצה אדם טוען כעורך דין בפני בית משפט ובעצם הוא מייצג את עניינו כמועמד, נדמה לי שזו עבירה על כללי לשכת עורכי הדין. מה אפשר לעשות ש... שזה לא החוק? זו עבירה, עורך דין לא יכול לייצג בעניינו. אז זה בעין שלי. שווה? לא הרבה. זה רק העין שלי.

מר עידן למדן: מועמד...

עו"ד ליאור אפשטיין: אבל יש רגע שאור נדלק. באמת, למה אנחנו פה? יש רגע שיש סיטואציה, אני מבין שלאיש הזה אסור כלום. אני מבין שאסור שיאבטחו אותו-

מר אבי גרובר: אם היו משלמים לי ייצוג משפטי מישהו היה מייצג אותי.

מר טל עזגד: ליאור, אנחנו רק באבי?

עו"ד ליאור אפשטיין: לא, אני עברתי, אני מנסה לעבור את אבי.

מר טל עזגד: טוב, אבי, אני באמת מבקש בכל לשון של בקשה, תפסיקו להפריע לו. אני לא מסכים שיתנהל פה דיון אחד על אחד. זה הכל. אני רוצה שתמשיך ברצף.

עו"ד ליאור אפשטיין: תקצוב לי זמן.

מר טל עזגד: לך לא לקחתי סטופר.

מר יעקב קורצקי: זהו, נגמר המשחק אפס אפס, אתה יכול עכשיו...

מר טל עזגד: אפילו אין טלפונים, אין אס.אמ.אסים. כן.

עו"ד ליאור אפשטיין: זה בית"ר עזרא אם אנחנו מובילים אפס אפס.

מר אבי גרובר: באר שבע רמת השרון.

עו"ד ליאור אפשטיין: השאלה היא, להבנתי או לתפיסתי, או אני חושב שיש ערך לשאלה בציר הזמן. השאלה היא תמיד בציר הזמן. מה שבג"ץ בא ואמר, בג"ץ בא ואמר, דרך אגב, רובינשטיין אומר את זה וכל השופטים אומרים את זה ברמז, יש פה שני מצבים של המטוטלת, אנחנו לא נוחה דעתנו. עדנה ארבל אומרת: 'שנו את החוק'. היא לא אומרת 'תעשו חוק שראש עיר שהוגש נגדו כתב אישום מודחי'. כי את החוק הזה באיזשהו מקום יצר בג"ץ בעצמו, הוא לא צריך לחכות לחקיקה. אומרים יש לנו מצב בלתי אפשרי. מצד אחד, רבותיי, יש חזקת חפות. כל מה שאתם אומרים עליה, יש לה עד אחד. לזכות הציבור לבחור יש עד אחד. מצד שני, אנחנו בעולמנו המודרני, אתם לא רוצים לשמוע את דעתי האישית, אבל זה מה שאומר בג"ץ – אתם יודעים מה, אני, כל תא בגוף שלי מתנגד לאמירה הזאת, אני חושב שהאמירה הזאת היא אנטי דמוקרטית ככל שניתן להגיד אנטי דמוקרטי על אמירה כזאת. לא אנטי דמוקרטי במובן שהיא לא חוקית. אמירה קשה מאוד. בא

בג"ץ ואומר: האמון של הציבור נפגע בקיומו של כתב אישום. עכשיו אני בא ואני אומר, בואו נחיה בתוך האמירה הזאת. האמון של הציבור נפגע. אז מה? בג"ץ לא אומר האמון של הציבור נפגע ולכן אנחנו נפטר את ראש העיר תמיד, וכתוצאה מזה ראש העיר שיזוכה כולנו נגיד נורא סליחה לציבור שבחר ולא קיבל את שלו, או נורא סליחה לבנאדם שאיבד את חייו. האם אנחנו לא יכולים למצוא איזון? האם לא כל עקרונות המשפט, השלטון, המינהל, אפילו עסקים, הם לא מימד של איזון? עכשיו בא רוכברגר, באופן מסוים טרף את הקלפים. הוא בא ואומר, אני מבקש לשים נקודת איזון שלא היתה אמורה להיות. זה גוף פוליטי. בתוך הגוף הפוליטי יש לו יתרון פוליטי. למה אני פונה כאילו לאופוזיציה? כי אני מאמין שיש בדבר הזה עיקרון, ותשתמשו בו ככל הבנתכם. גוף פוליטי היה יכול להכריע כגוף פוליטי. הדבר הזה היה יוצר לעומתיות. הוא היה יוצר לעומתיות מול בג"ץ, הוא היה יוצר בלבול לאזרחים. יש חסרונות במשטר הביניים. אין מסר חוקי. הנבצרות היא נבצרות בפועל. אתה רוצה לשמוע מה זה הכי קרוב? זה הכי קרוב שאותו אדם שמאובטח כנגד איומים ממשיים, זרקו לו את הרימון לתוך האוטו, הרימון התפוצץ והוא בלי הכרה בתל השומר. שמעת? הוא בלי הכרה בתל השומר. זה אותו דבר. זו אותה נבצרות להבנתי. בשכל ישר. עכשיו אתה שואל אם הנהג יכול לקחת את אשתו לתל השומר? לא יודע לענות לך. תקימו ועדה, תפתרו את זה. לא יודע לענות לך. אתה שואל אם הוא צריך לקבל משכורת? למה לא? להבנתי. לא יודע לענות לך. אנחנו עורכי דין, אנחנו יודעים לענות מה החוק. אנחנו אומרים לך, יש פה מנגנון ביניים. מנגנון הביניים הזה מייצר נבצרות בפועל. הנבצרות בפועל לא מונעת ממנו לנוע בעיר ולדבר עם אנשים, כי הוא באמת לא מאושפז בטיפול נמרץ, תודה לאל. זה לא נבצרות מן הסוג הזה. זאת נבצרות שמשמעותה שבתחושה שלנו, והמילה קומבינה היא מקוממת, כי אי אפשר לאכול צהריים עם חברה בע"מ ואי אפשר ללכת לישון עם מנייה

נדחית, וגם ראש העירייה זה קומבינה, זה מבנה משפטי. גם מועצה זה קומבינה. אז בואו נתחיל לדבר בנימוס. יש פה הסדר חוקי למשטר הביניים בשל הלקונה, בשל החור שיש בחוק. האם ההסדר הזה הוא לא על דעתכם? אתם חושבים שכתב האישום הזה הוא כל כך חמור והאירועים האלה הם כל כך מוחלטים שאי אפשר לסבול הסדר ביניים שהוא הערכה זהירה? בפברואר מסתיים משפט. זה לא מסיים את הכל, יכול להיות שיהיה ערעור, לא יהיה ערעור, ימינה, שמאלה. אבל עם סיום בית המשפט השלום, עם פסק דין של בית משפט השלום, מתחיל המנגנון הקיים בחוק. מאותו רגע יש הסדר חוקי. זאת אומרת, כל המשחק שלנו כרגע יוצא מהמשחק. לכן התאריך של פברואר הוא תאריך סופר רלוונטי, מתוך היכרות של התהליכים ושל התיק. האם המשטר הזה, משטר הביניים, לא צריך לתת לו מחיאות כפיים לרוכברגר, לא צריך בזכות זה לבחור אותו עוד פעם לראש עיר. האם משטר הביניים הזה לא סובל 3 חודשים? האם אנחנו באמת חיים באיזה עולם שעל מוחלטות? ואני אומר עוד פעם, אם המעשים נעשו, הרי זו כל השאלה, זו התרנגולת והביצה.

עכשיו כמה מילים על כתב האישום, ברשותכם. כתב האישום הזה לא מייחס עבירות ספציפיות לחשבוניות ספציפיות. טוב או רע זה לא משנה. יש חשבונית שכתוב עליה, היתה של גל רוכברגר והוגשה כאילו היא של יצחק רוכברגר, ויש הסבר בתיק למה זה קרה. ההסבר יכול להיות נכון, יכול להיות לא נכון, הוא יכול להתקבל על דעת מישהו, יכול לא להתקבל על דעת מישהו, זה יכול להיות טעות וזה יכול להיות גניבה. כל הדברים האלה זה יכול להיות. וזה קיים בתוך התיק. כתב האישום לא בחר לייחס לחשבונות ספציפית עבירה. כתב האישום בא ואמר, מכל מיני סיבות, שלא חשוב עכשיו למה הן מתרחשות, כתוצאה משימוע, דרך אגב, שבו לכל חשבונית ניתנה תשובה ארוכה ומלאה עם אסמכתאות, בא כתב האישום ואמר: עצם ההחזר הוא אסור. ההחזר הזה הוא גמול, וגמול לראש עיר אסור לקבל. זו גם הזיקה

שנוצרת בין כתב האישום לבין ראש העיר. והחזר הזה, עצם החזר הוא אסור. עכשיו אני רוצה להגיד לכם משהו. אם אתם רוצים ללמוד ממני אם החזר הזה הוא אסור או מותר, אל תעשו את זה. אני סניגור. אני בשיטה האדוורסרית. אני קורא את התיק הזה רק בעין אחת. אין לי שום דרך לראות אותו בעין אחרת. אבל כשאני קורא את התיק בעין הזאת אני אומר לכם כסניגור, יותר מסניגור, יש לי הגנה. זה לא אומר שאני אזוכה. זה לא אומר שההגנה שלי נכונה. אבל יש לי הגנה. יש לי הגנה לטענה המשפטית, יש לי הגנה לדברים שנעשו, וחלקם הם באמת, אמרתי את זה לעידן קודם, ואני מודה לו על הקשב עכשיו, אני לא יכול להתמודד איתם בריב חניה. אבל המאייד, אבל המזגן. דרך אגב, אני כבר יודע שכשאני אענה למאייד אז יצעקו לי על המזגן, כשאני אענה על המזגן יצעקו לי על החשבונית. אני לא בא בטענות, זו שיחה אחרת. זו שיחת תחושות. בבית משפט לא מתרחשת שיחת תחושות. בבית משפט מתרחשת שיחה עניינית, אני אומר לכם, סופר משעממת. תאמינו לי, אתם לא יודעים כמה זה משעמם. כשבסופו של יום אנחנו נמצה.

אם ניקח רק את ציר הזמן הזה ואם נבוא ונגיד האם בציר הזמן הזה, שהוא כ-3 חודשים, זה בסדר להגיד שהוא 3 חודשים, האם בציר הזמן הזה אנחנו צריכים לקחת את החלטת הקיצון היום? נורית, מכבודך, לא הצלחתי להסביר את עצמי בהחלטה. שווי בנפשך שתתרחש הסיטואציה, לא אמרתי שתתרחש שווי בנפשך כאחת מן האפשרויות. קודם כל, סיטואציה ראשונה, אתם תדיחו ובג"ץ יבטל אתכם. כי בג"ץ יקבל את עמדת היועץ המשפטי לממשלה שאומרת: רוכברגר, היועץ המשפטי לא מחווה דעה על כתב האישום, לא אומר כלום. הוא אומר, עצם ההסדר של רוכברגר בסדר. ואומר היועץ המשפטי: אם גבסו ואם לחיאני יקבלו את מה שרוכברגר עשה, אני אעמוד לצדם שלא ידיחו אותם. הוא אומר בסוף דבריו: אם הם לא מקבלים אין לי כלי אחר.

רובינשטיין אומר: זו מטוטלת. מטוטלת, אני צריך לפעמים ללכת לקצה בשביל שתחזור. עכשיו, תדיחו היום – אפשרות אחת שבג"ץ לא יקבל את ההדחה שלכם. אגב, ההדחה שלכם הולכת לשר הפנים. שר הפנים יכול לקבל את הסדר הביניים. אתם תימצאו כמי שהחלטתם תיבחן בעיני הציבור למה היום. למה היום במרחק 3 חודשים? 90 יום? תדיחו ובג"ץ יקבל את ההדחה – אז הציבור הולך לבחירות. הציבור הולך לבחירות, שוו בנפשכם שרוכברגר ייבחר עוד פעם? אז שוב הציבור יהיה מבולבל. מה זה נותן כל התהליך הזה לקבל את החלטת הקיצון היום? היום? האם בורחת איזושהי רכבת מאיזשהו מקום? כשאם הוא יורשע עם קלון הוא בטוח יודח. או המנגנון, בעוד 90 יום יתחיל לחול עליו המנגנון החוקי.

זאת אומרת, מה שקורה היום, הרי לא התכנסתם לעשות מחטף על רוכברגר, התכנסתם מתוך איזה כנות, לבוא ולהגיד, אני אגיד יותר מזה – איש מכם לא חושב שבאתם פה במצוות בג"ץ לקבל החלטה אחת. אם אתם חושבים ככה, נדמה לי שהוא יוצר קושי בכל הדיון. מצוות בג"ץ היתה להתכנס. בג"ץ אמר: אם אני יושב פה, ששת שופטי העליון, אני רואה בטוהר המידות את חזות הכל, או לפחות את הדבר הכי מרכזי בסיפור, כשלא עמד בפני בג"ץ הסדר הביניים. אבל אתם לא בג"ץ, אתם גוף שאחראי לציבור בדברים אחרים וזכותכם לראות דברים אחרים. אז אתם תבואו ותגידו היום, היום זה היום האחרון, לא נסבול 90 יום? כתב אישום שהוגש אחרי 6 שנים כשהוא מכהן כראש עיר, את זה סבלנו. אבל 90 יום מחתימתו של פקיד, אני נבחר ציבור, אני ששלחו אותי הורים לילדים מבתי הספר והכל, אני אומר – זה בלתי אפשרי. מה, אנחנו באיזה אמת טוטליטרית? אני מבקש להגיד, ברשותכם, באמת ממקום מאוד אישי עכשיו. סיימתי רוכברגר, אני ואני מסיים. משטר טוטליטרי הוא לא משטר של מלך או דיקטטורה. משטר טוטליטרי הוא משטר שיש בו רק אמת אחת. לא משנה שעושים כאילו בחירות, אז לא כולם יכולים

להיבחר, לא משנה שעושים זה. מה זה טוטליטריות? טוטליטריות זה כשיש רק דבר אחד. מה זה כל המשפט הפלילי? המשפט הפלילי, אומר הפקיד כל הכבוד לו, היום קוראים לו לדור, מחר קוראים לו שי ניצן, מחרתיים אולי יקראו לו אפשטיין. מה זה מעניין איך קוראים לו הפקיד? הוא נותן לנו הסברים. הוא הטוטליטריום שלנו? הוא יודע הכל? הוא מייצר ראייה לכאורית. אנחנו מקבלים את זה. האם הראייה הלכאורית הזאת מונעת מהעיר להתנהל? האם אנחנו לא מרוויחים יותר דברים? נכון, הציבור חשב שהוא יהיה גם מחר ראש עיר והוא לא. דרך אגב, לעניין הזה אני מבקש שתוסיפו נתון. הציבור הימר עליו. הציבור שבחר אותו באחוזים כאלה או אחרים ידע שהוא מועמד להדחה. זאת אומרת, הציבור בחר אותו ואמר: גם אם תדיחו לנו אותו אנחנו עומדים. זה עוד זווית להסתכל. זה לא בטוח האמת, אבל זה עוד זווית. עכשיו ברשותכם המלאה, בכל ההיבטים הללו, כשכל ההיבטים הללו מתנהלים, זה לא שווה 90 יום? 90 יום. פה אמרו לכם תחזרו עוד 6 חודשים, אני אומר לכם לא תצטרכו לחזור עוד 6 חודשים כי עוד 90 יום המנגנון החוקי יפעל. אגב, יכול להיות שעוד 30, עוד 40 יום, יוחל החוק במדינת ישראל. סוף כל סוף יהיה חוק, סוף כל סוף אפשר יהיה לברר מיהו מה ומהו איך ומה מעמדו.

לכן, יש גם רגע, וזה עידן, אתה יודע, אנחנו טוענים משני צדדים ואנחנו עורכי דין משני צדדים ואנחנו טוענים את אותו צד. אני חרב להשכיר. בוא נגיד שבשביל שכר ראוי הייתי טוען את הטוענים נגד רוכברגר באותה כנות. אני אדם סובייקטיבי, אני אדם אדוורסרי. עכשיו אני אומר, את הטוענים הכי טובים נגדו אין לך לטעון עוד 90 יום? כאילו, נגיד שהוא יודח, בוא נהיה בני אנוש שנייה. נגיד שהוא יודח. זאת אומרת, לקחנו לו את הכל, חלומו, לקחנו לו משהו. הכינו בו. יכול להיות שצריך, אנחנו מכניסים אנשים לכלא. לקחנו לו משהו.

מר אבי גרובר: הוא לקח לעצמו.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז זו השאלה. אם אתה אומר את זה, זה נגמר. תקשיב, היתה אמפריה, קראו לה ברית המועצות, ככה היא פעלה. היא לא הצליחה. אין טוטליטריות לאמת שלך ואין טוטליטריות לאמת שלי. אני יכול לחשוב שאתה אומר את זה כי אתה אדם נורא ואיום או אתה אומר את זה כי אתה אדם נפלא. זו רק דעתי וזו רק דעתך. אתה לא מכבד, האם, לא שאתה לא מכבד באופן אישי, האם אתה לא מביא בחשבון את אפשרותה של אמת נוספת שטרם נתבררה? מה יקרה, איפה נימצא כולנו אז, מה נגיד אז? לכן אני באמת באמת אומר שיש דברים לא ציניים, יש דברים לא קומבינות.

מר עידן למדן: אלה דברים שלא נאמרו בדיון הקודם ואז אפילו לא טענת...

עו"ד ליאור אפשטיין: אני חשבתי בדיון הקודם-

מר עידן למדן: אמרת, אתה חרב להשכיר וזה בסדר.

עו"ד ליאור אפשטיין: אתה רוצה משהו אישי?

מר עידן למדן: וזה בסדר.

עו"ד ליאור אפשטיין: רוכברגר צריך לפטר אותי. אני גם הדפתי את עסקת הטיעון לפני הדיון הקודם. עם הטיוטות שלה שנמצאות פה. אני לא האמנתי שזה החוק במדינת ישראל, אני כשלתי כעורך דין. אני התייחסתי לחוק לא נכון. אני אמרתי, עד שזה לא חלוט אי אפשר להזיז ראש עיר.

מר עידן למדן: יש פה כמה דברים שמדברים. גם נאמרו עוד דברים על התנהגויות בלתי הולמות אחרות וגם עדיין אותו פתרון זמני שאתה אומר, אותו פתרון זמני שאתה אומר ומציג הוא אינו ברור.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז אני מסכים איתך. אני מנסה לענות לך. תראה, הוא ברור בהיבטים מסוימים.

מר עידן למדן: בטח ובטח הוא לא ברור בשים לב לעובדה שמאז שטענת נבצרות בפני בית המשפט ובאת ואתה אמרת וייצגת, לצורך העניין, אני לא יודע אם לדבר איתך כרגע בכובעך כעורך דין או בכובעך כרוכברגר, אבל לא משנה. מאז נטענה הטענה, העובדה היא שהוא המשיך ללכת עם אותם סממנים וכו'.

עו"ד ליאור אפשטיין: הבנתי. אני לא יודע מה זה, באמת, אני לא נכנס-

מר עידן למדן: מה אנחנו עושים אז?

עו"ד ליאור אפשטיין: תן לי במילה אחת. מה ההסדר שהיה מניח את דעתך כהסדר ביניים?

???: אל תשאל אותו.

מר טל עזגד: כן, ליאור, בוא.

עו"ד ליאור אפשטיין: אז אתה יודע שאין לך... אתה לא מנסה להבין ואני לא מנסה לשכנע אותך. זה חוזר לאותו מקום. זכותך לא להשתכנע ולהגיד שאתה לא מבין וכתוצאה מזה ייעצר הדיון – חבל על הזמן של כולנו. הסדר הביניים, ככל שהסדר ביניים, בהנחה שהסדר ביניים, אי אפשר לעשות מכל מילה חסרת מובן ופשר, אי אפשר לעשות מכל דבר קומבינה. יש פה איזשהו מהלך שהוא רלוונטי. אדם שנבחר ע"י הציבור, אדם שהיה יכול להעמיד את עצמו מול בג"ץ ולהגיד: הציבור שלח אותי, אני נציגו של הציבור, אני לא עושה משהו לביתי, אני עומד על זכותו של הציבור. אותו אדם בא ואומר: אני מחיל על עצמי משטר ביניים. דרך אגב, אם אנחנו מנתחים את כל העתירות

האלה, סיכוי רב מאוד מאוד שהעתירות האלה ימתינו לחקיקה החדשה. שכל הליכי ה-22 הללו שהיו מקלט לילה ערב הבחירות הלכו לאיבוד. 22, 77, פתאום הרי השר קם מרבצו והשר יכול לעשות את זה, ולא רואה שיש עתירות נגד השר.

לכן, אני מבקש ברשותכם לסיים ולהגיד. ציניות זה כיף. אם הכל ציני אז הכל ציני, אז חבל שהתכנסנו. אני לא חושב שאפשר לבטל את קיומו של משטר ביניים ל-90 יום. וקיומו של משטר ביניים ל-90 יום, להבנתי, משרת את האופוזיציה, משרת את הקואליציה, משרת את התושבים, משרת את בית משפט השלום, שהדיון בו יהיה ענייני, לא יוטל על כתפיו לחץ. משרת, לא את בג"ץ, את בג"ץ לא צריך לשרת, אבל הוא משרת את רוח בג"ץ, את מה שבג"ץ ביקש להקרין בכל שורה ושורה בחוק. כל הדבר הזה. עכשיו, בואו אני רוצה להגיד לכם משהו נוסף, ובזה אני מסיים, ברשותכם. ובבקשה, אני לא עומד על זה משום מקום שיש לי מעמד אחר, יש לי פשוט זווית אחרת על החיים. צר עולמי, אני מנהל משפטים פליליים. צר עולמי. שי לעג אדיר לשלטון המקומי. יש לעג לא מובן על השלטון המקומי. לעג כללי. אני חושב שהשלטון המרכזי, פרקליטות ובתי המשפט, לא בתי המשפט, אבל הרוח הציבורית הירושלמית ממשלתית מקרינה את הלעג הזה. זהו אחד המנגנונים האחרונים שפועלים פה היטב. לא האנשים בתוכו, המנגנונים. הרמזורים מתחלפים, הזבל יוצא, הביוב זורם. כשכל המשילות דפוקה ותקועה בכל מקום, המנגנון הזה פועל. השאלה שמונחת פה זה לא אם אתם מתנגדים אחד לשני, זה מותר לכם, ולא אם אתם כועסים אחד על השני או מתווכחים, זה חלק מהתהליך. זה עד כמה יכבדו בסופו של כל ההליכים הללו, שלטעמי, וסליחה שאני אומר את זה, זה די מסע מתוזמן. זה תיקים שישבו 5 ו-7 שנים על הארון, זה דברים שלא נאמרו עד היום, זה כל מיני עתירות בחצי קריצה שמוגשות בהבנה בין כולם לכולם. אני לא אוהב את החגיגות האלה על גבם של אנשים,

אני לא אוהב חוקים על גבם של אנשים. מה השלטון המקומי, לאן אנחנו נזרקים? לאותו מקום שהכל לא הגיוני, שיש רק שחור ולבן? שיש חיוך על ה-22 הזה? יש חיוך על מה שעושה גבסו ומה שעושה לחיאנו, כולם כל כך צוחקים. על מי אנחנו צוחקים? אנחנו צוחקים על עצמנו. הרי אתם המועצה, הם המועצה, מחר אני אהיה במועצה, מחר בן דודי יהיה במועצה. יש גם כוח לאמירה שהיא לא לעומתית, לא קואליציונית, לא אופוזיציונית. יש איזה כוח שבא ואומר, יש היגיון בדבר הזה, אנחנו מכבדים את בג"ץ, אנחנו מכבדים את בית המשפט, מכבדים את הפרקליטות. תקשיבו טוב, אנחנו מכבדים את רוכברגר. כן. ל-90 יום. תחזור אלינו עוד 90 יום, תתייצב פה מולנו, ואם יתברר שהיה מעשה, הפעולה מאוד ברורה. ואם לא, לא. הכיבוד הזה הוא לא קומבינה, עידן. אין פה שום קומבינה. תאמין לי.

דיברו על אריק שרון, אני אסיים באריק שרון. אריק שרון בהרצאה על הפעלת האוגדה היה אומר: 'ההפתעה הכי גדולה זה על הכביש הראשי עם אורות ככה'. תפסיק לחפש על ה, לא אתה, לא צריך הכל לחפש על ההרים. מותר לבוא ולהגיד סבלנות. מותר לבוא ולהגיד איפוק. נראה, נחליט. תודה.

מר טל עזגד: תודה רבה לעו"ד ליאור אפשטיין. היועץ המשפטי לעירייה מיכה בלום, או לחלופין עו"ד אייל רוזובסקי.

עו"ד אייל רוזובסקי: יש לי כמה משפטים שאני רוצה, אני כמובן אקצר.

מר טל עזגד: אני מבקש לסכם. כמובן, כמו כולנו, לקצר.

עו"ד אייל רוזובסקי: יש כמה דברים שמאחר והם עלו כאן בדיון אז אני חושב שחשוב שתשמעו מה שיש לי להגיד לפני שתצביעו, ושהדברים שאני אומר, ככל שטובים בעיניכם או לא טובים בעיניכם, אבל שיהיו לנגד עיניכם לפני שאתם מצביעים. ראשית, הסמכות של המועצה לפי סעיף 22 היא סמכות

של שיקול דעת, והחוק קבע לה גם רוב מיוחד, רוב מיוחס של שלושה רבעים. שיקול דעת של המועצה יכול להיות לפטר, להדיח, ויכול להיות לא להדיח. השאלה המשפטית, ולמדן, כאן אני עונה לטיעון שלך, השאלה המשפטית היא בסופו של דבר האם ההחלטה של המועצה כך או אחרת היא החלטה שעומדת במבחן הסבירות. אני אמרתי לכם את דעתי לפני שהתחלתם את הדיון, שבעיניי בנסיבות העניין שתי ההחלטות – גם ההחלטה להדיח וגם ההחלטה שלא להדיח לנוכח האירועים שהתרחשו אחרי הבחירות, שתיהן עומדות במבחן הסבירות. אתה התלוננת, במקום אחד התלוננת על זה, אחר כך אמרת ההפך, אבל התלוננת על זה שלא אמרתי לכם מה להצביע. אני חושב שלא תפקידו במקום שבו יש שיקול דעת למועצה, תפקידו של היועץ המשפטי להגיד למועצה מה חוקי. לכן מה עומד במבחן הסבירות לא תפקידי להגיד לכם תצביעו בעד הדחה, שאז אתה תמחא לי כפיים והם יגידו לי שאני לא בסדר, ולא תפקידי להגיד-

מר עידן למדן: מה חוקי, לא מה עומד במתחם הסבירות. זו היתה טענתי.

עו"ד אייל רוזובסקי: אוקיי. אני חושב שאנחנו נתנו לכם את התשובה המשפטית, לעניות דעתנו. כמובן ביום שבג"ץ יכריע בעניין אז נדע כולנו אם צדקנו, אבל אני, עפ"י מיטב שיפוטי, בנסיבות האלה שתי ההחלטות הן החלטות במתחם הסבירות. עכשיו, יש כאן, ואני אמרתי לכם ואני חוזר ואומר שהאמירה של רוכברגר, שהוא מקבל על עצמו באופן וולונטרי את הפתרון של משיכת ידו מהתפקיד ומסממן ציבורי הוא שיקול רציני. עכשיו יש כאן שתי נקודות מבט על העניין. יש את השאלה הערכית המוסרית ויש את השאלה הפרטנית. ואתם שאלתם כאן שאלות לא בתחום הערכי אלא בתחום הפרטני. רגע, יהיה לו רכב? יהיה לו נהג? יהיה לו כך? שאלות שאני לא שולל אותן, אני רק אומר-

גב' איריס קלקא: לא קיבלנו תשובה.

עו"ד אייל רוזובסקי: שנייה אחת. הנה, אני פה, עכשיו אני מדבר. לא צריך להגיד שלא קיבלת תשובות. כי באמת כשנשאלתי את השאלה נקטעתי ויותר לא נתתי את התשובה, ועכשיו אני חוזר לתת לכם את התשובה. עכשיו שימו לב שבחוק, בסעיף 20 לחוק, כשאדם מורשע בעבירה שיש עמה קלון וההרשעה היא חלוטה, עוד לא חלוטה, החוק קובע שהוא יושעה. כך קובע החוק. עכשיו השאלה שלכם, האם כשהוא מושעה הוא עם שכר, עם נהג, עם שומר? אין תשובה בחוק. אני רואה את ההשעיה, את הפתרון שקיבל רוכברגר על עצמו, כפתרון של השעיה, שהוא אקוויוולנט, כמובן זה לא פתרון של החוק כי אין בחוק, אבל אקוויוולנט להשעיה לפי החוק. עכשיו השאלה האם הוא מקבל משכורת בזמן הזה או לא – אין פתרון בחוק. האם יש לו נהג? אין פתרון בחוק. בהצעת החוק עכשיו, שעוד לא עברה, יש התייחסות קצת לעניין הזה. למשל, לעניין השכר והתנאים הם אומרים שבזמן שהוא מושעה תשלם לו במשך ששת חודשי ההשעיה הראשונים מחצית השכר ותנאי השירות לפי סעיף 15 א' שהוא זכאי להם אם לא היה מושעה מתפקידו, וממועד זה 70%. כך קובעת הצעת החוק. יכול להיות שהצעת החוק הזו תעבור כך ויכול להיות שהיא לא תעבור ויכול להיות שהיא תעבור אחרת. אבל הפתרון החוקי היום מדבר על השעיה בנסיבות מסוימות והוא לא קובע את הפתרון האם זה יהיה עם נהג או לא, ואני אומר לכם, הוא מושעה. כמו ההשעיה של סעיף 20 באופן וולונטרי. להערכת החוק בהצעת החוק חושב שהוא לא צריך להיות מושעה לגמרי בלי שכר. כרגע אין לזה פתרון. אז אני לא יודע אם אפשר לשלם לו שכר כשהוא מושעה. אולי אי אפשר לשלם לו שכר. אבל אתם מדברים כאן לא על השאלה הערכית המוסרית. ובג"ץ, כשהוא דיבר על השאלה, ולבג"ץ הפריע העניין שמדיחים מישהו ואולי זה סופי ויכול להיות שהוא זכאי. אבל הוא אמר, מצד שני לא ראוי שהוא בזמן הזה יכהן. והלא ראוי שהוא יכהן היא

שאלה ערכית מוסרית. והוא אומר לכם: 'אני לא אכהן. אני מסיר מעצמי כל סממן'. ולכן אני חושב שזה שיקול חשוב.

נאמר כאן מה השאלה אם הוא יהיה חבר מועצה. לפי החוק הקיים, גם הצעת החוק וגם לפי החוק הקיים, אפילו הדחה של ראש עיר לפי סעיף 22, אם כך תחליטו, לא מדיחה אותו מהמועצה. היא מדיחה אותו רק מתפקידו כראש עיר. עכשיו אני חייב להגיד לכם שפה כולכם קראתם את החומר, כולכם קראתם את פסק הדין, חלקכם התייחסתם לפסק הדין. לא לכל מה שכולכם אמרתם או כל אחד מכם אמר על פסק הדין אני מסכים, כמובן, אני חושב שזה נכון. אני לא חושב שזה תפקידי כרגע לתקן כל טעות וטעות או להתווכח עם כל דבר ודבר, אני חושב אבל שאתם חייבים, אתם לא צריכים להסיר מסדר היום, כמו שהצעת, את ההחלטה לפי סעיף 22, כי בג"ץ הורה לכם לקיים דיון ולקבל החלטה. הדרך היא להצביע בעד או נגד העניין הזה, אבל לא להסיר את זה מסדר היום. להסיר את זה מסדר היום הכוונה לא לקיים על זה דיון, זה להתריס כנגד החלטת בג"ץ. אני לא חושב שזה נכון. אני חושב שנכון שתקיימו את ההצבעה אחרי ששמעתם את השיקולים ותקבלו החלטה.

משפט אחרון שלי. אנחנו בנייר שלנו, בניגוד למה שמצד אחד אמרת שלא נתנו לכם המלצה ואחר כך אמרת שזה שכתבנו, גם אתה אמרת אבי, כתבנו כהצעת החלטה ראשונה, אז ההמלצה שלנו להדיח. אמרתי כבר קודם ואני חוזר ואומר, וזה שחוזרים ואומרים את הדבר עוד פעם, זה גם לא כתוב כך וגם אמרתי קודם שזה לא כך. אנחנו לא המלצנו להדיח. אנחנו המלצנו שבדיון לפי סעיף 22 הצעת ההחלטה שצריך לשים ואז כולם צריכים לשקול את כל השיקולים ולהצביע בעדה או נגד, הצעת ההחלטה היא החלטה של הדחה, כי זה דיון של 22. לא שאנחנו ממליצים להצביע בעד ולא שאנחנו ממליצים להצביע נגד. זו ההצעה שחייבים לשים בסופו של דיון לפי סעיף 22. אמרנו לכם, אם הייתי חושב שהצעה אחת חוקית ואחת לא, הייתי אומר. מאחר ואני

חושב שבנסיבות האלה שנוצרו שתיהן במתחם הסבירות, אז אני אומר, כל אחד צריך להצביע לפי מצפוננו ולאזן לעצמו את השיקלים.

מר טל עזגד: תודה רבה לעו"ד אייל רוזובסקי. מיכה.

עו"ד מיכה בלום: אני מציע שאחרי שראיתם את כל, שתשקלו טוב טוב את כל הנימוקים כפי שהוגשו בפניכם ותצביעו.

מר טל עזגד: טוב, חברים, אני קודם כל רוצה לסכם את הדיון הארוך והרציני הזה. אני רוצה להודות לכולם, עם כל האמוציות ועם כל הרגשות שהיו פה. אז קודם כל תודה רבה, כי בסך הכל ההתייחסויות לצד הזה, לצד הזה, היו התייחסויות רציניות, אנשים עשו פה עבודה, ואני בהחלט מעריך את זה וחושב שהדיון היה רציני ומעמיק. תודה רבה לעורכי הדין מכל הצדדים ולאורחים. אני רוצה לגשת, ברשותך מיכה, להצבעה. אני אקרא את הצעת ההחלטה: לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין, אנו מחליטים להעביר לאלתר את מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון, וזאת מכוח הסמכות שהוענקה למועצה לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, התשל"ה-1975). אני מעביר את זה להצבעה.

עו"ד אייל רוזובסקי: לא, תסביר את הנושא. זה הצבעה הפוכה.

מר טל עזגד: מיכה, אתה רוצה להסביר?

מר אבי גרובר: אתה עושה שתי הצבעות או אחת?

מר טל עזגד: אני לא עושה כרגע.

עו"ד מיכה בלום: מי בעד להדיח אותו ומי נגד.

מר טל עזגד: חברים, תעזרו לי רגע בהבנה שלי. אני מבין שאנחנו

מצביעים בעד ונגד על הסעיף שעכשיו קראתי.

עו"ד מיכה בלום: נכון.

מר טל עזגד: האם אני מבין נכון?

עו"ד מיכה בלום: נכון. בעד הדחה או נגד הדחה.

מר טל עזגד: תודה רבה. חברי האופוזיציה, אבי מבקש הפסקה

של 5 דקות. נעשה 5-6 דקות הפסקה.

- הפסקה לבקשת היו"ר -

מר טל עזגד: שוב תודה רבה, חזרנו מהספקה קצרה לבקשה של

החברים להתייעץ. אני מבקש להביא בשנית את ההחלטה. אני צריך לקרוא עוד פעם לפרוטוקול?

עו"ד מיכה בלום: כן.

מר טל עזגד: אז אנחנו מביאים את הצעת ההחלטה לפי סעיף 77

לנייר שקיבלנו: לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין, אנו מחליטים להעביר לאלתר את מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון, וזאת מכוח הסמכות שהוענקה למועצה לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, התשל"ה-1975). אני מבקש להצביע. מי בעד הצעת ההחלטה? 6 בעד. מי נגד? אנחנו 9, נכון? 8, סליחה. 8 נגד.

עו"ד מיכה בלום: ההצעה נפלה.

מר טל עזגד: ההצעה לא התקבלה. אמרת נפלה?

עו"ד מיכה בלום: נפלה, לא התקבלה, אותו מינוח.

מר טל עזגד: אז ההצעה נפלה.

החלטה מספר 1: הוחלט ברוב קולות (בעד – 6, נגד – 8) שלא לקבל את ההצעה להעביר את מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון.

מר טל עזגד: אני מבקש לפי נייר העמדה שקיבלנו, לבוא ולהציע למועצת העיר את הצעת ההחלטה השנייה שנוסחה ע"י עורכי הדין של המועצה, ואני אקרא: לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין ביחס לאפשרות של העברת מר רוכברגר מכהונתו כראש עיריית רמת השרון, וזאת מכוח הסמכות שהוענקה למועצה לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, התשל"ה-1975), ולאחר שלא עברה ברוב הנדרש ההצעה להעבירו מכהונתו, ובין היתר לנוכח הודעתו של מר רוכברגר על כוונתו למשוך את ידיו מניהול ענייני העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו כראש העירייה, וככל שאכן ייעשה כן לא יאוחר מיום 26/11/13, אנו מחליטים לשוב ולבחון שנית את הנושא בתוך חצי שנה, בהתאם להתפתחויות משפטו.

מר אבי גרובר: אפשר לבקש לאור מה שאמר עו"ד אפשטיין, שנעשה את זה אחרי 3 חודשים ולא 6 חודשים?

עו"ד ליאור אפשטיין: האמת שקיבלת את כל מה שאמרתי עד עכשיו. אחד...

מר אבי גרובר: שלושה, כולה שלושה חודשים.

מר טל עזגד: אז לשאלתו של אבי, התשובה היא שלילית. אנחנו

מביאים את ההצעה כלשונה. אני מבקש להצביע. מי בעד? 8. מי נגד? 5?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני נמנע.

מר טל עזגד: 5. נמנע, אנחנו בדרך כלל נוהגים לרשום את שם

הנמנע, נכון מיכה?

גב' פרח מלך: רושמת.

מר טל עזגד: אהרון אלמוג אסולין.

החלטה מספר 2: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5, נמנע – 1)

כלהלן:

לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין ביחס לאפשרות של העברת מר רוכברגר מכהונתו כראש עיריית רמת השרון, וזאת מכוח הסמכות שהוענקה למועצה לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, התשל"ה-1975), ולאחר שלא עברה ברוב הנדרש ההצעה להעבירו מכהונתו, ובין היתר לנוכח הודעתו של מר רוכברגר על כוונתו למשוך את ידיו מניהול ענייני העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו כראש העירייה, וככל שאכן ייעשה כן לא יאוחר מיום 26/11/13, אנו מחליטים לשוב ולבחון שנית את הנושא בתוך חצי שנה, בהתאם להתפתחויות משפטו.

מר טל עזגד: תודה רבה לכולם. לילה טוב. הישיבה נעולה.



עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 1, מיום 25.11.2013

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

טל עזגד
סגן ראש העירייה

קובץ החלטות

1. בהמשך להחלטת בית המשפט העליון דיון באפשרות העברה מכהונה של ראש העירייה מחמת התנהגות בהתאם לסעיף 22 לחוק הבחירות, חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975.

החלטה מספר 1: הוחלט ברוב קולות (בעד - 6, נגד - 8) שלא לקבל את ההצעה להעביר את מר רוכברגר מתפקידו כראש עיריית רמת השרון.

החלטה מספר 2: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 8, נגד - 5, נמנע - 1) כלהלן:

לאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין ביחס לאפשרות של העברת מר רוכברגר מכהונתו כראש עיריית רמת השרון, וזאת מכוח הסמכות שהוענקה למועצה לפי סעיף 22 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, התשל"ה-1975), ולאחר שלא עברה ברוב הנדרש ההצעה להעבירו מכהונתו, ובין היתר לנוכח הודעתו של מר רוכברגר על כוונתו למשוך את ידיו מניהול ענייני העירייה ומכל סממן ציבורי של כהונתו כראש העירייה, וככל שאכן ייעשה כן לא יאוחר מיום 26/11/13, אנו מחליטים לשוב ולבחון שנית את הנושא בתוך חצי שנה, בהתאם להתפתחויות משפטו.